

ЎЗБЕК ТИЛИНИНГ ИЗОХЛИ ЛУФАТИ

80 000 дан ортиқ сўз ва сўз бирикмаси

ТАҲРИР ҲАЙЪАТИ:

Э. БЕГМАТОВ, А. МАДВАЛИЕВ, Н. МАҲКАМОВ, Т. МИРЗАЕВ (раҳбар),
Н. ТҮХЛИЕВ, Э. УМАРОВ, Д. ХУДОЙБЕРГАНОВА, А. ҲОЖИЕВ

А. Мадвалиев таҳрири остида

Лугат ҳозирги ўзбек адабий тилида кенг истеъмолда бўлган 80 мингдан ортиқ сўз ва сўз бирикмаларини, фан, техника, санъат ва маданият соҳаларига оид терминларни, бир неча шевада қўлланадиган сўзларни, баъзи тарихий ва эскирган атамаларни ўз ичига олади. Лугатда берилган сўзларнинг амалда қўлланиши XX аср ўзбек адабиёти ва матбуотидан олинган мисоллар билан далилланган. Лугат ўзбек тилшунослиги ва туркийшунослик бўйича мутахассислар, таржимонлар, оммавий аҳборот воситалари ходимлари, олий таълим муассасаларининг ўқитувчилари ва талabalari, шунингдек, кенг ўқувчилар оммаси учун мўлжалланган.

**“Ўзбекистон миллий энциклопедияси”
Давлат илмий нашиёти
Тошкент**

**Эслатма: Ушбу китобдан фақатгина шахсий мутолаа, танишиб чиқини
максадида фойдаланиш мумкин. Тизорий максадларда фойдаланиш (сотиш,
кўпайтириш, тарқатиш) қонунан тақиқланади.**

ЖА с. т. Жуда. [Тұла:] Жа савдоғар бүлиб кетібсизми, ұтириңг әнди. Ҳамза, Паранжи сирлари. Писмиқ.. жа хұрсанد, оғзы қулогида, үйргалаганча кетяпти. Э. Раимов, Ажаб қишлоқ.

ЖАБАЗАК шв. Жавпазак.

ЖАББОР [а. جبار – құдратли; шафқатсиз, берақм] 1 Оллохнинг сифат (ном)ларидан бири; құдратли, күчли.

Жаббор олсин! қарғ. Худо олсин.

2 Жабр құлувчи, жабрловчи.

Жонни жабборга беріб Жон-жаҳди билан, күч-күвватини аямай. Махсум, түзин-гизни ичған бұлсақ, текинга ичмадик, жонимизни жабборга беріб, хизматларингизни қылдик. С. Анербоев, Оқсой. Бавзидә жонингизни жабборга беріб, Асл ҳақиқатни сұзлаганинг дам, Бавзи бирлар сендан бутунлай ранжисиб, Мумкин сени нодон дейишлары ҳам. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиги.

3 Жаббор (әрқаклар исми).

ЖАБДУҚ 1 От ёки әшак абзали. Арава ҳам әртаси куни келтирилиб, Холмирза ақа отға жабдуқлар олиш, аравага темир қоқтиши учун шаҳарға тушиб кетди. А. Қодирий, Обид кетмон. [Бўри] Эшакнинг жабдугига чўнқайиб үтириди. Т. Мурод, Юлдузлар мангу ёнади.

Жабдуқ урмоқ Отни эгарламоқ, жабдуқламоқ. Жабдуқ урдириб берсам, ўзлари миниб кетсалар [деди ҳокимга мингбоши]. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

2 Керакли нарсалар, керак-яроғ, анжом. Сафар жабдуги. ■ [Навоий:]. Мен бу ёсу-манни ўз хусравларига юбормоқчиман. Олиб чиқинг! Сафар жабдуги ҳозирлансин! Уйғун ва И. Султон, Алишер Навоий.

ЖАБДУҚЛАМОҚ айн. жабдуқ урмоқ қ. жабдуқ. Кечаси چалқанча ётиб үйладим. Саҳар вақти Тарлонни жабдуқладим. Обширга от солдим. Т. Мурод, От кишинаган оқшом.

ЖАБР I [а. جبر – зулм] Жисмоний ёки руҳий азоб; зулм, адолатсизлик. Полиция маҳкамаси олдидан ұтар экан, ҳар кимни титроқ босар, унинг жабрини, даҳшатини ҳалқ ҳар куни, ҳар соат, ҳар минут томиб турар эди. Ойбек, Танланган асарлар. Кимга бориб дод этай золим фалакнинг жабридин. Муаззамхон.

Жабр кўрмоқ (ёки чекмоқ, тортмоқ) 1) азоб чекмоқ, азоб тортмоқ, зулм кўрмоқ; зулм остида эзилмоқ, қийинчилик кўрмоқ. Ёшлигимда қайнананинг жабрини торта-торта, танимда жон қолган эмас. А. Қаҳҳор, Оғриқ тишилар; 2) моддий зарар кўрмоқ, зиён тортмоқ. Завод эгаси бўлишига қарамай, у ҳам жабр кўрган экан. А. Қаҳҳор, Ийллар. **Жабр қўлмоқ** 1) азоб бермоқ, зулм ўтказмоқ, қийнамоқ. Сиз икки келин ушлашни билмабисиз, Зайнабга жабр қўлган кўринасиз. А. Қодирий, Ўтган кунлар; 2) моддий зарар етказмоқ, зиён бермоқ.

ЖАБР II эск. айн. алгебра. Насриiddин Тусий жабр, тиб ва мантиқ назарияси билимларининг бошқа соҳалари бўйича ҳам кўпгина китоблар ёзган. Мирмуҳсин, Меъмор.

ЖАБРА [укр. жабри – жағ, жабра] Сувда ҳам қуруқликда яшовчи баъзи ҳайвонларнинг нафас олиш аъзоси Қисқичбақа сувда яшаганилиги туфайли, жабралари танасининг нозик попуксимон ўсимталари билан нафас олади. «Зоология».

ЖАБРАН [а. جَبْرَان – жабр ўтказиб, мажбуран] рвш. эск. Жабр қилиб, жабр кўрсатиб, зўрлик билан. [Алексей:] Бой.. сизда одамгарчилик бўлганда эди, Кудратни жабран Сибирга ҳайдатиб, ҳовлисини ўзингизни қилиб олмасдингиз. Н. Сафаров, Ўйғониш.

ЖАБРДИЙДА [жабр + ф. ڈیڈا – кўрувчи] қ. аламдийда. Ота-онадан ажралган жабрдийда Абӯ шундан сўнг ризқ излаб, қишилоқма-қишилоқ, шаҳарма-шаҳар дайдид кетди. Мирмуҳсин, Она. Жабрдийда халқ подшо амалдорларидан аламини олмоқчи экан, олсин. Н. Сафаров, Наврўз.

ЖАБР-ЖАФО, жабру жафо Ортиқ дарражадаги жабр, қаттиқ жафо, зулм. Чин ёр бўлса қилар вафо, Номард қилар жабру жафо. «Гулихиромон». Урушнинг бутун жабру жафоси эл-улуснинг бошига тушадир [деди Мулла Фазлиддин]. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЖАБР-ЗУЛМ, жабру зулм айн. жабр-жафо. У [Йўлчи] энди танҳо эмас, у ўзини дўстлар ичida, ўзи каби эзилган, жабр-зулмга қарши кураш учун шайлана бошлаган одамлар орасида сезди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАБРЛАМОҚ Жабр-зулм қилмоқ, қийнамоқ, азоб бермоқ. Табиат чиндан ҳам бевақт ўйлга чиққан бу ўйловчини сувга пишган паррандадек жабрлаган эди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖАБРЛАНМОҚ 1 Жабрламоқ фл. мажҳ. н. 2 Моддий зарар кўрмоқ, зиён тортмоқ.

ЖАБРЛАНУВЧИ 1 Жабрламоқ фл.

сфдш.

2 ҳуқ. Жиноят натижасида маънавий, жисмоний ёки моддий зарар кўрган шахс. Янги кодекс лойиҳасининг амалдаги жиноят процессуал кодексидан фарқи шуки, у жабрланувчининг ҳуқуқларини анча кенгайтиради. Газетадан.

ЖАБР-СИТАМ, жабру ситам айн. жабр-жафо. Басдир шунча уқубат, Шунча жабру ситамлар. У. Кўчқоров, Ҳаяжонга кўмилган дунё.

ЖАБХА [а. جَبْخَة – пешона; фронт, уруш] 1 эск. Фронт олди. Жабҳаларда ҳушёр тур, тоғмасин омон душман. Файратий. Жабҳага кетганидан Қайта келмади отам. Миртемир.

2 Халқ ҳўжалигининг ҳар бир соҳаси. Бошқа жабҳаларда ҳам ҳўжасизлик оқибатида елга совурилаётган маблағлар озмунчами? [деди Ваҳобов]. С. Кароматов, Сўнгги

бархан. Ҳар жабҳада қўрсатиб мардлик, Саҳроларни кўмарсиз гулга. З. Диёр.

ЖАВАК шв. Исиғанинг куйи қисми.

ЖАВГАЗА шв. айн. жавгазим.

ЖАВГАЗИМ бот. Фарғона лоласи.

ЖАВДАР(И) 1 Фалладошлар оиласига мансуб бир йиллик ва кўп йиллик ўсимлик; қора буғдој. Жавдар уни. — Назаров бўлинмасини ошхонага олиб борди. Қайноқ қарамашурва, серёғ бўтқа ва жавдари нон берилди. Ҳ. Фулом, Тошкентликлар.

2 шв. Жайдари, оддий, содда. Халқи каби жавдари унинг танида қони. Э. Охунова, Мен тонгни ўйғотдим.

ЖАВДИРАМОҚ Нажот излаб, илтижо билан қарамоқ, термилмоқ. Пошиша камтириг ўғлининг жавдираган нигоҳига дош беролмади: кўз ёшлиарни артиб, бошини қуий солди. Н. Қиличев, Устун. Болаларнинг жавдираган кўзлари отада. Ота эса нима қиларини билмай гаране. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖАВДИР-ЖАВДИР: жавдир-жавдир қарамоқ (ёки боқмоқ) Кўзларини жавдиратмоқ. [Поччаев] Атрофга жавдир-жавдир боқиб, қаердан туриб гапиришини мўлжалларкан, шовқин-сурон авж олди. А. Мухтор, Туғилиш.

ЖАВДИРОҚ Жавдираган, термилган. «Унақа қийнамагин-а опангни, хўпми?» деб қўйдим Бахтиёрнинг жавдироқ кўзларига тикилиб, — деди Камол. Ҳ. Назир, Кўктерак шабадаси.

ЖАВЗО [а. جَوْزَاء – бурж] (Ж – катта) 1 астр. Ўн икки буржнинг бири, Саратон ва Савр буржлари ўртасида жойлашган (қ. бурж).

2 Шамсия йил ҳисобида учинчи ойнинг арабча номи (22 май – 21 июнь кунларига тўғри келади). Жавзо кирди. Кунлар исиб, арпа пишиди. К. Яшин, Ҳамза. Адаш карвоннинг кечагидек эсида: жавзонинг охирги ҳафтаси эди. X. Султонов, Онамнинг юрти.

ЖАВЛОН [а. جَوْلَون – юриш, сайр қилиш; адашиш] 1: жавлон урмоқ (ёки қилмоқ) 1) ҳозирлик кўрмоқ; отланмоқ; айланмоқ, сайр қилмоқ. Маликаи айёр, агар турсанг сўзинеда, Сенинг билан ўйлга жавлон қилайин. «Гулшанбоб». Мана бу от-арава сизники, сизга бердим, қани, ўтириб бир жавлон қилиб келинг. Ойбек, Танланган асарлар; 2) астойдидил меҳнат қилмоқ; бирор соҳада ўзини кўрсатмоқ. Бирор меҳнат фронтида жавлон

уриб, ажойиб хотира қолдирса, бирор донишманд сифатида ёдгор қолдиради. Н. Сафаров, Оловли излар; 3) ўйноқиламоқ. У кўзини юмди дегунча, хаёлида қорабайир жавлон қилар, тақаларининг тошларга урилиб тақиллаши қулоқларига эшишилаётгандаи туюларди. Х. Гулом, Машал; 4) кўринмоқ, намоён бўлмоқ. Гуломжоннинг кўнглида яйраган қувончи баҳори кўзларида жавлон урди. М. Исмоилий, Фаргона т.о. **Жавлон** кўзлар Шўх, ёниб турган кўзлар. Бодом қовоқлари остидаги жавлон кўзлари мамнун-мамнун кулади, юзлари кулади, гўзлар гунча лаблари кулади. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

2 Жавлон (эркаклар исми).

ЖАВОБ [а. جواب – сўроққа қайтарилиган гап] 1 Сўроққа, мурожаатга қайтариладиган гап; хат; товуш; имо-ишора ва ш.к. *Мужмал жавоб. Қатъий жавоб. Қониқарли жавоб. Аччик савол берис, ширин жавоб кутма. Мақол.* ■ Ҳасанов фашистларнинг сўргига бир оғиз ҳам жавоб бермади. Т. Рустамов, Мангу жасорат. *Тожибий ака бўлса, аниқ жавоб бермай, гапни айлантирас эди.* С. Зунунова, Янги директор. *Ташқаридан шайхнинг овози келди. Ичкаридан яна жавоб бўлмади.* К. Яшин, Ҳамза.

2 мат., физ. Муайян масала, мисол ёки топшириқнинг ечими. *Ушбу масаланинг жавоби икки йўл билан топилади.*

3 Рухсат, изн. *Майли, шинингиз зарур бўлса, сизга жавоб, дўстим, эртагача хайр.* К. Яшин, Ҳамза. Чокарнинг елкасидан хуржунни олиб, қўлига бир танга қистирди-да, унга жавоб бериб юборди. М. Осим, Ибн Сино қиссаси.

Жавоб бермоқ 1) айтмоқ, сўзламоқ; масъул бўлмоқ. *Хўп, бунга ўзим жавоб бераман, аммо ҳалиги гап-гап, машоқ тўхтамасин.* О. Ёкубов, Эр бошига иш тушса; 2) вижидонан қийналмоқ. *Одам баъзан бир марта нотўри босиб қўйган қадами учун умрбод жавоб беради.* Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол; 3) мос келмоқ. *Шифохона бўлимлари ҳозирги замон тиббий талабларига жавоб берувчи олтита корпуслага жойлашган ва замонавий мебеллар билан жиҳозланган.* Газетадан. **Жавобини бермоқ** Қўйиб юбормоқ, ажралишмоқ. *Яраш полвон тўғри колхоз идорасига йўл солди.* У Зумрадни топмоқчи, у ерда, эл-юрт олдида шармандасини чиқарип, жавобини бермоқчи эди. С. Сиёев, Отлиқ аёл.

[Тешабой] *Фарзандсизлик туфайли эри жавобини бериб юборган бир бевага уйланди.* Шуҳрат, Жаннат қидиргандар.

ЖАВОБАН [а. جواباً – рвш. Жавоб бе-риб, жавоб тариқасида. Суднинг саволига жавобан Сидиқсон ўн бир гувоҳнинг номини айтганида, Шарофат рўмолининг учини тишилаб, донг қотиб қолди. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

ЖАВОБГАР [жавоб + ф. گر – ишловчи, иш қилувчи] 1 *Масъулиятни бўйнига олган, зиммасига масъулият юклаган шахс, масъул.* Ҳар бир ўқитувчи камида йигирма-ўттиз ўғил-қиз ўқувчининг тақдиди учун жавобгар. Н. Сафаров, Оловли излар.

2 ҳуқ. Қилмиши, хатти-ҳаракати учун жавоб берувчи; айборд, гуноҳкор. *Бундай фисқ-фузур учун ўзингиз жавобгар бўлиб қолманг яна [деди Ҳўжабеков].* С. Анербоев, Оқсој.

ЖАВОБГАРЛИК 1 ҳуқ. *Хатти-ҳаракати, қилмиши учун бирон-бир масъулиятга ёки жазога тортишни талаб қиласиган ҳолат.* Моддий жавобгарлик. *Жавобгарликка тортмоқ.*

2 *Ўз зиммасидаги вазифанинг бажарилиши учун масъулияти ҳолат; масъулият.* Майнавий жавобгарлик. ■ *Дабдаба камроқ бўлсин-у, жавобгарликни сезиши ҳисси кўпроқ бўлсин.* Ш. Рашидов, Голиблар.

ЖАВОБ-МУОМАЛА Сўроқ ёки мурожаатга яраша жавоб. *Абду самадқори эртадан кечгача идорада ўтирас, иш билан келган колхозчиларга кўпинча раис.. номидан жавобмуомала қилар эди.* А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

ЖАВОБНОМА [жавоб + нома] Жавоб хати.

ЖАВОБСИЗ 1 *Жавоб қайтар(ил)маган, жавоб бер(ил)маган.* Редакцияга келган хат жавобсиз қолдирилмайди.

2 Индамай, сўзсиз. «Хўп, нон олдираман» дейишга ҳам маҳдумнинг мажоли қолмаган ҳолда, бошини қуий солиб, жавобсиз ташқарига жўнади. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

3 Рухсатсиз, ижозатсиз; жавоб, рухсат олмай. *Ишдан жавобсиз кетиб қолмоқ.*

ЖАВОН Турли нарсалар қўйиладиган мебель; шкаф. *Китоб жавони.* Кийим жавони. ■ *Уч деразали кабинет.* Шифти пастроқ. *Жавонларга нахтаси чаман очилган турли нав гўзалар ва пробиркалар қўйилган.* С. Нуров, Нарвон. *Жавонларга тарихга оид китоб-*

лар дид билан таҳлаб қўйилган. Назармат, Жўрлар баланд сайдайди.

ЖАВОНМАРДЛИК [ф. جوان مردى – баланд ҳимматлилик, саховат] *tar.* Олий ҳимматлилик, саховатпешалик. *Паҳлавон Маҳмуд жавонмардлик оқимининг улкан на-мояндаларидан бири бўлган. «ЎТА».*

ЖАВОНИБ [а. اندب – «жониб» с.нинг кўпл. шакли] *еск.* Тарафлар, томонлар. Аммо атроф ва жавонибдаги мусулмонлар беҳад фаровон-фарогатда умргузаронлик қилиб, тинчгина савдо-сотик, берди-олди қулур эканлар. А. Қодирий, Кичик асарлар.

ЖАВОНФОР Кўшиннинг сўл қаноти.

ЖАВОҲИР [а. جواهر – «жавҳар» с.нинг кўпл. шакли] *1 қ. гавҳар.* Кумичанинг тагигда капитарнинг тухумидек келадиган ва капалак рангидек нағис товланган ажиз бир жавоҳир ярқираб ётарди. О. Ёқубов, Кўхна дунё.

2 кўчма Қимматбаҳо бойлик. У билади: эккани чигит эмас, жавоҳир. Уйғун. Шарқ халқлари мусиқа мероси жуда қадим тарихга эга, бу мерос бебаҳо жавоҳирларни ўзига жамғарғандир. Газетадан.

ЖАВОҲИРОТ айн. жавоҳир **1.** Мирзакаримбой: «Ихтиёр санда, қизим» деган гапни икки-уч марта тақорлаб, жавоҳиротни қай-гадир яширди ва истар-истамас, секин юриб чиқиб кетди. Ойбек, Таңланган асарлар.

ЖАВПАЗАК шв. Эртапишар, чиллаки. Кимсасиз бир боқса кириб, ярим дўппи жавопазак песа [ғўра ўрик] териб чиқдим. А. Қаҳҳор, Ўтмишдан эртақлар. Афандининг бир туп жавопазак ўриги бор эди. «Латифалар».

ЖАВРАМОҚ I Ҳадеб гапиравермок, зериктиарли даражада кўп гапирмоқ, вайсамоқ. Абдураҳмонбой куйиб-пишиб жавраётган домлага ачинган бўлди ва унга тасалли берди. Ҳ. Фулом, Машъал. Ичкарида қайнонасининг жаврагани, Азизанинг бидирлагани эшишилди. Ў. Ҳошимов, Қалбинга кулоқ сол.

ЖАВРАМОҚ II шв. Совуқса қотмоқ, соvuқ емоқ, дийдирамоқ. Туни билан жавраб чиқдим.

ЖАВРАҚИ Ҳадеб гапираверадиган; вайсақи.

ЖАВҲАР [а. جوهر – моҳият, мазмун < ф. گوهر – қимматбаҳо тош] *1* Қимматбаҳо тошларнинг умумий номи.

2 кўчма Энг қимматли, бебаҳо нарса. Мұхаббат жуда оз йигитларга мұясср бўла-диган юрак жавҳаридир. А. Қодирий, Ўтган

кунлар. *Илм жавҳарларин терган йигит-қиз, Сенинг фарзандларинг, азизим ТошДУ. Ж. Жабборов, Шогирд сўзи.*

3 Жавҳар (эркак ва хотин-қизлар исми).

ЖАВҲАРЛИМУ [а.+ ф. چوھرلىمۇ 1 эск. Лимон кислотаси. Ростмана жавҳарлиму ли-мон мевасини бижгитиб олинади. К. Маҳмудов, Ўзбек тансиқ таомлари.

2 кўчма Тили аччик, заҳар одам ҳақида. **ЖАД қ. жад(д).**

ЖАДАЛ [а. جدل – баҳс, мунозара; бураш, эшиш] *1 рвш.* Тезлик билан, тез. *Фан-техника жадал суръатлар билан ривожланмоқда. «Ўзбекистон қўриқлари». Эргаш лом-мим демай, кўчага қараб жадал йўл олди. К. Яшин, Ҳамза. Салимахон жадал юриб, кўчага чиқди. Р. Файзий, Сен етим эмассан.*

2 сфт. Кечиктириб бўлмайдиган, ошиғич, шошилинч. Элмурод жадал иши бордай чиқиб кетди. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

Жадалига олмоқ Тезлашмоқ, кучаймоқ. Дўл бир зумда шундай жадалига олдики, ер оппоқ бўлди. Ш. Рашидов, Голиблар.

ЖАДАЛЛАМОҚ Ўз тезлигини, суръатини оширмоқ, тезлашмоқ. *Сидиқжон.. секин бурилиб, анча ергача бошини қўйи солған ҳолда битта-битта қадам ташлаб борди, кейин жадаллади. А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари. Даврон ака бир нима деб қўйини сильтади-да, жадаллаб кетди. О. Ёқубов, Излайман. Абдуқабир ака цех томон одати бўйича жадаллаб юриб кетди. Ф. Мусажонов, Камтарин ишчи.*

ЖАДАЛЛИК Тезлик, тезкорлик. *Инобат эрталаб туриб, далага чиқиб кетди ва жадаллик билан пахта тера бошлади. Ж. Шарипов, Саодат. Ўринбой Абдуллаев жадаллик билан пулемётдан ўқ ёғдириб, фашист гала-ларини ерга қапишиб олишга мажбур этди. Т. Рустамов, Мангу жасорат.*

ЖАДВАЛ [а. جدول – графаларга бўлиш; рўйхат; чизма] *1* Маълум тартибда сатр, катак ва устунларга, графаларга жойлаштириб берилган маълумотлар. *Кўпайтириш жадвали. Отларнинг турланиш жадвали. Менделеев жадвалин Оламга ўргата олган, Инсонни ер юзида Қила олган кимёгар. Ф. Фулом. Тузди-ю Мирзо Улугбек Кўрагоний жадвалин, Сирли осмон тоқига илк Қўйди нарвон ўзбегим. Э. Воҳидов.*

2 Машғулот, дарс, иш, ҳаракат, тадбирчора ва ш.к. нинг ўрни ва пайти кўрсатил-

ган график. *Дарс жадвали*. *Маърузалар жадвали*. *Поездларнинг ҳаракати жадвалини тузмоқ*. *Жадвал билан иш олиб бормоқ*. — Минг түккүз юз қирқ бешинчи йилнинг бутун ёз ойлари темир ўйларини пассажир поездлари жадвалдан ташқари ҳаракат қила бошлаган эди. С. Аҳмад, Уфқ.

ЖАД(Д) [а. جاد – улуғворлик; омад; бобо] эск. қ. **бобо** 1. *Бу хусусда шоир билан удуғ жаддингиз хоқон Төмур.. ораларида бўлган ҳикояни ҳам эшигтганман*. Ойбек, Навоий.

ЖАДДИ: *жаддига қолмоқ* Касрига, ка-софатига қолмоқ. *Бинобарин, баъзан гуноҳ-сиз одамлар унинг жаддига қолиб, жазолана-ди*. С. Кароматов, Сўнгги бархан.

ЖАДИД [а. جدید – янги; бояги, охирги] тар. Янгилик тарафдори, жадидчилик ҳаракатининг қатнашчиси. *Ўтган кун кечаси худди шу ерда катта мажлис қилинди, ўигирмага яқин одам тўпланди*. *Жадидлар, уламолар, яна Ҳаким акамнинг обрўли бир неча дўстлари бўлди*. Ойбек, Танланган асарлар.

Усули жадид 20-аср бошларида эски мактабдаги тартиб ва ўқитиш усуллари ўрнига янги тартиб ва таълим-тарбия усули; бу усул, жумладан, хат-савод чиқариша ҳижо тизими ўрнига товуш тизимини киритган. [*Абдишукур*] *Газета, журнал мутолаасига одатланди*. Тошкентга қайтгач, у ўзини энг «*кўзи очик*» ва «*янги фикрли*» мусулмонлардан ҳисоблаб, «*усули жадид*» мактабларини очишига ташвиқот юргиза бошлади. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАДИДИЗМ Жадидчилик. *Жадидизм тарафдорлари*.

ЖАДИДЧИЛИК тар. 19-асрнинг иккинчи ярми, 20-аср бошларида туркий халқлар ва тожиклар орасида юзага келган, Туркистон халқларининг манфаатларини ифодалаган, маърифат учун курашган, ўқиш-ўқитишиш ишларини ислоҳ қилган, диний мактабларнинг дастурларига дунёвий фанларни киритишга интилган маърифатпарвар оқим.

ЖАД(И)Й [а. جادی – эчки боласи] 1 (*Ж-катта*) астр. Үн икки буржнинг бири; Даљ ва Қавс бурjlари ўртасида жойлашган (қ. бурж).

2 Шамсия йил ҳисобида ўнинчи ойнинг арабча номи (22 декабрь – 21 январь даврига тўғри келади).

ЖАЖАҚЛАМОҚ шв. *Фийбат қилмоқ; ёмонламоқ*.

ЖАЖЖИ Кичкина, кичик; мўъжазгина. *Бош вазир олисларда шундай милтираб турган жажжи юлдузларга қараб, бир нафас жим бўлиб қолди*. С. Сиёев, Аваз. *Гитанинг мalla сочили жажжи боласи ҳам бу гапларга тушунаётгандек, қариянинг қораишиб қотган бармоқларига тикиларди*. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат.

ЖАЖМАН шв. Жажжи. [Бола] *Ўзи ҳам жажман, ўткир қиличини, ханжарини, кичик, лекин ростакам ўқ-ёйини тақиб олди*. Ойбек, Навоий.

ЖАЗ I Тўғралган, тўғрамча гўшт. *Хайдар совиб қолган кабобнинг битта жазини олиб, оғзига солди*. Э. Усмонов, Ёлқин.

ЖАЗ II тақл.с. Қизиб турган нарсага соvuқ нарса текканда ёки бирор нарса қовурилганда ва ш. к. ҳолларда чиқадиган товуш ҳақида. *Момикдай қўл унинг кафтига тушганда, аллақаери жаз этиб, энтиккандай бўлди*. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

ЖАЗ III айн. жиз I.

ЖАЗ IV [ингл. jazz – оркестр] Кўпинча уриб ва пуфлаб чалинадиган асбоблардан тузилган оркестр. *Жаз шу ерда, саҳнанинг ўзида жойлашган эди*. «Ёшлик».

ЖАЗ V шв. *Туя эгари. Туяниг ўзига яраша жази бор. Мақол.*

ЖАЗАВА [а. جذبه – ўзига тортиш; жалб қилиш] *Ўзини йўқотиш даражасидаги асабийлик ҳолати*. *Сулаймон ака аlam жазавасида ёниб, терга пишиб борди*. М. Исмоилий, Фарғона т.о. *Актриса Зебунисодаги бир дақиқалик чақиндек ўтиб кетувчи дағаллик, жазава, шафқатсизлик каби хусусиятларни кўрсатишдан чўчимайди*. Газетадан.

Жазаваси тутмоқ Асабийлашмоқ, қаттиқ жаҳли чиқмоқ. *Отлиқ ва ниёда солдатларнинг яна жазавалари тутди*. Н. Сафаров, Наврӯз. *Охири йигитнинг жазаваси тутди*. С. Сиёев, Ёруглик. *У [Мансур] жазаваси тутганда, ўртага ким тушса аямас, дўппослайверарди*. «Муштум».

ЖАЗБ [а. جذب – ўзига тортиш]: **жазб қилмоқ** (ёки этмоқ) *Ўзига тортмоқ, мафтун қилмоқ. Раъно келинларча Анварга салом қилди ва жазб қилгандек Анварнинг яқинига бориб тўхтади*. А. Қодирий, Мехробдан чаён. *Унинг йигитнинг бутун туриши-турмуши Шербекни ўзига жазб этди-қўйди*. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖАЗБАР шв. Чизғич. *Қачон унинг уйига борса, Акмал катта оқ қоғозга термилиб, учи*

иғнадай қилиб очилган турли қаламлар, ҳар хил жазбарлар билан нималарни дир ўлчаб, чизиб ўтирган бўлади. М. Ҳазратқулов, Журъат.

ЖАЗ-БУЗ Жаз II с. такр. Зумрад жаз-буз этказиб, қозонга гўшт ташлади. С. Сиёев, Отлик аёл.

ЖАЗВАЛ қ. жазбар 1. Дераза тагида ўтирган аёл қўлидаги сиёҳ додги жазвал билан тизига уриб, ора-сира ҳар тўғрида гапириб қўяди. П. Турсун, Ўқитувчи.

2 айн. чизиқ 2. Жазвал тортмоқ.

ЖАЗ-ЖАЗ айн. жаз-буз.

ЖАЗ-ЖУЗ айн. жаз-буз.

ЖАЗЗА с.т. жазо. Жаззасини есин. Жаззасини тортсин. — Сен билан мен бўлсан, қаттиқ нонни ҳам ея берамиз, жаззаси чойга бўктириш-да. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖАЗИЛЛАМА Қизиб турган, куйдирадиган даражада иссиқ; қизиқ. Жазиллама тупроқ. — Жазиллама қайнок сомса уйилган лаганин кўтариб оқсоқ кирди. Ойбек, Улуғ йўл.

ЖАЗИЛЛАМОҚ «Жаз» этган товуш чиқармоқ. Шийондан нарида жазиллаб кабоб пишарди. А. Қаҳҳор, Сароб.

Юраги жазилламоқ 1) кўнгли чопмоқ; кўнглига ёқмоқ. Бу қурилиши тўғрисида юрагим жазиллаётни, ҳақиқатан ажойиб иши. Ойбек, О.В.шабадалар; 2) юраги ачимоқ, ачинмоқ. Акромнинг фақат юраги тилиниб, туз сепилгандек жазиллаб ашишарди. Э. Усмонов, Ёлқин.

ЖАЗИЛЛАТМОҚ 1 Жазилламоқ фл. орт. н.

2 Куйдирмоқ, узуб олаётгандек таъсир кўрсатмоқ. Офтоб жазиллатмоқда. Изгирин қулоқларимни жазиллатяпти.

ЖАЗИРА [а. جزیره – орол, сув ўртасидаги қуруқлик] шв. қ. жазирама. Саратон ҳам ёнгувчи менинг оташларимдан, Жазирапар чекингай менинг бардошларимдан. Э. Охунова, Мен тонгни уйғотдим. Саратоннинг узоқ ва жазира кунининг бирор дақиқасини ҳам беҳуда ўтказмайди. Газетадан.

ЖАЗИРАМА 1 сфт. Жуда иссиқ, куйдирадиган даражада. Жазирама офтоб. — Июнь охирламай, жазирама кунлар бошланди. Ш. Рашидов, Голиблар. Ёзинг жазирама иссиги еру кўкни қиздиради. Р. Файзий, Она.

2 от Жуда иссиқ, офтоби куйдирадиган жой.

ЖАЗЛИК Эгар қоптоли остига қўйиладиган бир жуфт юмшоқ от абзали. Сафар хайрсиз бўлмади. Дастваб тош устини қоп-

лаб ётган гулдор кигиз тўқумни учратдилар. Сал нарироқ бориб, иккита жазлиқни кўрдилар. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖАЗМ [а. جزم – қатъият; қатъий ишонч]: жазм қилмоқ (ёки этмоқ) Қатъий қарор бермоқ. Рауф баҳсни ечишга жазм қилди. «Ўзбекистон кўриқлари». Собир то кампирнинг розилигини олмагунча тўй қилишга жазм қилмади. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

ЖАЗМАН [а. جرمان – қатъий ишонган, ишончли ҳолда] 1 Қатъий қарор қилган, қарор берган. Жазман харидор.

2 кўчма Ўйнаш, хуштор [Акбар:] Менга эмас, раисга кўрсат. Жазманнинг йўлдан урган ўша. Уйғун, Дўстлар. Лекин сизнинг жазманларингиз кўп экан. П. Қодиров, Қадрим.

3 шв. Талабгор, даъвогар. Бир ўринга 10, 20, 30 бўлажак студент жазман бўлгандан сўнг, ким имтиҳонни камидা «4», «5» га топишрган бўлса, ўша қабул қилинади. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАЗМЛАНМОҚ Узил-кесил, қатъий қарор қилмоқ, қарор бермоқ. -Бек ошиқ, — деди кўнглида [Ҳасанали] ва жазмланиб, ҳужра эшигига юриб келди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖАЗО [а. جزو – қасос; мукофот; сазо; жарима] 1 Айб ёки жинояти учун кўриладиган чора. Оғир жазо. Ўлим жазоси. Жазо бермоқ. — Кўряпсиз-ку, ҳақ жойига қарор топади, ноҳақ жазосини олади. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли.

2 Қилмишига яраша кўриладиган оқибат, тўланадиган товон. -Зап қылгансиз, Ота-бек, — деди уста, — ёмонларнинг жазоси шундай бўллади. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Кўй, қизим, Нури тухмат қилган бўлса.. бир кун жазосини тортар, изза бўлар. Ойбек, Танланган асарлар.

3 Бирон ишни амалга ошириш йўли; чора, илож. Бунинг [тоғ қазишинг] жазоси бир қулоч-бир ярим қулочилик беш-олтита таёқ. Уёғи осон. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Жазо отряди (ёки экспедицияси) Чор Россияси ва хонликлар даврида: меҳнаткашларнинг норозилик фалаёнларини ёки қўзголонларини бостириш учун тузилган ҳарбий полиция отряди. Ҳадемай, сара туркман сарбозлари – хоннинг маҳсус жазо отряди етиб келди. С. Сиёев, Аваз. Жазога тортмоқ Жазо, азоб бермоқ. Ҳўжса Абдуллодек кўрнамакни

жазога тортқумиздир [деди подшоҳ]. Ойбек, Навоий. **Нима жазо?** с.т. Нима азоб? *Нима жазо, куннинг иссиғида кетмасангиз?*

ЖАЗОЙИЛ фольк. Милтиқнинг бир тури; кичик тўп, замбарак. *Оғзи катта жазойиллар* Отилди майдон ичинда. «Эрали ва Шерали». Шоҳ келгунча очилмайди дарвоза, Зулм қиласанг, жазойилдан отаман. «Рустам».

ЖАЗОЙИР [а. جائزىرى – оролга, Жазоир давлатига алоқадор] эск. 1 Қиличининг бир тури. Ёвумут қалтоқ кийиб, жазойир қилич таққан, кӯзига қон тўлган карвонбоши даставал Сариқни отиб ўлдириди. А. Мухтор, Қорақалпоқ қиссаси. [Азизбек] Тилла жабдуқли қизил айғирга мингани, қуёш ёғдуси билан турли тусга кириб товланадиган, ёқа ва этакларига олтин уқа тутмалган кимхоб түн кийиб, белидаги олтин камарга кумуш қинли жазойир қилич осган бир киши эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

2 Куй, рақснинг бир тури. *Тикувчилар артенининг ҳаваскор созандалари тўғараги бутун состави билан келган. Маҳалла раиси Турғуной «Жазойир»га ўйргалаб юрибди.* А. Қаҳҳор, Тўй.

ЖАЗОЛАМОҚ Жазо бермоқ; таъзири ни бермоқ; адабини бермоқ. -Ҳазрат ҳақиқат қилиб, салтанат пулини ўғирлаётганиларни жазолайди! – деди Меъмор қатъият билан. Мирмуҳсин, Меъмор.

ЖАЙБ [а. جایب – чўнтақ; ёқа] эск. Чўнтақ, ҳамён. *Aхир уч десат(ина) жойдаги сойнинг тошидек қовунари қани, кимнинг жайбига кетди?* А. Қодирий, Обид кетмон.

ЖАЙДАРИ 1 Маҳаллий зотга мансуб, маҳаллий (уй ҳайвонлари ва ўсимликлар хақида). Жайдари олма. — Хайрятки, уйимизда битта жайдари сигиримиз бор экан. Н. Қобил, Унутилган соҳиллар.

2 Кўлбода; кичикроқ. Ўзимизнинг жайдари кетмоплар ҳам кифоя қилар эди-ку? [деди Мирвали] А. Қодирий, Обид кетмон.

З кўчма Оддий, содда, дўлвар. Жайдари одам. — Менинг бир жайдари фалсафамдир шул: Ҳаргиз илтимосга кунинг қолмасин. А. Орипов.

ЖАЙНАМОҚ фольк. Яшнамоқ, гул-гул очилмоқ. Саҳар вақти майна гулдай жайдадинг, Осоийшта танда жоним қийнадинг. «Равшан». Қиз, хотинлар аралаш бўп ўйнайди, Қизил гулдай бўлиб бари жайнайди. «Юсуф ва Аҳмад».

ЖАЙРА Териси дук шаклли игналар билан қопланган, кемирувчи, сутэмизувчи ҳайвон. *Тоғларда одатда айш, бўри, ёввойи чўчқа, силовсин, бўрсиқ, тулки, жайра учрайди.* М. Мусаев, Ўзбекистон Республикаси.

ЖАЙРАН, жайрон Охуларнинг Сурия, Эрон, Афғонистон, Кавказорти ва Ўрга Осиёда тарқалган бир тури; қорақулоқ. Чўлда кезган жайронлар гоҳ сув излаб, гоҳ дўнгликлар оша қувалашиб чопишганича, Зомин бугдойзорлари, қирлари бағрига кириб бориб қолади. Ш. Гуломов, Бўз ерлик бўз йигитлар. Ҳа, овга чиқиб, қуруқ қайтгани ўйқ. Жайронлар тўлиб-тошиб ётипти. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли.

Жайрон кўз Чиройли кўз; кўзи жайронникига ўхшаш. Эй, Қўқоннинг шўх қизлари, барно қизлари, Бодом кўзлар, жайрон кўзлар, шаҳло кўзлари. А. Абдураззоқ, Қўқон қизларига.

ЖАЙҲУН [Ж – катта] тар. Амударёнинг қадимги номи. *Турналар қатор-қатор, Сафга тизилиб ўтар, Кўл ушлашиб, қувнашиб, Жайҳун сарига кетар.* Д. Файзий.

ЖАКЕТ [фр. jaquette – калта уст қийим; куртка] Калта уст қийим. Элмира: -Каравотнинг устида дазмолланган шимингиз билан жакетингиз ётибди, – деди совуқ оҳангда. Ў. Хошимов, Нур борки, соя бор.

ЖАКЕТКА с.т. Жакет.

ЖАЛА [ф. الْجَلَّ – ёмғир томчиси; кучли ёмғир] 1 Шиддатли ёмғир. Жала тонгга яқин тинди. Ҳ. Шайхов, Рене жумбоби. Гўзалар жала зарбидан бир томонга ёнбошлиб қолганди. Ҳ. Назир. Сўнмас чақмоқлар.

2 физ. Элементар заррачаларнинг шиддатли оқими. Электронлар жаласи.

ЖАЛАЛАМОҚ Кўпайиб, улғайиб кетмоқ. Яраси жалалаб кетибди. Қўзиқорин жалалаб чиқди.

ЖАЛАНГЛАМОҚ шв. Ҳайрон бўлиб, аланглаб қарамоқ. Шербек ўзини ўқотиб қўйди. Ўтирганларга савол назари билан жаланглаб боқди. С. Анорбоев, Оқсой. Патма кўл тепасидаги тегирмонга етиб келганида, хавотирда атрофга жаланглаб турган Эминҳожига кўзи тушди. Т. Ашурев, Марварид тут.

ЖАЛБ [ا. جذب – дикқатни тортиш, ўзига қаратиш]: жалб этмоқ (ёки қилмоқ) Ўзига тортмоқ, ўзига қаратмоқ. Дикқатни жалб қилмоқ. — Ажойиб сұхбатда Юсуфжон қизиқ

шоирларни ҳам ўзига жалб қила олар эди. Т. Обидов, Юсуфхон қизиқ. Назиранинг тақлифи билан фирмага ўнинчани битирган ўнлар-на қизлар жалб этилди. Ё. Шукуров, Марғилон гўзали.

ЖАЛЛОБ [а. جَلْب – ўзига тортувчи; савдогар] Олиб сотувчи. Жаллоб – турган-битгани қаллоб. Мақол. ■ Бу майдон [базм бўлаётган жой] айни замонда гўза бозори бўлиб, кундузи сотилмай қолган ёки жаллоблар сошиб олиб, ҳали ташимаган гўза тўла қонқанорлар ҳар томонда тартибсиз ётарди. С. Айний, Эсадаликлар. Мўйдиннинг жарчиси томоқ ўйртиб қичқириб юрибди: -Хой, ун ялаган аллофлар, қон ялаган қассоблар, чорбозорчи жаллоблар! Мўйдинбекни қутланглар. Ё. Шукуров, Қасос.

Аспи жаллоб қ. аспижаллоб. Ҳалиги ерда бир мўйсафид келиб, ҳассасига сялиб, тикилди-қолди. Ўзи илгари аспи жаллоб экан. Ойбек, Танланган асарлар. **Хотин жаллоб** Хотин олиб, хотин қўювчи. -Бу ҳам [Мурод] отасига ўхшаб хотин жаллоб чиқди, – деди Лазокат буви. А. Убайдуллаев, Ҳаёт оқими.

ЖАЛЛОБЛИК 1 Олибсатарлик У бутун умрени жаллоблик, қаллоблик билан ўтказган одам. С. Айний, Қуллар. Жаллоблик қилиб, ўшлки етаклаб юрадиган одамга ўхшамайди. «Муродхон».

ЖАЛЛОД [а. جَلْد – ўлим жазосини ижро этувчи] 1 Ўрта Осиё хонликларида: ўлим жазосига ҳукм қилингандарнинг бошини оловучи, ўлим жазоси ҳақидаги ҳукмни ижро этувчи одам. Калла олиб ўрганиб қолган жаллод янги каллани оләтганида кўз юммаганидек, ҳоким ҳам одамларни отиб, ўлларига ўт қўйиб одатланиб қолган киши совуққонлиги билан ўшқирди. М. Исмоилий, Фаргона т.о. Жаллод мени унумтмайди ҳеч, Бир гуллаган дорга осади. У. Азим, Куз.

2 кўчма Каллакесар, қотил; шафқатсиз. Бильякс, сиз ҳийлакор бир тулки, оғзи қон бир бўри, раҳмсиз бир жаллод, уятсиз бир ўигит. А. Қодирий, Ўтган кунлар. **Фашист жаллод** қон ичидан қўтарибди бош. Ҳ. Пўлат.

ЖАЛЛОДЛИК 1 Жаллод касби, жаллод мавқеида бўлишилик; ўлим ҳукмини ижро этишилик.

2 кўчма Золимлик, ёвузлик. Бизни ким пинсанд қўлмай, яъни қисса жаллодлик, Тор-мор этиб охир, қора ерга пинҳон қили. Файратий.

ЖАЛОЙИР қ. жалойирлар.

Жалойирга жар солмоқ 2 қ. жар II.

ЖАЛОЙИРЛАР Ўзбек ҳалқининг генетик таркибига кирган қабилалардан бири.

ЖАЛИОЗА [фр. jalouse – дераза эшиги; дарпарда] Очилиб ёпиладиган параллел пластиналардан тузилган парда, тўсиқ (ҳаво ва ёруғлик оқимини ростлаб туриш учун хизмат қиласди).

ЖАМ [а. جَم – тўпланиш, бирикиш; йиғинди] 1 Йигилган, тўпланган. Жам бўлмоқ.

■ Эрталаб қўёш қўм довонларидан кўтарилимаган пайтда Мастура хола чой олиб келди, ҳамма жам эди. Ж. Шарипов, Хоразм. Кўзларингда дунё завқи жам, Ҳандон уриб кулсанг, эй шўх. М. Эгамбердиева, Гулбарг.

2 эск. айн. қўшув 2.

Жам қилмоқ 1) тўпламоқ, йифмоқ. Шаҳар ҳалқин барини жам қилармиз, Кўрганингдан зиёд олиб берармиз. «Муродхон»; 2) мат. қўшув амалини бажармоқ, қўшмоқ. **Жамоат жам** қ. жамоат. Хотирингиз жам бўлсин Хотиржам бўлинг, ташвиш қилманг, хавотир олмант. Биз ҳеч қачон ёлғиз қолмаймиз! Хотирингиз жам бўлсин, бизга сиздақа ғамхўр керак эмас! [деди Ойгул]. Уйғун, Асарлар.

ЖАМАЛАК 1 Қиз болаларнинг ҳали унча ўсмаган, ёйилиб кетмаслиги учун, пахта пилик қўшиб ўрилган соchlари. У [Радно] қулоқлари устидаги жамалак соchlарини ликиллатиб, атил-тапил оқ паҳирчадаги сутни товоқларга қуяётиди. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

2 фольк. Сохта кокил. Кал қиз ҳам, қирқта қизни ўзига ёллаб олиб, қора ишлардан орқасига жамалак қилиб, бу ҳам мис патнисларга.. солиб, кўтартириб жўнади. «Муродхон».

3 шв. Сочга тақиладиган зийнат асбоби; сочопук.

ЖАМАРФА 1 айн. жамгарма.

2 Бисот, мол, бойлик. Тўй белгилангандан бир кун кейин жамарғаси ҳам келди. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖАМБИЛ айн. жанбил. Рисолат отин.. боғдан бир этак кўкат: кашнич, жамбил, раҳхон, ялпиз, отқулоқ юлиб чиқиб, кўк шўрвага уннади. Ҳ. Гулом, Тошкентликлар. Жамбил, раҳҳоннинг иси етти маҳалла наридан димоққа урилади. Шукурullo, Жавоҳирлар сандиги.

ЖАМИ [а. جمیع – барчаси, йигиндиси] Ҳамма, барча. *Одамлар тўлқинни Тошкентнинг жами кўчаларидан дарё-дарё бўлиб оқиб, бирбирига қўшилар, сўнгра ҳаммаси қадимги Шайхантохур бўйлаб янги шаҳар томонга дengиздай тўлқинланар эди.* П. Турсун, Ўқитувчи. Кузда жами пахта машиналарда териб олинди. «Ўзбекистон қўриқлари».

ЖАМИКИ Барча, ҳамма, бутун. Жамики жонивор баҳорнинг файзу нашъасидан баҳраманд. М. Жўра, Изтироб. Эски шаҳарнинг жамики хотин-халажи таёғу оташкурак кўтариб, мана шу ерга келдик. А. Мухтор, Опа-сингиллар.

ЖАМИЛА [а. جمیلہ – гўзал, сулув] 1 Соҳибжамол, чиройли, гўзал. *Мирзо Анвар каби донишмандни етиштирган киши оқила ва жамила қиз тарбия қўлмаганмикин, деган андишага борибдилар.* А. Қодирий, Мехробдан чаён.

2 Жамила (хотин-қизлар исми).

ЖАМИЯТ [а. جمیعت – йигилиш; уюшма; гурух] 1 Тарихий тараққиётнинг маълум босқичида моддий бойликлар яратишнинг муайян усуслари ва муайян ишлаб чиқариш муносабатлари билан характерлана-диган ижтимоий муносабатлар мажмуи. *Федодал жамият.* — Жамият олға қараб ҳаракат қиласар экан, ёшлар ҳам ўша бараварида ўсишлиари керак.

Газетадан.

2 Бирор мақсадда тузилган ихтиёрий бирлашма, ижтимоий ташкилот. «Пахтакор» спорт жамияти. *Матлубот жамияти.* Кўрлар жамияти. — Китобсеварлар жамияти олдида катта ва масбулиятли вазифалар турибди. Газетадан. Олим жамиятнинг бир неча вакиллари билан Венгрияга борди. «Фан ва турмуш».

3 Маълум доира, давра кишилари, аҳллари. -Албатта, терифуруш савдогарларга билимнинг нима ҳожжати бор? Биз, албатта, у жамиятнинг кишилари эмасмиз. Бизда билим ҳаёт билан қўшилиши керак, — деди Давронов. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖАМИЯТШУНОСЛИК 1 эск. Шўролар даврида ўтган асрнинг 60-йилларидан барча ўрта мактаблarda ўқитилган, жамият ва унинг тараққиёт қонуниятлари ҳақидаги ўқув фани.

2 айн. социология.

ЖАМЛАМОҚ 1 Тўпламоқ, йифмоқ. Ҳамасини жамлаб, алламаҳалда Қумбой брига-

дирикига жўнадик. С. Сиёев, Ёруғлик. *Рақибининг қорнига чиқиб олган Тогай бор ала-мини муштига жамлаб, унинг дуч келган жойига гурсиллатиб тушира кетди.* Н. Норқобилов, Тўқнашув.

2 эск. мат. Жам қилмоқ, қўшув амалини бажармоқ, қўшмоқ.

ЖАМЛОВЧИ: жамловчи сон тлиш. Шахс ёки нарсаларнинг йигиндисини билдирувчи сон, мас. икков, учаласи, тўртвомиз, бешовлон.

ЖАМОА [а. جماعت – бирлашма; уюшма; гурух] 1 Қишлоқ, маҳалла ва унинг аҳолиси. *Дўстмат пулни санаб, чўнтақка солмасданоқ, жамоада ҳар бир ошланинг туйнугидан чиқадиган тутунгга қараб, қозонда нима қайнаётганини сезадиган хумкалла элликбoshi этиб келди.* П. Турсун, Ўқитувчи.

2 эск. Қишлоқ кенгаши. *Дадамни икки марта жамоа чақиртирди.* А. Қахдор, Кўшчинор чироқлари. *Аризага Қумқишлоқ камбағал дэхқонлари ва жамоа фаолларидан юз ўттис киши қўл қўйған.* Ҳ. Фулом, Машъял.

3 Муайян, бир хил иш бажарувчи кишилар гурухи. *Икки-уч йилдан бери ўйларига кун сайин совчилар жамоаси ёғилиб ётганлигидан, бу совчилар ҳам ўшаларнинг бирисидир, деб ўйлаган эди.* А. Қодирий, Ўтган кунлар.

4 Халойик, биродарлар. *Тиловат сўнгидага юрт мўйсафиidlаридан бири ўрнидан турди:* — Жамоа, Асқар оқсоқол қандай одам эди? — Раҳматли яхши одам эди. «Ёшлик».

ЖАМОАТ [а. جماعت – бирлашма; уюшма; гурух] 1 Халқ, халойик, кўпчилик. Жамоат мулки. *Жамоат ҳўжалиги.* — Жамоат орасида ҳар қачон хушҳол, хушчақчақ Жайноқ исмли батракни кўпчилик хотирласа керак. Н. Сафаров, Наврӯз. *Жума намозидан сўнг ташқаридаги жамоат дув этиб ўз ишига кетди.* Чўлпон, Кечава кундуз.

2 Кўпчиликка, оммага қарашли, тегишли. Зилзиладан болалар боғчалари, мактаб, кинотеатрлар, завод-фабрикалар, жамоат биноларидан қанчалари шикастланди. Н. Сафаров, Оловли излар. *Йигит-қизлар сифатли ва самарали меҳнат қилиб, жамоат чорваси учун мўл озуқа тўпламоқдалар.* Газетадан.

Жамоат жам Ҳамма йигилган, ҳамма ҳозир. *Овқатни Комилжон келганда сузасан, жамоат жам бўлиб ичамиз.* И. Раҳим, Ихлос.

-Ўхӯ, жамоат жам-ку, – деди Бувниса хола Фотима опа ва хотинларга қараб. Р. Файзий, Сен етим эмассан.

ЖАМОАТЧИ 1 Жамоат ишларида жонбозлик кўрсатувчи; фаол. Санжар Сиддиқов таржимон, публицист, журналист бўлигига қолмай, айни вақтда ишчан жамоатчи эди. X. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари.

2 Бирор идора, ташкилотга аъзо эмас, кўнгилли. **Жамоатчи автомазоратчи.** ■ Шу ўринда жамоатчи мухбиримиз X. Илҳомовнинг ўйллаган хабари ҳам диққатга сазовор. Газетадан.

ЖАМОАТЧИЛИК 1 Халойиқ, ҳалқ, омма. Биз ижодий кечаларни шундай ўтказайларни, фақат ёзувчилар қатнашмай, бунга кенг жамоатчилик қатнашин. Газетадан. Тартиббузарларга қарши курашда биз кенг жамоатчиликнинг мададини ҳамиша сезиб турдимиз. Газетадан.

2 Жамоат, кўпчиликка алоқадор ишларда фаол қатнашиш, фаоллик. **Жамоатчилик бурчи.**

Жамоатчилик асосида ёки жамоатчилик ўйли билан Жамоат, ҳалқ, кучи, фаолияти билан; ҳашар ўйли билан, пулсиз. **Жамоатчилик асосида қўрилган мактаб.**

ЖАМОЛ [а. جمل – гўзаллик, сулувлик; жозибадорлик] 1 Ҳусн, кўрк, чирой. *Бу баҳорнинг ҳазони ўйқодир. Кун сайин тўлишар жамоли.* Уйғун. Серқуёш Аму соҳилярига боқиб, унинг жамолига тўймайсан киши. X. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари.

2 Чиройли юз, чехра. *Гуломжон унинг жамолини кўриб, сурат бўлиб қолди.* Ўн бешён олти ёшларда, юзлари ширмондай чиройли қиз эди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

3 Жамол (эркаклар ва хотин-қизлар исми).

ЖАМУЛЖАМ [а. جمع‌الجمع – кўпларнинг кўпи; кўпдан-кўп] Ҳамма, барча, жами. *Харидорнинг жамулжам пули бир сўм етти тийин чиқиб, уч тийин етмай қолди.* F. Фулом, Шум бола.

Жамулжам бўлиб 1) ҳаммаси бўлиб; 2) тўпланиб, йиғилиб. Аҳмад билан Қумри ҳам киришиди. Ҳаммамиз жамулжам бўлиб, ҳангомалашиб ўтиридик. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЖАМФАРМА 1 Ҳаражатлардан, чиқимдан ортириб, тежаб-тергаб тўпланган пул; маблағ. **Меҳнат жамфармаси.** ■ Элчиев ҳам жамфармасидан яхлитини кўтариб, бозор-ӯчар тараффудига тушди. Э. Аъзамов, Жа-

воб. *Иморатларнинг ярми жамоат йўли билан қўриб берилиди, ярмини деҳқонлар ўз шахсий жамфармаси ҳисобига қурди.* Газетадан.

2 Эҳтиёт қилиб сақланадиган жой; фонд. Айрим расмлар музей жамфармасида сақланмоқда.

3 Маълум бир фаолият (илмий изланиш, ўқиш-ўқитиши ва ш. к.) турига, кишиларнинг муайян ижтимоий гуруҳига ёрдам бериш мақсадида тузилган ташкилот; фонд. *Ижтимоий жамфармалар. Ҳалқаро жамфарма.*

ЖАМФАРМОҚ Пул, бойлик ва б. моддий нарсаларни ийфомоқ, тўпламоқ. *Мен таҳсил учун нул жамфарши мақсадида Лоҳурда катта бир омборда юк ташуеви бўлиб ишладим.* Ойбек, Нур қидириб. *Бу рузғор буюмларини Йигитали ҳовли олиши мақсадида жамфариб юрган пулларига ҳарид қилган эди.* Д. Нурий, Осмон устуни.

ЖАНА фольк. шв. Дўнг, тепа. *Бир лочинман, қанотимдан қайрилдим, Ёмғир ёғмай, жана ерда тойрилдим.* «Гулихиромон».

ЖАНАЛАТМОҚ шв. Ёқалаб, баландлаб юрмоқ. *Қир келганда қиялатди, Жар келганда жаналатди, Бедов отларни ўйнатди.* «Эрагли ва Шерали».

ЖАНБИЛ 1 Бир йиллик хушбўй ўсимликлар; ошкўк. *Ўйнаб қорар кийиклар Жанбил ўсган тогида.* Уйғун.

2 Жанбил (эркаклар исми).

ЖАНГ [ф. جنگ – уруш] 1 Ҳарбий қисмларнинг, қуролли кучларнинг қонли тўқнашувви, уруш. **Жанг қўлмоқ.** ■ *Мадад учун юборилган немис танкларининг ўйлени бизнинг танкларимиз тўғсан, сойликда танклар жсанги бўлмоқда эди.* А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз. *Шайбонийхон ҳали ҳеч қайси жангга бунчалик жон-жаҳди билан тайёрланган эмас.* П. Кодиров, Юлдузли тунлар.

2 Қарама-қарши ижтимоий гуруҳларнинг тўқнашувви. Синфиий жанг. ■ **Қарама-қарши тоялар** кураши эса сўнгги нафасгача давом этадиган ҳаёт-мамот жангидир. «ЎТА».

3 спрт. Мусобақа. Спортиңг бошқа турлари бўйича ҳам қаттиқ жанглар давом этадиган.

4 Баҳс, мунозара; жанжал. Очилгач келиб эртаси ҳужраси, Қилур жанггу жанжал ҳар эртаси. Муқимий.

5 кўчма Астойдил меҳнат. ..бу ўил биз 3 млн 350 минг тонна «оқ олтин» учун жанг олиб бормоқдамиз. «Шарқ юлдузи».

Даҳанаки жанг қ. даҳанаки. Кўл жанги Кўл билан олишув. [Волков:] Генерал, солдатлар қочмоқдалар.. Ахдор ёқасида қўл жанги боряпти. Н. Сафаров, Танланган асарлар.

ЖАНГАРИ [ф. جنگوار – «жангвар» ёки – «жанговар» сўзидан – жанг қилувчи, ботир; шижоатли] Уришқоқ, жанжалкаш; урушта тўймайдиган. Жангари бола. ■■■
- Парво қўлманглар. Муҳаббатнинг ўзи шунаقا жангарироқ, – деди боласидан меҳр тўла кўзларини узмай Турсуной. Н. Сафаров, Узоқни кўзлаган қиз. Жанг кўриб, қон кўравериб, жангари бўлиб кетган отлар асабий кишнарди. «Саодат».

ЖАНГАРИЛИК Уришқоқлик, урушта, жанжалга тўймаслик. Унинг кўзларида жангарилик ва муросасизлик учқунлади. «Ёшлик». Мен қаҳрамонмани? Бу дунёга келиб, Жангарилик ҳиссин Дилга солмадим. Э. Воҳидов, Келажакка мактуб.

ЖАНГГОҲ [ф. جنگگا – жанг майдони] Жанг майдони. Бир кўришга зорман, тунда бедорман, Қайси жанггоҳдасан, марди майдоним? Т. Тўла. -Қани энди бир мўъжиза бўлиб, биз ҳам ёшарид қолсаг-у, Йўлдошвоййнинг ёнгинасида жанггоҳга мардана кирсан. Гитлер қизиталоқнинг адабини берсак! – деди Кўлдош бобо. Ҳ. Фулом, Тошкентликлар.

ЖАНГ-ЖАДАЛ, жангу жадал Шиддатли жанглар, қизғин жанглар, курашлар. Унинг баданидан она тупроқ интизорлиги, жанг-жадал суронлари ҳордигини сугуриб олаётгандек эди. Шуҳрат, Шинелли йиллар. У [Сипарангиз]: -Ҳа, сен билан жанг-жадал қилмоқчи эдим, аммо бу баҳт менга мусассар бўлмади, – деди. М. Осим. Аждодларимиз қиссаси. Бобурнинг ҳар муҳим ишда онасидан маслаҳат сўраши Қосимбекка унча ёқмас эди. Чунки аёллар жангу жадалдан жуда безган эдилар. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЖАНГДОВУЛ Соқчи, кўриқчи. Бобурга ёв оз кўринди. У тез отланди-ю, қолган навкарлари билан ёв жангдовулларига ҳамла қилди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЖАНГИЛЛАМОҚ Жаранглаган овоз чиқармоқ. Ҳужранинг деворларидан чанг ёғди, токчадаги мис лаган жангиллаб кетди. А. Қаҳҳор, Башорат.

ЖАНГИР-ЖҮНГҮР тақл. с. Жарангдор нарсалардан, мас., қўнғироқнинг узлуксиз урилишидан чиқадиган товуш ҳақида. Эшик ёнидаги сув тўла тунука бакнинг қулогига

занжир билан боғланган қўйол кружска қўлдан қўйга ўтиб, жангир-жүнгүр қилади. А. Мухтор, Опа-сингиллар.

ЖАНГКАРНАЙ эск. Жангга чақирувчи карнай. Аммо янграб жангкарнай, Босиб келди Зулкарнайн. Ҳ. Даврон, Қақнус. Жангкарнайлар чорларкан.. Ватан деб ўларкансан.. Бил: жангда ўлмоқ шараф. «Қирқ ошиқ дафтари».

ЖАНГНОМА 1 Уруш ва жанглар ҳақидағи асар, қисса. Мен эски жангномаларни ўқиб ўрганганим учун, газетанинг хати менга ёт туолмади. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

2 кўчма Қаҳрамонлик, фолиблик мадҳияси. Биз қаҳрамонлар ичига тушувимиз, уларнинг жангномаларини яратмогимиз керак. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАНГОВАР [ф. جنگوار – шижоатли, ботир] 1 эск. қ. жангчи. Камта майдон жанговарлар билан тўла. Ойбек, Навоий.

2 Уруш, жангга оид, уруш-жанг билан боғлиқ. Жанговар ҳаракат. Жанговар тартиб. ■■■ Петька унинг сўзига диққат билан қулоқ солди-да, мийигида кулади ва жанговар бир эпизодни айтиб берди. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз. Сўнгра.. учинчи рота командирига ўнг қанотдаги душман ротасининг жанговар позициясини аниқлашни буюрди. И. Раҳим, Чин муҳаббат.

3 Жангларда чиниқдан, уруш-жангларда ўзини кўрсатган; шижоатли. Жанговар ҳалқ. Жанговар полк. ■■■ Асриян қанча кўп зерикса, шунча кўп батальонини, ундаги жанговар дўстларини эслайдиган бўлди. Шуҳрат, Шинелли йиллар. Жанговар йигитларнинг танилиги улардаги жуда қимматга тушиб кетди. М. Осим, Карвон йўлларида.

4 кўчма Кундалиқ, ҳар доимги; фаол; оташин. Адолатнинг: «Ўзимизни ишда ҳам кўрсатайлик», деган сўзлари бригада қизарининг жанговар шиори бўлиб қолди. И. Раҳим, Чин муҳаббат.

5 Жуда муҳим, тез фурсатда бажарилиши зарур. Қисм Симферополни озод қилиш учун жанговар топшириқ олди. Т. Рустамов, Манту жасорат.

Жанговар варақа эск. Зарбдор ишларни ёритадиган ёки унга даъват қиласидиган варақа. «Жанговар варақа»ни ўқиб турган ёшлилар олдида Муҳиддин анча туриб қолди. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

ЖАНГОВАРЛИК Курашга чорлаш; қаҳрамонлик, мардоналилк. Таассуфки, ўтли сўз, жанговарлик ўрнини раҳбарлар соясига қуллуқ қилиш, яъни лаганбардорлик эгаллаб олган. Газетадан.

ЖАНГСИЗ Урушсиз, уруш қилмасдан. Бўлинма кечагина душман батареяси турган тепаликни айлануб ўтди ва жангсиз илгари қараб юрди. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз.

ЖАНГЧИ 1 Уруш, қатнашчиси, урушда қатнашаётган киши; ҳарбий. Жангчиларнинг қудратли овози ер-кўкни ларзага келтириб, замбарак овозидан ҳам даҳшатлироқ бўлиб, душман окоплари устига ёғилди. Ж. Ташенов, Жангчи Ўтеген. Жангчилар бирпастда сафга чизилдилар. Ойбек, Куёш қораймас.

2 Ҳарбий хизмат ўтовчи оддий аскар, солдат.

ЖАНДА [ф. әдәж – эски, йиртиқ; эски ва йиртилган кийим] **1** Дарвеш ва қаландарларнинг улоқ-қуроқ тўни. ..Битсин энди эски турмуш, Ул кулоҳу жандалар. Ҳамза.

2 Эски, йиртиқ, улоқ-қуроқ, жулдуруйим. Эртаси куни Жалил жанда кийиб, қўлига таёқ олиб, ҳеч қандай қуролсиз ҳолда, ўйлга чиқди. Ш. Холмирзаев, Бодом қишида гуллади. Гўнг чиқариладиган тешикни кечалари жанда билан ёниб, кундузлари очиб қўйдим. Т. Мурод, От кишнаган оқшом.

3 Болалар ўйинида: ўйинни яхши билмайдиган болага икки марта ўйнаш учун берилган ҳукуқ.

ЖАНДАПЎШ [ф. әдәдпўш – жулдуруйим кийим кийган] эск. **1** Дарвеш, қаландар.

2 Улоқ-қуроқ ёки жулдуруйим кийган (киши). Шайхларга никоҳ тули, хайр-садақа бўлса бас.. жандапўши шайтонлар бу ерда нималарга қодир эмас. А. Ҳакимов, Илон изидан.

ЖАНДАРМ (фр. gendarme – жандармерия хизматчиси) қ. **жандарма**. Дилишод сиёсий айборд эмас, уни жандарм турмасига ўтказишбди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЖАНДАРМА Жандармерия ва унинг хизматчиси, ходими. Аммо Қудрат яна жандарма қувгунига учради. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЖАНДАРМЕРИЯ [фр. gendarmerie < gens d'armes – қуролланган кишилар] Айрим мамлакатларда: сиёсий муҳофаза, тинтуб ишлари олиб бориш; давлат тузумига зид иш олиб борувчиларга қарши кураш учун

хизмат қиласидиган сиёсий полиция. Жандармерия офицери.

ЖАНЖАЛ 1 Бир-бiri билан айтишиш, сан-манга бориш; можаро, ўзаро уришиш. Аҳмад ўзини бооди. Ўз фаолиятини жанжалдан бошлишини истамасди у. Ф. Мусажонов, Ҳиммат. Ёдгор жанжал бўлмаслигини билар эди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

2 Бир-бiri билан ҳақ талашиш, даъвлашиш; даъво. Жанжал комиссияси (эск.).

ЖАНЖАЛКАШ Можарони, жанжални яхши кўрадиган, бўлар-бўлмасга низо чиқарадиган. Жанжалкаш одам. ■ Тўлқин Мухиддинов яқингача шўх, қўрсроқ, жанжалкаш ийигитлардан эди. Газетадан. Сиз билан галати шароитда танишидик, бир жанжалкаш экан, деб ўйлаган бўлсангиз керак? А. Мухтор, Туғилиш.

ЖАНЖАЛКАШЛИК Низо, жанжал чиқаришлик; уришқоқлик. -Одамларнинг сўзга усталиги, жанжалкашилигига қараб эмас, иш билишига, онгига қараб кўтариш керак, – деди яна Пўлатжон Содиқови. Мирмуҳсин, Умид.

ЖАНЖАЛЛАШМОҚ Жанжал қилмоқ, айтишмоқ, сан-манга бормоқ. Зайнаб билан жанжаллашишининг ўзи бир ҳузур ва жанжалдан бўшалгач, қайин отанинг қарисига ўтириб, насиҳат эшиши ўндан ҳам яхши ҳузур. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Шоффер ҳамишира билан анча жисдий ва қизғин жанжаллашиб олди. Ойбек, Куёш қораймас. Арзимаган гапга жанжаллашиб қолган икки ҳамсояни муросага келтириши осон бўлмади. М. Ҳазратқулов, Журъат.

ЖАНЖАЛЛИ Жанжаллардан, можаролардан холи бўлмаган. Жанжалли масала. ■.. бир рутубатли оқшомда Заргаровни жанжалли объектлардан олиб қайтаётган эди, шу ерда тўхташга тўғри келди. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат. Жанжалли уйда барака, қут, файз бўлмайди, деб эскилар тўғри айтишади. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЖАНЖАЛСИЗ Можаросиз, низосиз, бежанжал. Қасам ич! Мен билан кетиб, қочмай, жанжалсиз турасанми, ийӯқ? [деди Мамат]. Ҳамза, Паранжи сирлари. -Мана бу ишинг жойида, Бегим, – деди Бозоров кулиб. – Ахир шу ишини жанжалсиз қилсан бўлмасиди? И. Раҳим, Чин муҳаббат.

ЖАНЖАЛ-СУРОН қ. **жанжал 1**. Болачақали одам хотин устига хотин олса, уйда

ҳар куни жанжал-сурон бўлиши шубҳасиз.
Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАНЖАЛЧИ қ. жанжалкаш.

ЖАННАТ [а. جنّت – беҳишт; бўстон, сердараҳт боғ] 1 дин. Бегуноҳ, тақводор кишилар у дунёда яшайдиган роҳат-фарогатли жой, беҳишт. Қошинг билан кўзинг шўх, илоҳи ўлмагайсан, Жаннатдаги ҳурларнинг бирори бўлмагайсан. «Оқ олма, қизил олма».

2 кўчма Ҳамма нарса муҳайё бўлган, обод, роҳатбахш, хушмансара жой. Бўлсин деймиз жаҳон бўйлаб Инсонлар ери жаннат. М. Шайхзода. Сафо маҳсумнинг нигоҳи шу жаннат боғлар, далаларда кезса ҳам, ўй-хаёли бошқа ёқда. Ҳ. Фулом, Замин юлдузлари. Ёз пайтлари уларнинг [Азизанинг] боғи жаннат бўйлб кетади. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

З Жаннат (хотин-қизлар исми).

Жойи жаннатда бўлсин У дунёда қийналмасин. Чол пулни рад қиласр экан, қўлларини фотиҳага ёзди: -Омин, жойи жаннатда бўлсин. Оллоҳу акбар! Ў. Умарбеков, Ёз ёмғири.

ЖАННАТИ Жаннатта тушадиган бегуноҳ, фариштадай пок одам. -Аммо ўзлари ҳам жаннати хотин, — деди Сафарқул. Ҳ. Фулом, Тошкентликлар.

ЖАНОБ [а. جناب – томон, тараф; муҳтарам зот] (кўпинча «жаноблари», «жанобингиз» шаклида) 1 Ўтмишда ва ҳозир кишиларни, амалдор ёки давлат арбобларини улуғлаш шакли. Элчи жаноблари. Бош вазир жаноблари. ■ [Шайхулислом:] Демак, жанобларининг ҳукми жиiddий? [Навоий:] Тақсир, салтанат ишларида ҳазиз бўлмайди. Ўйғун ва И. Султон, Алишер Навоий. Бу замонда Навоий жанобларидек пок одам ҳаргиз топилмас. Ойбек, Навоий. -Қози домла муҳтарам Тешабой жанобларининг илтифотларидан мамнун бўлибдилар, — деди қори. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

2 Киши исмларига қўшиладиган кесатик сўз. Деканатдан чиқсан, Боқизода жаноблари ялпайиб, чой ишиб ўтириптилар. С. Кароматов, Олтин кум.

ЖАННАТМАКОН [жаннат + макон] Обод, гўзал. Жаннатмакон, оромбахш боғлар Оғушига чорлайди мени. Б. Бойқобилов, Мени кутинг, юлдузлар. Жаннатмакон, қуёшли юртимнинг фасллари бир-биридан гўзал. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАННАТМОНАНД Жаннатга ўхшаш, жаннатдай. Йўл азоби орқада қолиб кетди, эмди жаннатмонанд поитахтимиз Фазнада роҳат-фарогат билан умргузаронлик қилинглар. М. Осим, Карвон йўлларида.

ЖАННАТСИМОН айн. жаннатмонанд. Қаҳрамон белорус ҳалқи жаннатсимон диер: муҳташам бинолар қад кўтарган гўзал, обод шаҳар ва бадавлат хўжаликлар бунёд этдилар. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАНОЗА [а. جناءزه – кўмиш, дағн маросими; тобут] Дағн олдидан ўлган киши ҳақига бағишилаб ўқиладиган намоз. Жанозага Тошкентнинг деярли ҳар бир маҳалласидан кишилар иштирок қилди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Файбаров жанозага аранг етиб келди. М. М. Дўст, Галатепага қайтиш.

ЖАНР [фр. genre – жинс, тур] Санъат асарларининг сюжет ва услуб жиҳатдан ўзиға хос хусусиятларга эга бўлган ҳар бир тури. Лирика жанри. Ҳажв жанри. Қўшиқ жанри. ■ [Fuëсов] Қобилиятини публицистиканинг барча жанрларида синааб кўрди. Ҳ. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари. Сермаҳсул ижодкор мусиқанинг ўйрик жанри – операга ҳам қўл урди. Газетадан. Пейзаж рассомчиликнинг мураккаб жанрларидан бири бўлиб, у катта вазифаларни ўз зиммасига олади. «Шарқ юлдузи».

ЖАНУБ [а. جنوب – жануб] Дунёнинг тўрт асосий томонларидан бири; зид. ширмол. Деразалари жанубуга қараган уй. ■ - Ана, — деди Матқоевул, жанубда кўриниб турган тоғ томонга ишора қилиб. М. Исмоилий, Фарғона т. о. Бизни меҳмон қилди деб, Қадримизни билди деб, Сенга раҳмат айтамиз, Сўнг жанубуга қайтамиз. Ўйғун.

ЖАНУБИЙ Жанубга оид; жанубга хос бўлган; жануб томондаги. Мамлакатнинг жанубий чегаралари. ■ Кеча-бугун жуда кўп ярадор келди. Немислар жанубий фронтда яна ҳужумга ўтган эмиш. Шуҳрат, Шинелли йиллар. Жанубий Африкада Свазиленд деб юритиладиган ўлка бор. «Фан ва турмуш».

ЖАНУБИ-ШАРҚ Жануб билан шарқ ўртасидаги тараф; жануб билан шарқ ўртасидаги йўналиш. Ўзбекистоннинг жануби-шарқида. Самолёт жануби-шарққа йўл олди.

ЖАНУБИ-ШАРҚИЙ Жануби-шарққа оид, жануби-шарққа хос бўлган; жануби-шарқ томондаги.

ЖАНУБИ-ФАРБ Жануб билан фарб ўртасидаги тараф; жануб билан фарб ўртасидаги йўналиш. Тошкентнинг жануби-гарбидан.

ЖАНУБИ-ФАРБИЙ Жануби-гарбга оид, жануби-гарбга хос бўлган.

ЖАПС фольк. Бир-бири билан зич боғланган; жипс, зич. **Жапс бўлиб.** ■ Икковинг ҳам бир-бирингга интизор, Ошиқларнинг сўзи шундай жапс келар. «Алпомиш».

ЖАПСАК Кесакининг деворга ўрнатилган еридаги тирқишини бекитиш ва ҳусн бериш учун эшик, дераза атрофига қоқилидиган энсиз жимжимадор тахта.

ЖАР I [ф. جر – ернинг чуқур, ўйик жойи] Четлари ўпирилган чуқур сойлик; чуқурлик. Чуқур жар. **Паст жар.** ■ Азизбек синохлари ила жарга тушди ва сув кечиб, ҳалиги тенага юзланди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. У ўрик шоҳидан эмас, жар ёқасидан жуда пастга, тағсиз чоҳга қулагашаётгандек жуда ёмон қўрқиб кетди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Жар ёқасида Ҳалокат олдида, ҳалокат ёқасида. **Aхир, жар ёқасида турибмиз-ку, Комилсон.** Х. Гулом, Машъял.

ЖАР II [а. جار – баланд овоз билан, очиқ эълон қилиш]: **жар солмоқ** 1) жарчи қўйиб, ҳаммага хабар бермоқ, эълон қилмоқ. Эрта билан Хўжаориф бозорида бир жарчи юқоридаги мазмунда жар солмоқда эди. С. Айний, Куллар. Тўда пастга силжиди. Баковул жар солди. Т. Мурод, От кишинаган оқшом; 2) кўчма овоза қилмоқ, гап тарқатмоқ, ҳаммага билдиримоқ. Гузарда гап кутиб ётган Мирвали бангига ўхашаш «достончилар» мулла Обиддинг қўлида кўрилган кетмон ҳақида Тиктепа қишлоғига жар солиб юбордилар. А. Қодирий, Обид кетмон.

ЖАРАЁН [а. جریان – оқим; бориш, соид бўлиш] Иш-ҳаракат, воқеа-ҳодисанинг бирин-кетин бориши, ривожи, оқими. **Тарихий тараққиёт жараёни.** Суд жараёни. ■ Дарёни янги изга солувчи, шаҳарни тамоман янги бир қиёфага киргизувчи одамлар бу иш жараёнида ўзларини ва ўз турмушларини ҳам ўзгартидилар. А. Қаҳҳор, Сароб. Туғилаётган янгилик билан эскилик ўртасидаги кураш жараёнида илғор фикр устун чиқмоқда. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАРАНГ тақл. с. Металл, чинни, шиша буюмларнинг урилишидан чиқадиган товуш ҳақида. Чирманда бўғиқ гумбуzlайди.

Кўнғироқларнинг жарангидан ваҳима учади. Ойбек, Танланган асарлар. Унинг [келинчакнинг] кулгиси жонон пиёланинг жарангидай тиник эди. С. Анорбоев, Оқсой. Одамларнинг қулоғига байтуғазалдан кўра кумуш танеганинг жарангига хуш ёқадиган бўлиди. С. Сиёев, Ёргулик.

ЖАРАНГДОР Баланд, йўғон, жарангли. Жарангдор овоз. ■ Анна Ивановна ўзининг жарангдор товуши билан қаҳ-қаҳ уриб кулди. Шуҳрат, Шинелли йиллар. Сизгадир юракнинг жарангдор куий, Оқил Шарафиодин, машҳур отамиз. А. Орипов.

ЖАРАНГ-ЖУРУНГ айн. жангир-жунгур. Бостирма устунига осилган рельс парчасининг таниш жаранг-журунги бутун қурилиши майдонини тўйлатиб янгради. А. Мухтор, Опасингиллар. Оқтой ҳар бош силкитганда, бўйнидаги қўнғироги жаранг-журунг қилар, унга сари ҳамма куларди. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

ЖАРАНГЛАМА 1 айн. жарангдор. Жаранглама дутор.

2 кўчма Дабдабали, ҳашамдор; қурук. Жаранглама қуруқ сўз эмас, иш керак.

ЖАРАНГЛАМОҚ 1 Металлдан чиқадиган сингари баланд овоз чиқармоқ. Токчадаги чиннилар жаранглаб кетди. ■ Лекин зум ўтмай яна рубоб жаранглади. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. Тўхтахоннинг қўнғироқдай жаранглаган овози қизларнинг кулгиси ичида алоҳида эшитилиб турар эди. Ш. Рашидов, Голиблар.

2 кўчма Янграмоқ, барадла эшитилмоқ. Менинг она тилим, жон ўзбек тилим, Катта оиласда янгра, жарангла. Газетадан. Бу қўшиқ гоҳо авж пардаларда, гоҳо пастроқ оҳангларда жаранглаб туради. Газетадан.

Кулоқлари жарангламоқ Кулоқларига жаранглаган овоз эшитилаётгандек туюлмоқ (кучли ҳаяжон чоғида). Йўлчининг юраги қаттиқ уриб, қулоқлари жаранглади, тараффуд ичида тўхтади, лекин орқасига қарамади. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАРАНГЛИ 1 айн. жарангдор. -Нигоранинг кулиши бундан ҳам жарангли, – деди ўзига-ўзи Шербек. С. Анорбоев, Оқсой.

2 тлиш. Товуш пайчаларининг иштироки билан ҳосил бўладиган, овозли. Жарангли ундош.

ЖАРАНГСИЗ 1 Жарангламайдиган. Жарангсиз пиёла.

2 тлш. Товуш пайчаларининг иштирокисиз ҳосил бўладиган, шовқинли. **Жарангиз** ундош (*тovush*).

ЖАРАҚ-ЖАРАҚ тасв. с. Асосан олтинкумуш пулларнинг ялтираши ва жиринглаши; яхлит-яхлит (пул ҳақида). *Ер сотганларнинг кўпини кўрдик, охири гадой бўлади. Тўғри, ерни пулга сотадилар, нақд пулни жарақ-жарақ санаб оладилар.* Ойбек, Танланган асарлар. -*Келиним ўлгурнинг ўзиям текистилда ишлаб, жарақ-жарақ нул олади, — деди кампир.* С. Аҳмад, Чўл бургути.

ЖАРАҚЛАМОҚ Ярақламоқ, ярқирамоқ, ялт-ялт этмоқ (асли олтин-кумуш пуллар ҳақида).

ЖАРАҚЛАТМОҚ Ялтиллатмоқ; жиринглатиб овоз чиқармоқ. *Пулини жарақлататиб санаб олди.* ■ *Ўтар бобо ясовулбошининг ён беравётганига суюниб, унинг киссанисига жарақлатиб яна бир тилло ташлади.* С. Сиёев, Аваз.

ЖАРГОН [фр. jargon — маълум бир гурӯҳга оид сўз] Бирон ижтимоий ёки профессионал гурӯҳга хос, фақат уларнинг ўзи тушунадиган ва адабий тилдан фарқ қиласидиган сўз ва иборалар. Чунки комедиявий фильмда ҳар битта арзимаган гапда ҳам бирон ишора, мажозий маъно, кесатик, шартли тил [жаргон]га хос унсур, пичинг ва шу кабилар бўлиши мумкин. Ф. Саломов, Таржими назариясига кириш.

ЖАР-ЖУЛҒА шв. Турган-битгани жарерлар; жарликлар.

ЖАРИДА [а. جريدة — газета; рўйхат] эск. Тўплам, альманах, журнал. -*Бу, отажон, мажмуя, жаридা, — деди Абдишукур, — ойда икки дафъа.. босилиб, аҳли илм орасида тарқалади.* Ойбек, Танланган асарлар. *Бўш вақт бермас жаридा ҳам, Ноширикнинг иши кўп.* Э. Воҳидов.

ЖАРИЛЛАМОҚ шв. Шаллақилик қилмоқ. -*Бақираман!* — деб жариллади жувон. — *Ўзинг шаллақи. Хотининг ҳаёсиз!* Н. Қиличев, Ёронгул.

ЖАРИМА [а. جرماء — жиноят, гуноҳ] Қонун-қоидани бузганлик, қонун-қоидага хилоф хатти-ҳаракат ёки етказилган моддий зарар учун ундириладиган, тўланадиган пул. *Жарима олмоқ.* *Жарима солмоқ.* ■ *Бефарзандлик аламин фуқародан оларкан, Ким фарзанд кўрса, унга хон жарима соларкан.* С. Абдулла, Тоҳир ва Зуҳра. *Бобоқулни судга чақиришиди, жарима тўлаб келди.* Газетадан.

ЖАРИМА ТЎПИ Футбол ўйинида: қоида бузган жамоа дарвозаси томон тепиладиган тўп. *Ўйинчилар жарима тўпи олдига йигилишиди.*

ЖАРИМАДОР Жарима солинган, тўлайдиган киши ёки ташкилот.

ЖАРКОП [р. жаркое — қовурилган; қайноқ] Гўшт ва картошкадан тайёрланган қовурма овқат; қовурдоқ. *Хотиним жаркоп сизуб келди.* Т. Алимов, Одамсиз уйлар.

ЖАРЛИК 1 қ. жар I. Чуқур жарлик. Тубсиз жарлик. ■ *Олтинсой жарлиги қанча чуқур бўлмасин, жуда тор ва тўғон қуришга ўнгай.* Ш. Рашидов, Голиблар. *Богнинг этак томони чуқур жарлик.* М. Осим, Тилсиз гувоҳ. *Саёҳатчилар жарликлардан ўтиб, тоф ёнбағрига етдилар.* Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

2 Ҳавф-хатар, фалокат. *Шу топда унинг [Муқаддамнинг] кўнглида умид ҳам, қувонч ҳам қолмаган.* Алимардон билан ўзининг ўртасида каттакон жарлик ётганини, бу жарлик кун сайнин чуқурлашиб бораётганини сезиб туради. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖАРОҲАТ [а. جراحت — яра] 1 Шикастланган, синган, чиқкан, яраланган жой; яра-чақа. *Оғир жароҳат.* Енгил жароҳат. ■ Доктор назоратида, кунлар ўтган сари жароҳатдаги яллиғланши қайтиб, оёғим ердан енгил кўчадиган бўлиб қолди. Н. Сафаров, Оловли излар. *Гуломжон сўнгги зарбанинг оғир жароҳатидан узоқ вақтларгача тузала олмай юрди.* М. Исломий, Фарғона т.о. Бир чол жароҳатимга кигиз куйдириб босди ва болдиримни латта билан боғлаб қўйди. А. Қаҳҳор, Ўтмишдан эртаклар.

2 кўчма Катта зарар, зиён-заҳмат. Биз мисли кўримаган қисқа муддат ичида урушинг ногир жароҳатларини тузатиб олдик. Газетадан.

3 кўчма Алам, изтироб. *Бу воқеа Элмуроднинг дилида оғир жароҳат қолдирди.* П. Турсун, Ўқитувчи. *Мезбон ўзи билмаган ҳолда ҳазилга йўйиб айтган икки оғиз сўзи билан Йигиталининг юрагидаги жароҳатга тегиб кетганини сезмади.* Д. Нурий, Осмон устуни.

ЖАРОҲАТЛАМОҚ 1 Ярадор қилмоқ, шикаст етказмоқ. А. Ульянов *ғирт маст ҳолда безорилик қилиб,* Ф. И. Кравчукни жароҳатлаган. Газетадан.

2 кўчма Изтиробга солмоқ; азоб бермоқ. Ҳамма иш жойида, лекин бир нарсагина

кўнгилнинг ингичка ерини жароҳатлайди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖАРОҲАТЛИ 1 Ярадор, яраланган, шикаст еган. Ҳозир саройнинг айни дарғазаб чоги — ҳазрат жароҳатли ётибдилар. Мирмуҳсин, Меъмор.

2 кўчма Алам ўтган, доғланган, озор топган; аламдийда. *Мазкур поэтик образ тарихига назар ташласак, унда даврнинг суронли, жароҳатли, ғам-ғуссали нидоси акс этган. «ЎТА».*

ЖАРРОХ [а. جراح — хирург] Касалликни операция йўли билан даволовчи врач. Госпиталда уруши чогида, Нажот берди шаҳло кўз жарроҳ. З. Обидов, Яхши ният. Ибн Ямин билан Ҳамза жарроҳга керакли нарсалар келтириб бериб туриши. К. Яшин, Ҳамза.

ЖАРРОҲЛИК 1 Касалликни операция йўли билан даволаш. Жарроҳлик бўлими.

2 Жарроҳликка оид, алоқадор. Жарроҳлик асбоб-ускуналари.

ЖАРРОҲХОНА Жарроҳлик хонаси; жарроҳлик шифохонаси. Носир Ҳўжаев шифохонанинг жарроҳлик бўлимини жиҳозлаб, замонавий асбоб-ускуналар билан таъминлаб, 11 ўйл давомида республикадаги энг яхши жарроҳхоналардан бирига айлантириди. Газетадан.

ЖАРЧИ 1 тар. Одамлар кўп тўпландиган жойларда баланд овоз билан расмий эълонлар эшиттириб юрувчи киши. Эртасига жарчилар шаҳар ва қишлоқларда ҳалқни ҳашарга чорлаб, жар чақирдилар. Ж. Шарипов, Хоразм. Шу пайт одамларни мажлисга чақираётган жарчининг товуши эшитилди. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари. Мұхаммад Раҳими соний Баҳодир ҳазратларининг шаҳристон сайрига отланганини маълум қилиб, икки жарчи икки томонга от солиб кетди. С. Сиёев, Ёруғлик.

2 кўчма Хабар-дарак берувчи. Кушлар мисоли бир жарчи, ҳамма нарсани олдиндан илғашади. Тўзиса, уйга қайтиб келмаса, демак, қандайдир кор-ҳол албатта бўлади, хонадон ҳам тўзийди. «Ёшлик».

3 кўчма Ташвиқотчи, тарғибот қилувчи. Ҳамид Олимжон илм-маърифат, янги ҳаёт жарчиси бўлиб, ихолос билан хизмат қилди. Н. Сафаров, Оловли излар.

4 Малай, хизматкор, югурдак. [Йўлчи] Энди барчасидан воз кечди ва ўз ичиди шундай ўйлади: [Абдишукур] Бойларнинг жарчиси экан. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАРҚАЛДИРФОЧ Узунқанотлилар туркумiga мансуб, ерда юролмайдиган, лекин тез учадиган күш.

ЖАРҚАНОТ Чумчуқсимонларга мансуб, қояларда, тик жарликларда яшайдиган күш. **ЖАРФИ** шв. Appa.

ЖАСАД [а. جسد — бадан; жусса] 1 Ўлик, мурда. Йигитали етиб келганда, марҳумнинг жасади қабрга туширилаётган эди. Д. Нурий, Осмон устуни. Умрзоқ отанинг жасадини ҳам ана шу ерга кўмдилар. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли.

2 Гавда, жусса. [Гофир Жамилаги:] Бу золимлар юрагимни сугуриб олдилар, қуруқ жасадимни Сибир қилдилар, холос. Ҳамза, Бой илиа хизматчи. Ҳолиса Тошхолга ҳурмат билан қизиқиб қаради. Ота деса, ўзидан ёш; сингил деса, жасади ўзига иккита келади. С. Нуров, Нарвон.

ЖАСОРАТ [а. جسارت — мардлик, қўрқмаслик; шиҷоат] Қаҳрамонлик, мардлик, ботирлик, довюраклик. Жасорат кўрсатмоқ.

■ Ойқизнинг барча ҳаракатларини диққат билан кузатган Лола унинг жасорати ва мардлигига, чидам ва садоқатига қўйил бўлди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. Ўқтам янги ёш колхозни оёққа қўймоққа азм ва жасорат билан кириши. Ойбек, О.в. шабадалар. Жўрахоннинг қаҳрамонлиги, жасорати, ёрқин хотираси, ишлари қалбларда, ҳаётда абадий қолади. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди.

ЖАСОРАТЛАНМОҚ айн. жасурланмоқ. Паҳлавонларча жасоратланиб кетган Омон шартта кўйлак-иштонини ешиб, ўзини ҳовузга ташлади. Ф. Ғулом, Шум бола.

ЖАСОРАТЛИ Хавф-хатардан, қийинчиликлардан қўрқмайдиган, довюрак. Жасоратли йигит. ■ Ҳаммасига бардош берган, ҳатто ўлимга ҳам неча бор мардонавор тик боқа олган жасоратли жангчининг ҳозир ўткаси тўлиб, кўзларига ёш келган эди. М. Хайруллаев, Тилла маржон.

ЖАСОРАТСИЗЛИК Хавф-хатардан, қийинчиликлардан қўрқиш; журъатсизлик, қўрқоқлик. Гулнор гўё ўзини жасоратсизликда айланган ва ўз аҳволидан умидсизланган, ўксинган каби, кўзлари ёш билан тўлди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАСУР [а. جسور — фоят мард, қўрқмас] қ. жасоратли. Жасур жангдан қўрқмайди, ёвдан сира ҳуркмайди. Мақол. ■ Мардлик майдонида бел синаш учун Жасур ўзбек ҳалқин

үгли отланди. F. Фулом, Халқ дадил боради. Айниқса, хотинглар – оналар жасур. Улар Николайдан тортиб элликбошиларга қадар ҳаммани қарғашади. Ойбек, Танланган асарлар. [Унсан] Қаддини күтариб, жасур бокди Шарофатхонга. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАСУРЛАНМОҚ кам құлл. Жасорат қылмоқ; журыат қылмоқ, ботинмоқ, дадилланмоқ. [Бектемир] Кейин бир қадар жасурланиб.. бошини бир-икки марта күтариб құйған әди, каскасининг ёнидан визиллаб үқ учди. Ойбек, Қуёш қораймас.

ЖАСУРЛИК қ. жасорат. Тепалик учун бұлған жаңға жасурлық күрсатиб, душманнинг жонли күчларига, техникасига талафот еткәзгани учун құмонаңданлык.. Бегижон Курбоновни.. медаль билан мұкофотлади. Н. Сафаров, Севги. Іўлім, бүгүн жасурлық Күрстишнинг өткіздір. З. Диёр.

ЖАСУРОНА рвш. Жасурлық билан, құрқымасдан; мардона. Жасурона курашмоқ. Жасурона кураш. — Чиндан ҳам бу жасурона исән ҳотин-қызлар томонидан Худоेңнинг ҳайвоний истагига қарши биринчи күтарилиш әди. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖАТ: жатига қолди Башқаларнинг қылмиши учун жавобгар бўлиб қолди, касрига, балосига қолди. Қылғиликни у қолди-ю, жатига мен қолдим. — Унинг [Полвоннинг] жатига колхоз катта-кичиклари олдиди Холмирзанинг юзи шамгин бўлиб қолди. Ҳ. Назир, Ўтлар туташганда. -Сенинг жатингга қовун билан тарвуз паттачининг қўлида қолиб кетди, — деди Шум бола Омонга. F. Гулом, Шум бола. Бул хабарни падар эшишканлари ҳамон хитоб қилдиларки, «Сан ҳаромзода фарзанди ноқобилнинг жатингга қоладирғанға ўхшайман..». А. Қодирий, Кичик асарлар.

ЖАФО [а. + ф. جفاء – қўпоплик; зулм] Мавнавий, руҳий ва жисмоний эзилиш, азобуқубат, кулфат. Айрилиқ жафоси. — [Fofigr:] Ахир, бу дуолар, ривоятлар ниқобига яширинган зулмдан, жафолардан биз шўринг қурғулар кимга дод деймиз? Кимега? Ҳамза, Бой или хизматчи. Тўрт ыил жафо чеккан ватандош, ўртоқ, Бу йилги байраминг муборак энди. F. Гулом.

ЖАФОДИЙДА [а. + ф. جفادیدا – жафо кўрган] қ. жафокаш. Мен ҳам жафодийда, чайир, тоғбардош, Менинг ҳам еганим ўша ҳалол нон. Миртемир. Жафодийда дўст экан-

ку ул, Дўст нимадир, ўз экан-ку ул. М. Али, Бокий дунё.

ЖАФОКАШ [а.+ ф. جفاکاش – жафо тортувчи] 1 Азоб-уқубатлар тортган, бошидан кулфатлар, оғирчиликлар кечирган, эзилтган. Истар әди жафокаш инсон: Баҳор каби гулласа олам, Баҳор каби күлса озодлик, Барҳам топса қуллик, кишин, ғам. Уйғун.

2 кўчма Меҳнаткаш, меҳнатсевар. Ўлма, эй қўли қанд, жафокаш боғбон, Яшай бер, боғларга чулғанган Ватан. F. Гулом. Орамизда шундай беминнат, жафокаш кишилар борки, улар катта-катта юмушларни бажарип қўйшиади-ю, бу ҳақда мақтанишни ёмон кўришади. Газетадан.

ЖАФОКАШЛИК 1 Азоб-уқубат кўриш, кулфат, оғирчиликларни бошдан кечириш. Унинг [Саодатнинг] кичик, кўкишроқ қўзлалири оғир меҳнат, жафокашлик.. қийинчиликларга қарамай, ўз гурурини йўқотмаган узун умринг тарихини жонли ифода қилас әди. Ойбек, Танланган асарлар.

2 кўчма Меҳнатсеварлик, меҳнаткашлик. Унинг [Толибжон аканинг] сиймосида мушфиқ онадаги болажонликни, жафокашликни, олижанобликни кўрасиз. Газетадан.

ЖАФОКОР [а.+ ф. جفاکار – жафо қилувчи] Жафо қилувчи, эзувчи. Қолаверса, ўзимизнинг шоир бобомиз Бобораҳим Машрабининг ҳақ, ҳақиқат, адолат, муҳаббат ҳақидағи, инсоғисиз ҳукмдорлар, золимлар, риёкор шаҳх, зоҳидлар, жафокор ҳокимлар сирру асрорини элга фош қиуучи оташин газалларини.. ким билмайди?! К. Яшин, Ҳамза.

ЖАФОКОРЛИК 1 Азоб беришлик, қийинашлик. Сен шаҳаншоҳликни олгин, Менга қуллик бўлса бас, Бор жафокорлик сенга-ю, Бор вафодорлик менга. Э. Воҳидов, Муҳаббат.

2 Қийинчилик, қийинлик, машаққат. Болаларининг баҳти учун ҳар қандай жафокорликка ўзини отган меҳрибон, шафқатли она! Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАФОЛАНМОҚ Жафо тортмоқ, азобуқубатлар чекмоқ, бошдан кулфат, оғирчиликлар кечирмоқ.

ЖАФОЛИ Жафо, азоб-уқубат, кулфат ва оғирчиликлар билан тўлиб тошган, мавшаққатли. Ўқиши – жафоли, кети – вафоли. Мақол. — Шоир ўзбек ҳалқининг тарихий кишилари образини, бой ва гўзал табиатини, жафоли ўтмишини, бугунги фаровон турмум-

шини тасвирлайди. Газетадан. Бу асарлар бўлғуси ёзувчани мафтун этади, унга ўтмишнинг оғир мاشақатини тортган ўзбек халқининг жафоли ҳаётидан кўп нарсалар ўргатади. «УТА».

ЖАФ 1 Одам ва ҳайвонларда калланинг тишлар ўрнашган суюги. *Устки (тепа) жаф. Пастки жаф.* ■ Отакўзининг кўзлари қисилиб, жаф пайлари туртиб чиқди. О. Ёкубов, Диёнат. У [Қаландар ака], кўзлари бир нуқтага қадалиб қотиб қолгандай, қимир этмай турар, фақат жағи титрар эди. С. Кароматов, Эътиқод. *Вакил қулочкашлаб жагимга урди.* Т. Мурод, От кишинаған оқшом.

2 Оёқ кийимининг юзи билан тагчарми бирлашган ери, олд ёнлари. *Аксарининг устбоши юпун, маҳсиларининг йиртиқларидан кир пайтавалари осилиб туради, кимларда похол тиқилган эски калиш, кимларда жағи йиртиқ кавуш, лекин улар шод.* Ойбек, Танланган асарлар. У ўзининг пахтаси оқиб ётган қизил чит тұні, жағи ажралған кавуши, пилтлары чиқиб кетген дўпписи билан бошқа болалардан ажралиб турарди. Ойдин, Ҳикоялар.

3 *маҳс.* Баъзи асбобларнинг қисадиган, кесадиган қисми. *Омбир жағи.* Қайчи жағи.

4 Киши, одам; нонхўр. Бир ишловчига уч жағи эдик, бойга ортиқчалик қилиб қолдик. Ҳ. Нуъмон ва А. Шораҳмедов, Ота. Лекин ошлада жағи кўпайгач, шундок ҳам кўл учида, табибчилик билан тирикчилик қилиб келаётган Ибн Ямин қўйналиб қолди. К. Яшин, Ҳамза.

Жағи очилмоқ 1) жаҳланиб гапира бошлиламоқ. *Шу важдан камипрнинг жағи яна очилди, Сидиқжоннинг ўтмишини, қизининг қилмишини яна таъна қила бошлади.* А. Қаҳдор, Кўшчинор чироқлари; 2) ҳаракати бошланмоқ; овози эшитилмоқ. *Яна душман пулемётларининг жағи очилди, бир неча жанчиги йиқилди.* Т. Рустамов, Мангу жасорат. **Жағи очик** 1) кўп гапирадиган, вайсайверадиган; вайсақи; 2) кўп йиглайдиган, йиглоқи. *Жағи очик бола.* **Жағи тинмайдиган** 1) айн. *жағи очик;* 2) доим овқат чайнайдиган, овқатдан оғзи бўшамайдиган. **Жағ тиш айн. озиқ тиш қ. озиқ.** **Жағ урмоқ** Ҳадеб гапиравермоқ.

ЖАГДАЙ шв. Мазмун, моҳият; йўналиш, ҳолат. *Абдулазиз баққол ҳар бир гапида «бари бир ўладиган дунё», деб ҳасратга тушиб кетган, бу ширакайф қиморбозлар гапининг жағдайига қараб туриб, шаҳар у ёқда турсин,*

Оқсоини олишиларига ҳам кўзи етмай қолди. С. Анорбоев, Оқсои.

ЖАҒЖАФ Крестгуллаларга мансуб, майдада оқ гулли ва халтacha шаклида қўзокли бир хил ўт. *Жағжагни тоглик аҳоли кўпинча очамбити деб ҳам аташади.* Газетадан. *Ариқлар бўйида ўтлар кўкариб, чучмомалар гуллабди, қизчалар, укам тенги болалар тўп-тўп бўлиб жагжаг, отқулоқ узишапти, кўк беда теришияпти.* Х. Тўхтабоев, Беш болали йигитча.

ЖАҒИЛЛАМОҚ «Жа-а-аф» деган чўзиқ товуш чиқармоқ. [Алижон] *Супада жағиллаб қайнаб турган самовар ёнига борди.* Мирмуҳсин, Чиникиш. *Салмон ака самовари Қайнаб ётар жағиллаб.* Т. Тўла.

ЖАҲАЛДИРИК фольк. айн. *жазлик.* Чиргингининг устидан қўйди белликни, Боз устидан ташлаб жаҳалдирини. «Алпомишиш».

ЖАҲАННАМ [а. جهنم – дўзах] 1 дин. Гуноҳкорларнинг руҳи нариги дунёда доимий азобда яшайдиган жой; дўзах. -Жаҳаннам қаърига кетибди золим! – деб гап отди Содик темирча. Ҳ. Гулом, Машъал.

2 кўчма Чидаб бўлмайдиган шароит, азоб, оғир муҳит. *Октябрнинг оҳири эди.* Кун иссиқ бўлса ҳам, лекин ёз ойларининг жаҳаннамига нисбатан бу фаслининг ҳавоси покистонликлар учун жуда мулојим, ҳатто салқиндек сезилар эди. Ойбек, Нур қидириб. Нега она тұнгич қизини жаҳаннамга ташламоқчи? Остин-устин бўлиб кетдими бу дунё? И. Раҳим, Чин муҳаббат. Гулнор уч кунни жаҳаннам азобида ўтказди. Ойбек, Танланган асарлар.

3 кам қўлл. Жарлик, жар; тубсиз ер. *Нима қиларди дейсиз, ҳамма гап сувда-да.* Мана шу жаҳаннамда оқаётган сувни баланд кўтариб, چўлларни обод қилмоқчи бўлган, дейдилар. Ойдин, Ширин келди.

Жаҳаннамга юбормоқ Ўлимга юбормоқ, ўлдирмоқ. Бола учинчи деб билан ҳам олишиб, етти кундан кейин, оҳири жонини жаҳаннамга юборибди. «Олтин бешик». -Пашша талаятими, ҳозир ҳаммасини жаҳаннамга юборамиз, қорачам! – пашшаларни эзиз давом этди Жўра. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖАҲД [а. جهاد – ҳаракат; меҳнат; интилиш] Зўр бериш, гайрат. *Жаҳд билан ишламоқ.* Жаҳд қилмоқ.

ЖАҲД-ЖАДАЛ, жаҳду жадал Зўр гайрат, гайрат-шижоат. У [Мирзо] жаҳду жадал билан бу сафарининг поёнига етмаги, мақ-

саидига эришмоги лозим. А. Ҳакимов, Илон изидан. Зафарингиз учун камина қўлдан келган қадар жаҳду жадал кўрсатгусидир. Ойбек, Навоий.

ЖАҲЛ [а. جهالت – нодонлик; ақлсизлик; жаҳолат] 1 Ноҗӯя хатти-ҳаракатдан, гапдан ёки воқеа-ҳодисадан ранжиш, аччиқланиш, газабланиш туйгуси; газаб. Жаҳл – душман, ақл – дўст. Мақол. ■ Муҳаррир жаҳл билан календарини шарт-шарт варақлади-да, битта бетини юлиб олди. Ў. Усмонов, Сирли соҳил. Аҳмадининг жаҳлни тез, сал нарсага тутикашиб кетади. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

2 айн жаҳолат 1. Мактаб анжуман боргил, унда фикр очиб гоҳи, Илму фан тиги билан жаҳл бағрини қон қил. Ҳамза.

Жаҳл устида Аччиғи, газаби келиб турган пайтда. Жаҳл устида оғзимдан бирор ёмон сўз чиқиб кетади. Увақтда кўнглингиз оғрийди, қўйинг, эрталарга сўзлашармиз. Ҳамза, Туҳматчilar жазоси. У [Ёдгор] Чароснинг онаси жаҳл устида шу ишини қилган бўлса керак, деб ўйлаганди. Ў. Ҳошимов, Қалбинингга қулоқ сол. **Жаҳли бурни учиди** Жаҳли тез, аччиғи тез. Баззи актив акамлар Жаҳли бурун учиди. «Қўшиқлар». Жаҳли бурнининг учига келиб, бош агроном М.М.Христенкони чақириптиди. «Муштум». **Жаҳли чиқмоқ** Газабланмоқ, аччиқламоқ. Ҳозир жаҳли чиқиб ўтирган бу аёл кўзига жуда қадрдан кўриниб кетди. Ў. Ҳошимов, Қалбинига қулоқ сол. Мингбошининг жаҳли чиқди. Чўлпон, Кечава кундуз. Адолат неча кунгача бу хил ҳазилларга кўнниколмади, ғаши келди ва ҳамто жаҳли чиқиб, баъзи солдатларга ўшқириб берди ҳам. И. Раҳим, Чин муҳаббат. **Жаҳлидан тушмоқ** Газаби пасаймоқ, аччиғи юмшамоқ. Жувон унинг [Сидикжоннинг] ўтиришини кўриб, бир оз жаҳлидан тушди. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

ЖАҲЛДОР Салга жаҳли чиқаверадиган, ҳадеб жаҳл қилаверадиган; сержаҳл, аччиғи тез. **Жаҳлдор одам.**

ЖАҲЛЛАНМОҚ Аччиғи келмоқ, газабланмоқ. Қози жаҳлланиб, афандини чақириптиди. «Латифалар». **Истмат жаҳлланиб, турмуш ўртогини жеркиб ташлади.** Газетадан.

ЖАҲЛЛИ 1 айн. жаҳлдор. Жаҳли киши.

2 Газабли, газаб билан тўла, газабнок. **Жаҳли одам.** -Ҳа, бу ёқса қаранг! – чакириди *Мастура* жаҳли овоз билан. Ойбек, О.в. шабадалар.

ЖАҲОЛАТ [а. جهالت – нодонлик, ақлсизлик; илмсизлик] 1 Илмсизлик, қолоқлик, маданиятсизлик, нодонлик. Аёллар ўтмишида ҳаммадан кўн зулм кўрган, ҳаммадан кўн жаҳолатда қолган. П. Турсун, Ўқитувчи.

2 айн. **жаҳл 1.** Кутидор уялиш ва ўқиниш орасида: -Жаҳолат келса, ақл қочадир, қизим! – деб қўйди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Содикжон бойваччанинг жаҳолати қанақалиги-ни у [Юсуф қизиқ] яхши биларди. К. Яшин, Ҳамза.

ЖАҲОЛАТПАРАСТ [а.+ ф. جهالت پرست – жаҳолат тарафдори] Эскилика ёпишиб олган, эскилик, қолоқлик тарафдори, илммаърифат, маданият душмани. Зайниддин дарчадан кўчага мўралаган эди, ҳар томондан муллалар бошчилигидаги бир тўда жаҳолатпаратларнинг «Во шариато!» деган ҳайқириклиарни эшилди. С. Кароматов, Бир томчи қон. **Жаҳолатпаратлар XVIII асрда Париж атрофида қурилган биринчи ҳаво шарини мажсақлаб ташлаганлар.** Газетадан.

ЖАҲОН [ф. جهان – дунё, олам] 1 Ер юзи ва ундаги бутун борлик; дунё, олам. Бутун жаҳон. ■ Канал, қирқ ѹилдирки, жаҳонни ҳайратга солиб келади. «Ўзбекистон қўриклиари». Одам одамга дўст-ўртоқ бўлиб қолди. Жаҳон тарихида янги давр бошланди. Н. Сафаров, Оловли излар. **Бу жаҳонда бундай дилбар бўларми, Жамолини кўрган омон қоларми?** «Муродхон».

2 поэт. Дунёдаги ҳамма ҳалқлар, бутун инсоният. Сен ҳайқирдинг, жаҳон ҳайқирди: **Йигит-қизлар интиқом учун. Оталар ва оналар ўзни Чоғладилар шараф, шон учун. Файратий.**

3 Жаҳон (хотин-қизлар исми).

Бир жаҳон 1) жуда кўп, сон-саноқсиз, беҳисоб. Унинг жаҳли чиққан, бир зумда бир жаҳон гапни гапириб ташлади. Ойдин, Уялди шекилли, ерга қаради; 2) жаҳонга арзирли, жаҳонда ягона гўзал, чиройли. Ҳуши келибсиз, ажаб меҳмон экансиз, Ҳушруйликда сиз бир жаҳон экансиз. С. Абдулла, Тоҳир ва Зуҳра. -Йигит бўлганда ҳам, бир жаҳон эди, – деди Қамчи. Ҳ. Фулом, Машъал. **Жаҳон чемпионати** Жаҳон бўйича ўтказиладиган мусобака. Чарм тўён усталари жаҳон чемпионатининг тантанали очилишига бағишланган маросим ўзига хос байрамга айланди. Газетадан. **Жаҳонга доғи кеттган** Дунёга машхур, танилган. [Темур] Самарқанд обидада-

ридек санъат асарларининг бунёд бўлишига ҳомийлик қилган, жаҳонга донги кетган олимларни тўплаб, уларга шароит яратиб берган. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. **Икки жаҳон овораси қ. овора 1.** Ойнаи жаҳон қ. ойна.

ЖАҲОНБАХШ [ф. جهان‌بخش – жаҳонни ҳади қилувчи] поэт. Сахий, қўли очик.

ЖАҲОНГАШТА [ф. جهان‌گشته – кўп саёҳат қилган, жаҳон кўрган] Дунёни кезган, кўп ерларни кўрган, кўп саёҳат қилган. **Жаҳонгашта саёҳҳ**. ■ Авазбой жаҳонгашта одам бўлиб, Россияда бўлиб турадиган ярмаркаларга ҳам қатнашиб турар экан. Н. Сафаров, Оловли излар. Узоқ ўлкаларда жаҳонгашта бўлиб, она дийдорига муштоқ бўлиб юрган фарзанд учун онанинг саломатлигидан аълороқ нарса борми дунёда?! Т. Рустамов, Мангу жасорат.

ЖАҲОНГАШТАЛИК Дунёни кезишлик, кўп саёҳат қилишлик. Тўғонбекнинг хаёли эса ҳар вақт жаҳонгашталик оламида парвоз этади. Ойбек, Навоий. **Жаҳонгашталик, сафарнинг хосиятлари ҳақида гаплашиб, тоғ оралиқлари, ҳатто довондан ошганимизни ҳам билмай қолимиз**. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиги Шу билан Викторнинг жаҳонгашталиги бошланган. Оддин Москвада яшаган, сўнг ўзи Тошкентга келган. Ш. Холмирзаев, Қил кўприк.

ЖАҲОНГИР [ф. جهان‌گیر – жаҳонни олувчи, эгалловчи] 1 Дунёни забт этган; жаҳонни забт этган ҳукмдор. Тўғри, ҳозирги портрет жаҳонгирнинг бош сиягига қараб чизилган. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. Кўзлари киртайиб, ранги кетиб қолган Иволич кенг кўкрагини кериб, жаҳонгирга тикилганича қотиб қолди. М. Осим, Карвон йўлларида. Кўп жаҳонгир кўрган бу дунё, Ҳаммасига гувоҳ – ер ости. А. Орипов, Юртим шамоли.

2 эск. Империалист.

3 Жаҳонгир (эрраклар исми).

ЖАҲОНГИРЛИК эск. Империализм; империалистик. **Жаҳонгирлик уруши айни авжига чиққан чоқ.** Н. Сафаров, Оловли излар. **Жаҳонгирлик уруши мамлакатдаги барча зиддиятларни кучайтириб юборди.** М. Исмоилий, Фарона т. о.

ЖАҲОНДИЙДА [ф. جهان‌دیده – жаҳон кўрган] Кўпни кўрган, катта турмуш тажрибасига эга бўлган. -Уруш – оғир имтиҳон, ҳар бир жанг – сабоқ, – деган экан жаҳондийда

саракардалардан бири. Газетадан. Қиши қуруқ келди. **Жаҳондийда дехқонлар, сув бу йил ҳам камчилроқ бўлади, дейшияпти.** Газетадан.

ЖАҲОНДОР [ф. جهان‌دار – кучли подшох] Жаҳон ҳокими, бутун дунёга ҳукмронлик қилувчи.

ЖАҲОН-ЖАҲОН Жуда кўп, сон-саноқсиз, беҳисоб. **Парталарда ўтирад ўғил-қизлар ёнма-ён,** Кичкина юракларда орзулар жаҳон-жаҳон. Ю. Ҳамдам.

ЖАҲОНИЙ қ. оламшумул. Бу кучли иродани, бу жаҳоний қудратни Ҳар кимки менсимаса, ўзи-ўзига золим. Ф. Фулом. **Она-Ватанимизнинг куч-қудрати ва жаҳоний обрўэтибори тинмай ортаверсин.** Газетадан.

ЖАҲОННАМО [жаҳон + ф. نما – кўрсатувчи] фольк. Жаҳоннинг истаган ерини кўрсатувчи кўзгу; ойнаи жаҳон. Телевизор деган жаҳоннамо чиқибди, маза қилиб кўриб турибмиз [деди Йўлдош бобо]. Ё. Шукров, Дўстлар.

ЖАҲОНШУМУЛ [жаҳон + а. شمول – қамраб олиш, умумийлик] қ. оламшумул. Колхоздаги беш юз ўттиз хўжалик, беш минг жон жаҳоншумул ишларни қилиб қўйганлар. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖАҲР [а. حصار – баланд овоз чиқариш] 1 дин. Овоз чиқариб қилинадиган зикр. Ярим кечагача сайил қилиб, жаҳр, зикр-самони кўриб томоша қилмоқ баҳонаси билан.. масжидга кирдик. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

2 қ. жар II.

ЖАҲРИЯ 1 Ошкор, овоз чиқариб зикр қилувчилар. Занги бобо мозори ёнидаги масжидда шайхлардан чиққан жаҳрия эшонлар ўз муридлари билан зикр тушишмоқда эди – буни ҳам кўрайлик, деб кирдик. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

2 Тариқат йўналишларидан бири. Бу унинг жаҳрия тариқатига мансуб эканлигига ишора эди. С. Сиёев, Ёруглик.

ЖГУТ [укр. жгут – эшилган пилик] Қон тўхтатувчи эластик резина найча ёки бинт. Қон тўхтатиши учун ишлатиладиган жгут резина найдан иборат бўлиб, бир томонда илмоғи, иккинчи томонда занжира бордир. Н. Исмоилов, Касалларни парвариш қилиш.

ЖЕВА фольк. Курол-аслаҳа.

ЖЕВАК 1 этн. Хотин-қизларнинг бўйнига тақадиган зийнат буюми. Келиннинг олтин-кумуш, мис жеваклари қозиқларга илиб

қўйилган. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

2 Дераза, эшик ва мебелларга зийнат бериш учун ишлатилган металл қубба. **Деразалари ҳовлига қараган бинонинг ялтироқ мис жеваклар қоқилган қалин дарвозаси олдидаги усти жилд билан ёпилган бир неча тўп турарди.** М. Жўрабоев, М. Б. мартабаси.

ЖЕВАХОНА фольк. 1 Курол-аслаҳаона. Аскар жевахонадан бирқиллатиб тўпни отаётиди. «Ҳасанхон».

2 Сайисхона; эгар-жабдуқлар турадиган ўй; отхона.

ЖЕВАЧИ фольк. Курол-аслаҳаона бошлиғи. **Бўйлари муносиб қадду бўйингга, Коровул жевачиларинг билласин.** «Гулихиромон».

ЖЕЗ Мис, рух ва қалай қотишмаси. **Тахталаңган жез. Жез тўқа.** — Ҳожимат пичогини жез пойнакли қинига сола туриб жавоб берди.

С. Аҳмад, Қадрдан далалар. Унинг [Рахим Сайдовнинг] эсига эрталаб хотини улоқтирган жез узук тушди. Ў. Умарбеков, Эз ёмғири.

ЖЕЗЛ [р. жезл — куч-қудрат, ҳокимият рамзи сифатидаги таёқча] 1 т.й. Поездлар ҳаракатини тартибга солиш учун қўлланадиган металл таёқча (бу таёқча машинист қўлига берилгач, кейинги станциягача ийл очилиади).

2 Кўча ҳаракатини тартибга солувчи милиционернинг ола-була таёқчаси.

ЖЕЗНА шв. Почча.

ЖЕК: жек кўрмоқ Ёмон кўрмоқ. Ўзингиз жек кўрганингиз учун, мени ҳам ўзингиздек фаҳмлаб, кирмайсиз. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖЕКИРМОҚ Дўйқ уриб гапирмоқ, ўдагайламоқ, дўйқ қилмоқ, ўшқирмоқ. **Менга жекираверма!** — Коля гангиг қолди. Укаларига нима деб жавоб қилишини билмасди. Эшикни қаттиқ тортувуди, навбатчи жекириб берди.

Р. Файзий, Ҳазрати инсон. [Ҳазрат] Кўлларини пахса қилиб жекирди. К. Яшин, Ҳамза.

ЖЕЛ Эски вақтларда: маҳбусларнинг бўйнига ва оёқ-кўлларига солинган кишсанларга боғлаб кўйиладиган занжир. Аммо бу миришбонанинг тор қамоқхонасини тўлдириб оёқларига кунда, қўлларига қўлкунда, бўйинларига жел урилган бир неча банди ётмоқда эди.

С. Айний, Куллар.

ЖЕЛА шв. Тузоқ.

ЖЕЛАК шв. 1 Нимча, енгиз юпка кийим. **Максим полвон енгиз, ёқасиз желак кийиб чиқди.** Т. Мурод, Юлдузлар мангу ёнади.

2 Хотин қизлар бошга ташлаб юрадиган рўмол. **Хуриҳон ишга желак ёпиниб келган.** Р. Раҳмон, Мехр кўзда. **Бошида желаги бор, қўлида малаги бор, ошна сойнинг таниши тўлқинларига кўп қарамайди.** Миртемир, Тингла, ҳаёт.

ЖЕЛАТИН [фр. gelatine — дирилдоқ, елимшак < лат. gelatus — музлаган] Ёш мол суяги ва терисидан тайёрланадиган бир нав елимшак модда. **Аччиқ ва ҳидди дорилар алоҳида желатин гилофиди ичилади.** Н. Исмоилов, Касалларни парвариш қилиш.

ЖЕЛАТКА с.т. Жилетка.

ЖЕМ [ингл. jam — мураббо] Куюқ шинни; мева қиёми. Олма жем.

ЖЕМПЕР [ингл. jumprer — ёқасиз кофта] Жун, ип ёки ипакдан тўқилган, тутмагиз ва ёқасиз кофта. **Дераза олдидаги мовий жемпер устидан елкасига оқ ҳалат илиб олган аёл турарди.** Ў. Ҳошимов, Нур борки, соя бор. **Хотинимга, етти ўйл бўйди, битта жемпер олиб беролмайман.** С. Аҳмад, Юлдуз.

ЖЕНЬШЕНЬ [< хит. «одам-илдиз»] Узоқ Шарқ ва Хитойда ўсадиган доривор ўсимлик. **Бундай вақтларда атторлар дорига ишлатиладиган женъшень ва ёш кийикнинг ичидаги қони қотмаган мугузини харид қиласар эдилар.** М. Осим, Карвон йўлларида. Женъшенъ дараҳт шидизига ўҳшаган ўсимлик бўлиб, Узоқ Шарқнинг ўрмонзор зоналарида ёввойи ҳолда ўсади. Газетадан.

ЖЕРКМОҚ қ. жекирмоқ. Аёл бизга нозланаб суйқалса, уни жеркиб ташласак, қандай малол келади?

Т. Мурод, От кишинаган оқшом. Олим полвоннинг гапига Кудратнинг энсаси қотди шекилли, уни жеркиб берди.

Ҳ. Фулом, Машъял.

ЖЕТОН [фр. jeton — металл, пластик нишон < jetere — ташламоқ, иргитмоқ] Пул ўрнига ишлатиладиган ёки бирор нарса олиш учун ҳукуқ берадиган тўтарак металл ёки пластмасса. Метро жетони.

ЖИБЛАЖИБОН 1 Чумчуқсимонлар туркумига мансуб, узун думли кичкина күш. [Баззоз йигит:] **Ўзим бор эдим, тақсир, осмондан лаганга лоп этиб тушди, ўша он тенамиздаги дараҳт шохидан жиблажибон пир этиб учди-кетди.** Ойбек, Улуғ йўл.

2 кўчма Серҳаракат (одам ҳақида). Баъзан Умрзоқ ота: -Ўзинг қўлтиллаб турсанг ҳам, тиним билмас жисблажибонга ўхшайсан, кампир, — дерди. Д. Нурий, Осмон устуни.

ЖИВИЛЛАМОҚ қ. живирламоқ.

ЖИВИР-ЖИВИР тақл. с. Кўзни қамаштирадиган даражада товланувчи, жуда майдада ва кўп нарсаларни билдиради. Саратон живир-живиридан кўз толиқади. Лекин гўзалар тиззага уриб, қийғос кўсаклаб ётибди. «Ўзбекистон кўриқлари». Қамчи янги қизил тўн кийган. Ҳошиясиға аллақандай живир-живир гул нақшланган. Ҳ. Фулом, Машъял. Денгиз сатҳи живир-живир олтин юлдузлар билан тўлиб кетди, улар ҳам булар орқасидан чопишади. Ҳ. Зиёхонова, Биринчи мактуб.

Живир-живир товланмоқ Ранг-баранг тусда кўринмоқ, жилва қилмоқ. Үнинг [бойнинг]. шоҳи яктағи қуёшда живир-живир товланиб, учқунланиб ялтирап эди. Ойбек, Танланган асарлар. Булоқ суви айниқса ойдинда шиша каби ялтирап, живир-живир товланарди. Р. Азизхўжаев, Яшил чайла. **Живир-живир қилмоқ айн. живир-живир товланмоқ ва живирламоқ.**

ЖИВИРЛАМОҚ 1 Ранг-баранг тусда товланмоқ, жилва қилмоқ. Қия очиқ дарчадан тушган ойдин.. гиламларнинг гуллари устида живирлаб, хаёлий, майин манзаралар, ўйинлар ясар. Ойбек, Навоий.

2 Чаплашиб кўринмоқ, бир-бирига чаплашиб, кўзни толиқтирмоқ (жуда майдада, нозик хат, нақш, гул ва ш.к. ҳақида).

ЖИГАР [ф. جگر – ички аъзолардан бири; бағир] 1 анат. Одам ва ҳайвонларнинг ўт (сафро) ишлаб чиқарадиган, организмда моддалар алмашинувини таъминлайдиган ички аъзоси. Жигарим оғрияпти. Жигарка-салликлари. ■ Шу қишида унинг [онанинг] жигари хасталаниб, оёқлари шишиб кетди. Ў. Ҳошимов, Қалбинга қулоқ сол. Алкоголь нафақат жигарга, балки ошқозон-ичак ўйларига, юрак томирларига, бош мияга, умуман, бутун ички аъзоларга ҳалокатли таъсир кўрсатади. Газетадан.

2 Ҳайвонларнинг овқат сифатида ишлатиладиган шу аъзоси. Қовурма жигар. Жигар кабоб.

3 кўчма Энг яқин киши, туғишгандай яқин биродар; фарзанд. Сен етим эмассан, Тинчлан, жигарим. F. Фулом. Мадамин буни кутмаган бўлса керак, шовқин солди: -Хиз-

маткорим эмас! Ҳудойқул менинг ўз жигарим, аммамдан қолган сағир. П. Турсун, Ўқитувчи. Авазнинг бир дардига юз дард қўшилди. У жигарларини хаёлчан мунғайиб кузатиб қўйди. С. Сиёев, Аваз.

Жигари сув бўлмоқ Қийналмоқ, азоб чекмоқ. Пахта деб жигарим сув бўлди-ю, маккаждӯхорига нима бор. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. Жигаридан урмоқ Мафтун қилмоқ, юрагидан урмоқ. Инобатхон институтнинг биринчи курсидаёт менинг жигаримдан уриб қолган эди. Файратий, Довдираш. Жигари хун бўлди қ. хун 1.

ЖИГАРБАНД [ф. جگربند – фарзанд; яқин киши] Энг яқин, бир туғишган қариндош (фарзанд, ака-ука, опа-сингил). Жигарбандлари ўйлида кўзлари нигорон бўлган она-лар, отасиз ўқсиб ўсган ўғил-қизлар, фарзанд доғида юрак-бағри қон оталар ҳозир ҳам озми? Н. Сафаров, Оловли излар. Эҳтимол, Курбон онаизорини, жигарбандларини, севгилисини соғиниб, ҳижрон ўтида юраги ёнаётгандир. Т. Рустамов, Мангу жасорат. Элгелди, ўлимнинг совуқ нағасини сезгандай, ёлиз жигарбандин олдидা ўзини оқлашга тиришади. А. Мухтор, Қорақалпоқ қиссаси.

ЖИГАР-БАФИР: жигар-бағридан урди Мафтун қилди, шайдо қилди. Жигар-бағри эзилди қ. юрак-бағри эзилди қ. эзилмоқ 2. ..Бувиниса энди фарзандининг жасади устида жигар-бағри эзилиб, кўзларидан сел-сел ёш тўкли. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИГАРГЎША [ф. جگارگوشہ – фарзанд] қ. жигар 3. [Ҳусайн:] Мўмин, жигаргўшам, саломат келдингми? Уйғун ва И. Султон, Алишер Навоий. Жигаргўшалар овқатлангани ўтирилар. М. Муҳамедов, Қаҳрамон изидан.

ЖИГАРПОРА [ф. جگرپارہ – жигари пора бўлган, жигарининг бир парчаси эзилган] айн. жигарбанд. Одилбика уни бағрига босиб: -Укажоним, жигарпорам, меҳрибоним, сени кўрар кун ҳам бор экан-а, – деб ўғларди. Ж. Шарипов, Хоразм. Нақадар баҳтилидир она бечора: Наҳотки, шу ўғил, шу жигарпора. Ҳ. Олимжон. Ширмонхоннинг юраги алланечук бўлиб кетди. Назарида Маҳмуд унинг ўғлидек, жигарпорасидек бўлиб туюлди. С. Зуннунова, Олов.

ЖИГАРРАНГ Қизғиш, қизил; жигар рангига ўхшаш. Санобархон оёғига пайтава ўраб, маҳсисини кийди. Жигарранг шол рўмоя-

ли устидан теллагини бостириб, тайёрман, деган маънода Адолатга қаради. С. Зуннунова, Гулхан.

ЖИГАРСЎХТА [ф. جگرسوخته – жигари куйган, ёнган] 1 Оғир мусибат чекиб эзилган, кўнгли ярим бўлиб қолган; хастадил.

2 кўчма Мафтун бўлган, юрак-бағридан урган, ошиқи бекарор.

ЖИГАРХУН [ф. جگرخون – жигари қон] Эзилган, қийналган, хуноб бўлган. *Фарзандин қабрида она жигархун, Унинг фарёдидан дунё гамхона.* А. Орипов, Ҳайрат.

Жигархун бўлмоқ айн. жигари сув бўлмоқ. қ. жигар. [Исомиддинов] Энг сўнг шундай деди: -Ота, ахир биз ери кўп муштумзўларнинг оёғи остида эзилдик, жигархун бўлдик, энди орқамизга офтоб тегсинми, йўқми? Ҳ. Шамс, Душман. *Одамда виждан ҳам бўлмасми ҳатто, Сўзлаймиз, жигархун бўлиб сўзлаймиз.* Р. Парфи, Кўзлар.

ЖИГАРЧИЛИК Яқин қариндошлиқ, яқин қариндошлиқ муносабатлари. Оломоннинг ичидаги ўша одамнинг укаси ҳам бор экан. Ука – жигар, тош отай деса, жигарчилик. Оттай деса, хон турибди; нихоят, тўнидан увада юлиб отибди. А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари. *Ғанишер акасига жигарчилик ёрдамини қилибди, анчагина нул ҳам берибди.* Ш. Фулемов, Чўл шери наъра тортганда.

ЖИГИ-ЖИГИ 1 с.т. Жикжик.

2 унд. с. Эчкиларни чақиришда қўлладиди.

ЖИГИЛДАК шв. Ёввойи жијда.

ЖИГИЛЛАМОҚ айн. жикилламоқ.

ЖИДД [а. جد – ҳаракат; меҳнат]: жидду жаҳд қилмоқ Зўр гайрат қилмоқ, жон-жаҳд билан ишламоқ.

ЖИДДИЙ [а. جدید – муҳим, аҳамиятли; асосли] 1 Пухта ўйлаб, чуқур мuloҳазаларга суюниб иш кўрадиган; мuloҳазали. Жиддий ўигит. Жиддий олим. ■ Анвар ёш бўлса ҳам, жиддий, кичкина мииси муҳокамага қобил.. эди. А. Қодирий, Мехробдан чайён.

2 Муҳим аҳамиятга эта бўлган, муҳим. Оқсоқол қарамади ҳам, индамади ҳам. Гўё жиддий бир нарсани ўйлаётгандек, кўзларини сузиб, чой ҳўплади. П. Турсун, Ўқитувчи. -Романлар бизда иўқ, – дона-дона гапиди Мустафо Содик, – жиддий ва ижтимоий аҳамияти зўр бўлган қиссалар ҳам иўқ. Ойбек, Нур қидириб. Ишёқмасларга қарши ку-

раш ички ишлар органлари олдида турган жиоддий вазифалардандир. Газетадан.

3 Ўй-фикрга чўмган, ўйчан, салобатли, сипо, вазмин (киши қиёфаси, ташқи кўриниши ҳақида). Вагонда ҳамма жиоддий, камсухан. Т. Рустамов, Мангу жасорат. -Ҳозир ҳосил учун курашнинг авжси вақти, – деди Ўқтам жиоддий тус билан. Ойбек, О.в. шабадалар. *Сайдийнинг жилмайиб толмаган башараси бирдан жиоддий тус олди.* А. Қаҳҳор, Сароб.

4 Чин, рост, беҳазил; тайинли. Жиоддий вадда. ■ Лекин Муборакнинг гапларини жиоддийга йўймади. С. Зуннунова, Кўк чироқлар. Бундай ачиқ пичингга жавоб қайтариш ўйлини тополмаган Ҳасан бориб унинг рӯпарасида ўтириб: -Кел бўлмаса, жиоддий сўзлашайлик, – деди. С. Айний, Қуллар. Шербек кулди: Сиз ўргатинг. Йўқ, Нигора, мен жиоддий гапиряпман. С. Анорбоев, Оқсой.

5 Ёмон оқибатларга олиб бориши мумкин бўлган; ёмон, хавфли. Жиоддий касаллик. ■ Хуррамовнинг елка яраси жиоддий эди. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. Пилла қуртининг кушандаси кўп, хушёр туррилмаса, қурт-қумурсқалар, қушилар, товуклар жиоддий зарар етказиб қўйиши мумкин. Газетадан.

6 Ўйланганидан мураккаб, кескин, оғир. Сен, оғайнини, тушунмайсан, булар орасидаги гап анча жиоддий. С. Кароматов, Олтин кум.

7 Астойдил, жон-жаҳд билан, ростакамига. *Хат-савод чиқаришга жиоддий берилдим.* Н. Сафаров, Оловли излар. *Вакилларингиз санъат байрамига жиоддий тайёргарлик билан келдилар.* Газетадан. Ҳамиудлаевнинг ўзи ҳам шоликорлик билан энди жиоддий шуғулланаянти. «Ўзбекистон кўриқлари».

8 Етарли асосга эта бўлган, асосли; муҳим. Ҳақиқатан ҳам унинг шеър ёзишига жиоддий сабаб бор эди. П. Қодиров, Уч илдиз. Рахим Болтаев нима учун жиоддий талаблар қўйилишини изоҳлаб берди. «Ўзбекистон кўриқлари».

9 Алоҳида, масъулият билан. Еш талантларни танлаш ва уларни тарбиялаш ишига жиоддий эътибор бермогимиз керак. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖИДДИЙЛАШМОҚ 1 Жиоддий тус олмоқ; кескинлашмоқ. *Кураш жиоддийлашиди.*

2 Оғирлашмоқ, ёмонлашмоқ. Касалнинг аҳволи жиоддийлашиди.

3 Жиддий кўриниш олмоқ, ўйчан ҳолатга кирмоқ, ўзини жиддий қилиб кўрсатмоқ. Фазлидин йирик тишларини кўрсатиб, холади. Кейин жиiddийлаши. Ойбек, Танланган асарлар. Саодатхоннинг юзи жиiddийлаши. С. Зуннунова, Янги директор. -Гапларингиз афсонага ўхшайди, — сал жиiddийлаши ийт. О. Мўминов, Хиёбондаги уч учрашув.

4 Муракаблашмоқ, чигаллашмоқ. Ахвол жиiddийлаши. Н. Сафаров, Танланган асарлар. Ироқдаги вазият жиiddийлашмоқда. Газетадан.

ЖИДДИЙЛИК 1 Муракаблик, чигаллик; мұхиммик. *Масаланинг жиiddийлиги.*

2 Жиддий кўриниш, жиддий тус; ўйчанлик; сиполик. Усмонов сўзларидан сўнг жангчилар юзида жиiddийлик пайдо бўлди. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. -Онанинг қадрига етиш керак. Она қайдада! — деди Ўқтам қариларча жиiddийлик билан. Ойбек, О.В. шабадалар.

ЖИДДИЯТ [а. جَذْيَةٌ — мұхиммик] қ. жиiddийлик 2. Энди ҳар иккаловининг ҳам юзида жиiddият югорди. Ҳ. Шамс, Душман. Талъатнинг кўзларига жиiddият чўкди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖИЗ I Жон ачитадиган, ловуллатадиган бехос оғриқ ҳақида. *Бу гапдан Нусратилланинг тани жиз этиб кетди, Турдимат чўтални еб ташлагудай қараб, кўнглидагини билдириб қўйди.* А. Мухтор, Опа-сингиллар. Кўзибой пича ўзини босиб олди: -Эрталаб бўлса, ухлаб ётувдим, қулогум жиз этди. Ари чақдими, деб мундоқ қарасам — Раҳим. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

Юраги жиз этмоқ 1) севиб қолмоқ. Тўлқинжон Ҳурини биринчи кўрган куни ёк юраги жиз этган эди. Ф. Мусажон, Ҳури; 2) ачинмоқ, хафа бўлмоқ. Эрталаб Райимберди тога келди. У Икромнинг бир оёғи ўйқлигини кўриб, юраги жиз этиб кетди. С. Аҳмад, Уфқ.

ЖИЗ II айн. жаз II.

ЖИЗ-БИЗ I қ. жаз-буз. Нималардир даҳлизда жиз-биз этиб қовуриларди. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

2 кўчма Овқат тури; қовурма гўшт. [Бурён:] Жиз-бизга ніҳоятда уста кўринасиз. Ўйғун, Ҳуррият. Бир куни нима бўлди-ю, жиз-биз маъмур бўлиб кетди. У. Икромов, Унутилмас хотиралар.

ЖИЗ-ЖИЗ I Жиз I с. тақр. Асалари ҳамма ёғимни жиз-жиз чақиб ташлади.

ЖИЗ-ЖИЗ II айн. жаз-буз.

ЖИЗЗА Ўз ёғида қовурилган тўғрамча думба, чарви. Кароматхон одатдаги очиқлиги билан ўз уйидек, қани олинглар, деб кулди-да, бир-икки дона жizzани оғзига солди. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

Жизза нон Жиззали нон. Онаси ҳам шод бениҳоя, Нонуштага ёпди жизза нон. Ё. Мирзо.

ЖИЗЗАКИ Салга аччиғи, жаҳли чиқаверадиган, гап кўтара олмайдиган, жиртаки. Жиззаки одам. — Чарос аллақандай ўйчан, жizzаки бўлиб қолди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. Олимжон ҳангу манг бўлиб қолди: раиснинг бу қадар жizzаки ва гиначилигини энди кўриб тургани эди. Ҳ. Назир, Қанотлар.

ЖИЗЗАКИЛИК Салга жаҳли чиқишилик, гап кўтара олмаслик. [Бадалов] Жиззакилик қилиб, ўтирган ерида нотиққа биринки марта луқма ташлади. Ф. Мусажонов, Ҳиммат. Гапирсак, қулоқ солмайди, жizzакилик қиласи. С. Аҳмад, Қадрдон далалар. -Кечирасан-у, аёлингнинг ўзи жizzакироқ экан. Сал сабр қиласа, айтганларини мұхайё қилардим, — деди раис Камолга. Ҳ. Назир, Кўктерак шабадаси.

ЖИЗЗАХЎРЛИК Кўп жизза ейиш, жиззага тўйиш. Куз кириши билан муллавачалар.. бир пуд-ярим пуд ёғ эритиб, хумчаларга қўйиб, бир-бирларини жizzахўрликка чарлар эдилар. М. Мұхаммаджонов, Турмуш уринишлари.

ЖИЗЗИК фольк. айн. жизза. Қўйруқ тўғраганлар ейди жizzиқди, бу узукни билдим, кўнгли бузукди. «Ҳасанхон».

Жиззиги чиқмоқ Кучсиз, бехол бўлиб қолмоқ. Кампир болаларининг ўтига куйиб ёниб, ўртаниб-тутаниб, жizzиги чиқиб қолган кампир эди. «Равшан».

ЖИЗИЛЛАМОҚ I 1 Жон ачитиб оғримоқ, ловулламоқ. Ярам жизиллаб оғрияти.

— Бобур ярадор оёғининг жизиллаб куйиб оғригани ва Аҳмад Танбалнинг қўлидаги қилич алланечук таниш эканини бир вақтда ҳис қиласи. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

2 кўчма Жиззакилик қилмоқ. -Ўзинг хато қилгандирсан! — деда жизиллай бошлади Дўндиқ. Ойдин, Дўндиқдан ҳам ёш экан.

Юраги жизилламоқ 1) согинмоқ, хумори тутмоқ. -Яхши кўрасанми ўзи? -Ҳа. Бир кун кўрмасам, юрагим жизиллаб туради [деди

Мусај. П. Турсун, Ўқитувчи; 2) ҳаяжонланмоқ, энтикиб кетмоқ. *Назира ўша врач йигит, Комилжон билан турмуш қуришибди. Буни эшишиб, Йигиталининг юраги алланечук жизиллаб кетди.* Д. Нурий, Осмон устуни.

ЖИЗИЛЛАМОҚ II айн. жазилламоқ. Кабобаз баррадаӣ нон бетига жизиллаган аллақанча сихларни қалаб, ниёз ва гармдори билан қўйиб кетди. Ойбек, О.в.шабадалар. *Хаёл билан бўлиб, балиқни аллантиришни ҳам унуби қўйибман, бундай қарасам, сели чиқиб жизиллаяти.* Н. Фозилов, Диidor.

ЖИЗЯ, жузя [а. جزیه – жон солиги; ер солиги] тар. Ўрта Осиё хонликларида мусулмон бўлмаган фуқароларнинг, асосан ерли яхудийларнинг мулкидан маълум улуш миқдорида олинган солиқ. Ўз акамга ўзим закот бергунча, *Бошқа юртда жизя бериб юрайин.* «Алпомиш».

ЖИЗҒАНАК, жизғинак 1 Сал куйган, куя бошлаган; қовжираган. Гуллар майдонида анқийди ҳануз *Жасур Брунонинг жизғанак дуди.* А. Орипов, Йиллар армони. Аламзода сароблар елмоядек елади, *Гармседла жизғанак саксовуллар ингранар.* А. Шер, Роз.

2 Жуда қизиб кетган, қизиган. *Очлик ҳарсония минг жонга оғат, Жизғинак кӯчалар – шарқий қирғоқдир.* Э. Воҳидов, Шарқий қирғоқ.

3 Кўчма Куйган, эзилган. *Бари мунглугу, дардманд: Бадахшонлик Зебо ҳам Қорақалпоқ Гулоим Армонларда жизғинак.* Миртемир.

Жизғанак бўлмоқ 1) кўймоқ, кўйиб қовжирамоқ. У[*Ойша опа*] ўтда жизғинак бўлган илонга бир қараб қўйиб, кўкрагига туфлади. С. Анорбоев, Йўлда йўлдош бўлғанлар. Кўкламда униб чиқсан гиёҳлар аллақачон жизғанак бўлиб, қовжираб ётибди. О. Ёкубов, Излайман. *У ер-бу ерларда қаддини кўтарган янтоқларнинг шохлари офтобда жизғанак бўлиб қолган.* А. Аҳмедов, Кимёгарлар; 2) кўйиб пишмоқ, безовта бўлмоқ. Кутубхона китобин Қоравой йиртиб қўйди, *-Нега йиртдинг? – деб Вали жизғинак бўлиб куйди.* К. Муҳаммадий. *Кўп ўйлайверманг, Мұхаббатхон, касал бўлиб қоласиз.* Бирор хабар келдими, мунча жизғинак бўлаверасиз? [дебди Каромат]. В. Фофуров, Вафодор.

ЖИЗГИН қ. жизғанак. *Жизгин ҳиди.* ■ *Қиз ўигинда наранжи отди, Жизгин бўлди оловда чачвон.* Зулфия, Хаёллар, туйгулар.

ЖИЙДА Барги узунчоқ, гули хушбўй мевали дараҳт ва унинг меваси. *Йўлчи жийданинг остига пичанни қалинроқ ёйиб, устига чопонини қия ташлаб ётди.* Ойбек, Танланган асарлар. *Боғларга кирсангиз, гуж-гуж ўрик, шафтоли, жийда, дўлана, тоғолча.* Ҳатто олмуртгача бор. С. Сиёев, Саратонда қор ёғди. *Оғзиларига биттадан қандак жийда соглач, сұхбат яна қизиб кетди.* Х. Шамс, Душман.

Жийда қоқмоқ 1) жийдани калтак билан уриб туширмоқ; 2) кўчма обдан совқотмоқ, совуқдан дағ-дағ титрамоқ. *Кечаси билан жийда қоқиб чиқдим.*

ЖИЙДАГУЛ 1 Жийданинг гули.

2 Жийданинг гули тасвирланган. *Гуломжон «Кўча боғи»ни тугатиб, олдида турған жийдагул пиёлладаги кўк чойдан бир-икки ҳўплайди.* М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЖИЙДАЗОР Фақат жийда дараҳти билан банд ер; жийдали боғ. *Қўринадир кенг қозоқ далаларида ҳам қалин жийдазорлар, ҳам саҳро оҳулари.* Миртемир. *Сой бўйидаги жийдазор ва қамишзорларга шўнгир, дам қўш ёнғоқка чиқиб, этак-этак ёнғоқ қоқар ва болалар билан ўйнар, дам маҳалланинг ўшялангини ўигиб, тузоқда балиқ овларди.* О. Ёкубов, Эр бошига иш тушса.

ЖИЙДА-МАЙИЗ Жийда, майиз, туршаклардан иборат қуруқ мевалар. *Латофат ишда кезларида қўшни болаларини чақириб, аллақаиси тўйдан олиб келган жийда-майизни бериб, яна ўқитди.* Шуҳрат, Шинелли йиллар.

ЖИЙДАЯПРОҚ Қовуннинг бир тури. Эрта баҳорда шўри ювилган тупроқ ҳайдалиб, карта тўрт бўлакка ажратилди. Бир бўллагига сарик гулоби.. учинчи бўллагига ёзги гурвак, тўрноввот, жийдаяпроқ, замча уруги кўмилди. Газетадан.

ЖИЙИРМОҚ Тириштирмоқ, буриштирмоқ. -*Инқилоб қилиб нима орттиридинг?* – *юзларини жийирди бой.* – Биринг икки бўлдими? «Гулистон».

Бурнини жийирмоқ Энсаси қотмоқ, ғаши келмоқ. Кечагина «Дўмбирибод» сўзи ни эшигандা, бурнини жийирган кишилар бугун унинг хусн-латофатига шайдо бўлади. М. Назаров, Сирли хат. *Амакисининг гапига Мұхаббатнинг энсаси қотар, баъзан сездирмай,* бурнини жийириб қўяр эди. В. Фофуров, Вафодор.

ЖИЙМОҚ 1 Кир босмоқ, кирлаб чириб кетмоқ(кийим-кечак ҳақида).

2 Сасиб, бижгиб кетмоқ. *Муштумзўрнинг жийған ўлакса тани Аллақайси илдиз, чирик бутоққа Илинар, сассигин сочиб ҳар ёққа.* Ф. Гулом.

ЖИЙРОН Қизғиши малла (от тузи) ва шу туслаги от. *Жијрон от.* — Аравакаш живовни тортди, жийрон зўр куч билан қўзғалди. Э. Раҳим, Янги қадам. Ярим соатдан кейин Ойимхон жийрон тойда етиб келди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИЙРОНҚАШҚА Қизғиши қашқали от. *Маррага 200 метрча қолганда, қорабайир жийронқашқадан ўтди.* Ё. Шукуров, Биринчи парвоз. Доим менинг минганим жийронқашқа, Томогимдан ўтмайди чойдан бошқа. «Оқ олма, қизил олма».

ЖИЙРОНҚУШ Узун оёқли қушлар туркумининг қарқаралар оиласига мансуб, оёқлари, бўйни ва тумшуғи узун куш.

ЖИКЖИК Чумчуқсимонлар туркумининг сариқ мойқутлар уруғига мансуб қушча.

ЖИКИЛДОҚ Ҳадеб маҳмадоналик қилаверадиган, маҳмадона, билармон. Жикилдоқ одам.

ЖИКИЛЛАМОҚ Ҳадеб маҳмадоналик қилавермоқ, бидирламоқ, билармон бўлиб гапирмоқ. -*Ия, тақсир, менинг қайси гапим ҳақ эмас!?* — жикиллади домла. X. Гулом, Машъал. Кампир кўзига ёш олди: -*Ахир рўзгордан ортириб, у-бу қилиб қўйай десам, жикиллаб қўймадингиз.* С. Аҳмад, Латли Бадаҳшон.

ЖИКИЛЛАШМОҚ Айтишмоқ, баҳса-лашмоқ.

ЖИККАК Жуссаси кичик, ихчам. Самоварчи чувак юзли, эти суюгига ёпишган, жиккак ва шу билан баравар гирт кўса одам эди. Ойбек, Танланган асарлар. -*Жуда соз, — деди сочиға қирор туша бошлаган жиккак, қирра бурун Абдулла ибн Ҳасан хурсандилигини яширишга уриниб.* М. Осим, Ибн Сино қиссаси.

ЖИКТОҚ Балиқчилар туркумига мансуб қуш (чигирткаларни кўплаб қириб, қишлоқ ҳўжалигига фойда етказади).

ЖИЛАВҮҚ фольк. Йиғлоқи. *Эналари парвариш қилиб юрди.* Булар чақалоқ вақтидан жилаувқ бўлди. «Баҳром ва Гуландом».

ЖИЛАМОҚ фольк. Йиғламоқ. Кўкда булат буни кўрди — жилади, Баланд тоғлар ўтирилиб қолади. «Ойсулов».

ЖИЛВА [а. چلوه — йилтираш, шуъла]

1 Товланиш, тусланиш. *Осмон тўла юлдуз, жимир-жимир жилваси кўнгилга гулув солади.* «Ёшлиқ». Қуёш заррин кокилларини ёшиб, жилва қилмоқда. Т. Рустамов, Мангут жасорат. Қуёш шуъласида жилва уриб, чўғдек товланиб турган олтинранг ва шафақранг япроқлар! Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

2 Ишва, ноз-карашма. *Йигитлар давра олишиб, раққосалар оёғи остига пойандоз тўшаб, уларнинг бир жилва нигоҳи учун жон фидо қилгудек ҳолатда эдилар.* Н. Сафаров, Оловли излар. -*Хўп, майли, мен кетай, — деди Ҳаёт, жилва билан қайрилиб.* М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Жилва қилмоқ 1) ноз-карашма қилмоқ.

Ер эшигига туриб, Бир жилва қилай деди, Ҳар хил қилиқлар қилиб, Кўнглини олай деди. «Оқ олма, қизил олма». Кунлардан бир куни.. уй эгаси бундок қараса, ўйлакда сарвекомат бир жувон жилва қилиб турибди. Газетадан; 2) акс этмоқ, кўринмоқ. Шукуровнинг кўзларида шўй учқунлар жилва қилди. О. Ёкубов, Диёнат. *Унинг [Хўжабековнинг] чўзинчоқ юзларида, чукур тушган кўзларида киноя жилва қиларди.* С. Аноробеев, Оқсой.

ЖИЛВАГАР 1 айн. **жилвали 2.** Товусдек жилвагар ва сервиқор бу миноралар [Бухоро ва Хива миноралари] неча асрлардан буён кишилар ақлини мафтун этиб келади. Газетадан.

2 кўчма Ўйноқи, нозли, ишвали. Жилвагар кўзлар Омонни тамоман ўзига мафтун этиди. С. Кароматов, Олтин кум.

ЖИЛВАДОР қ. **жилвали 2.** Сув оқади зэтлар бўйлаб Оқ ишакдай кўркам, жилвадор. Файратий.

ЖИЛВАКОР қ. **жилвагар 1, 2.** Сўлим соҳил, жилвакор дарё тўлиб оқарди. М. Қориев, Ойдин кечалар. Осмон маликаси — жилвакор ой дашиб устидан настлаб ўтади, бошоқлар бетини ўтиб кетади. Газетадан.

ЖИЛВАЛИ 1 Ноз-карашмали, ишвали, ишвагар. Жилвали қараши. Жилвали кўзлар.

2 Ранг-баранг товланувчи, тусланувчи. Шоҳи япроқлари марварид тақсан, Жилвали меваси бизларга ёқсан. Миртемир.

ЖИЛВИР, жилвир қофоз Қайроқ кум қопланган қофоз ёки мата (буюмларнинг сиртини силлиқлаш, сайқаллаш, жилолаш учун ишлатилади).

ЖИЛВИРЛАМОҚ Жилвир қоғоз билан силилқламоқ, сайқалламоқ, жилоламоқ.

ЖИЛД I [а. جىلد – пүст; тери] 1 Бирор нарса устидан кийдириладиган, қоплаб күйиладиган филоф. Ёстиқ жилди. ■ [Гулнора Собирова] Күлидаги күрпа жилдини машинадан чиқарыб, ўзи нафис қилиб солган гулларни завқланиб күздан кечирди. Газетадан.

2 Илгариги вақтларда мактаб болалари портфель ўрнида ишлатган халта. Эсингизда борми, бўйнимизга жилд осиб, «Урфон» мактабига қатнасанг кунларимиз? А. Қаҳхор, Сароб. Дехқонбой ака ҳали-ҳали кўз олдидан кетказа олмайди: Елкасида жилд. Бир бурда нон, мева-чева солинган.. Газетадан. Кўк жилдимда алифбе ва бир бурда нон, Биринчи бор қадам қўйдим мактаб томон. Э. Воҳидов, Нидо.

Сомсанинг жилди Сомсанинг қиймани ўраб турган, кўпинча қат-қат хамир қисми. Мантисининг қиймасига ичак-човоқ ишлатар, сомсасининг жилдига жип, демакки ёғ ишлатар. «Муштум». Ундан кейин ошпаз йигит мудирликка келди. Аммо пармуда сомсага уста эди. Мен жилд очиб бериб турардим, у тугиб машлайверарди. С. Аҳмад, Ҳикоялар.

ЖИЛД II [а. جىلد – муқова] Кўп қисмли бадиий ёки илмий асарнинг ҳар бир нашр қилинган қисми; том. Қиши билан бир неча жилд китоб ёзиши мумкин. А. Қаҳхор, Сароб. Минг жилд китоб ўқиб, бир жоҳинга гап тониб беролмасам, мана бу каллани нимага кўтариб юрибман? С. Сиёев, Ёруғлик.

ЖИЛДИРАМОҚ Оз миқдорда оқмоқ, милтираб тушмоқ Самовар жўмрагидан сув жилдираб оқмоқда. ■ Ариқчалардан жилдираб оққан сув узун тарнов орқали ҳовузга тушади. Ш. Рашидов, Голиблар.

ЖИЛДИРМОҚ 1 Ҳаракатга келтирмоқ, юргизмоқ. Ҳўжайнининг феълига тушуниб қолган кучер извошли беозоргина, секин жилдириди. Ҳ. Гулом, Машъал.

2 Узоқлаштирмоқ, йироқлаштирмоқ. Ташқаридан хабар олинг. Миршабларни маҳкамама атрофидан жилдириманг. Н. Сафаров. Уйғониш.

ЖИЛДЛАМОҚ кам қўлл. Жилд билан қопламоқ, жилдга солмоқ. Ёстиқларни жилдламоқ.

ЖИЛДЛИ Жилд билан қопланган, жилд кийдирилган, жилдга солинган. Жувон эп-

чилик билан тахмонда қатор-қатор тахланиб ётган кўрталар устидан иккита духоба жилди пар ёстиқ олиб, меҳмоннинг орқасига қўйди. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖИЛДЛИК 1 Филоф (жилд) қилиш учун мос, филофбоп. Жилдлик газлама.

2 Филоф (жилд) учун мўлжалланган газламанинг миқдори. Икки жилдлик сурп.

ЖИЛЕТ(КА) [фр. gilet < Gille – қизиқчи, масҳараぼз номидан] Енгиз қалта камзул, нимча. Эгнидаги тўқ қизил кўйлаги, унинг устидан кийиб олган қора жилеткаси.. ўзига хўп ярашган. А. Қаҳхор, Кўшчинор чироқлари.

ЖИЛЛА Унча, у қадар, бир оз. Собир ортиқча куюнчаклик ва ғамхўрлик кўрсаткиси келса, Анорхонга жилла ёқмас эди. Ойбек, О. в. шабадалар. Жилла фурсат ўтмай, қўлида патнис кўтариб, официантка қиз пайдо бўлди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

Жилла курса (ёки бўлмаса, бўлмаганда) Жуда бўлмаганда, ҳеч бўлмаганда, лоақал. Жилла бўлмаса, менинг келишимни кутсанг бўлмасиди! М. Муҳамедов, Қаҳрамон изидан. Ахир, жилла бўлмаса, ўзим учун бир пиёла беринг, мана, ҳар қанча тул дессангиз, берай [деди карвонбоши]. Р. Файзий, Чўлга баҳор келди.

ЖИЛМАЙМОҚ 1 Кулумсирамоқ, табасум қилмоқ. Қиз Умидга қараб жилмайди. Мирмуҳсин, Умид. Ўтеген Шомуроднинг уддабуронлигига қўйил қолиб жилмайди. Ж. Ташенов, Жангчи Ўтеген.

2 кўчма Кўринмоқ, юз кўрсатмоқ (Ой, Күёш ҳақида). Булутлар орасидан ой жилмайди. ■ Шу чоқда дераза олдига келиб, Жилмайиб боқадир кўёш – олтин қиз. Файратий.

ЖИЛМОҚ 1 Жойидан қўзғалмоқ, силжимоқ, сурилмоқ. Отакўзи жойидан жилмади, чойи совиб қолган пиёлани қўлида айлантирганича ўйга толди. О. Ёкубов, Диённат. Неча соатдан бери ўрнидан жилмай тик турган Аваз беихтиёр бир қадам олға босди. С. Сиёев, Ёруғлик. Ярим соатча ўтгандан кейин, машина жилди. Ҳ. Гулом, Тошкент-ликлар.

2 Бошқа ерга кўчмоқ, кетмоқ. Дараҳт бир ерда кўкаради.. Отанг раҳматлик умр бўйи шу ердан бир қадам жилган эмас эди. П. Турсун, Ўқитувчи.

3 кўчма Юришмоқ, олға босмоқ. Шу курс билан ишум оз-оз олдин жилди. F. Гулом.

ЖИЛО [а. جىلى – силлиқлаш, сайқал] 1 Силлиқ ёки сайқалланган сиртнинг товланиши, ялтираши. -Сув жилосини кўрсам, кўзим қувонади, тўлқинида кўнглим ўсади, – дерди Усмонхўжаев. «Ўзбекистон кўриклири». Аҳмаджон йўлакай суннинг олтин жилосидан кўз узмай, жим борарди. Й. Шамшаров, Фурумсарайликлар. Кўёшининг бутун рангини кўрмоқчи бўлган одам Марғилон атласининг товланишига, қоракўл барраларининг жилосига тикилсин. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиги.

2 кўчма Кўрк, ҳусн. Қаён боқса, ўзгача жило, Қаён боқса, гўзаллик пинҳон. Э. Воҳидов, Муҳаббат. Азалдан «Самарқанд ер юзининг жилосидир, кўркидир» деган нақл бор халқ орасида. Газетадан.

Жило бермоқ 1) жилоламоқ, сайқаллаб, пардоз бериб ялтиратмоқ. Мўйқалам соҳибларининг диди-маҳорати билан маҳсулотга жило берилади. «Гулистон»; 2) ҳусн, кўрк бермоқ. Бу нур – эрк, озодлик, тинчлик, баҳт, виқор, Бунга жило берар қирқ ишллик умр. Х. Расул; 3) ялтирамоқ, ярқирамоқ, жилва қилмоқ, товланмоқ. Ранго-ранг мармарлардан ишланган бу мақбара ҳозир ҳам ёрқин жило бериб турибди. З. Акрамов, Ҳиндистон лавҳалари.

ЖИЛОВ 1 Юғанинг чарм тизгини. Жиловини бўшатмоқ. — Катта тош йўлда елиб келаётган отлиқ «тисс» деб, отнинг жиловини тортди. М. Муҳамедов, Қаҳрамон изидан. Ноиб отдан тушшиб, жиловни эгар қошига ташлади. С. Сиёев, Аваз.

2 кўчма Бошқариш, идора қилиш тизгини; ҳокимият. У пайтлар хон ёш эди, салтанат жилови энди қўлига ўтган эди. С. Сиёев, Ёргулик.

3 Изм, эрк, ихтиёр. -Ўзимиз инглиздан зўрга қутулдик, лекин у ҳамон жиловимизни бергиси келмайди, – деди Исмоилхон. Ойбек, Нур қидириб. Имтиҳон яқинлашаётганини унумта, жиловинг менинг қўлимда [деди ўқитувчи Одилжонга]. «Муштум». Подшо жиловида юради шотир, Ёвга от қўяр доим пирдай бўп ботир. «Юсуф ва Аҳмад».

Жилов урмоқ Тиймоқ, тартибга солиб қўймоқ, бўйсундирмоқ. Дарёга жилов урди Ўқтам инсонлар. Улуғ бир тўғон қурди. Миртемир. **Жиловини бўш қўймоқ** Ўз ҳолига, ихтиёрига қўйиб юбормоқ. Жиловини бўш қўйганингиздан кейин шундай бўлади, раис. Ш.

Рашидов, Бўрондан кучли. **Жиловини тортуб қўймоқ** Тартибга чақириб қўймоқ; танбех бермоқ. Давлат машинасидан текин пул топиш, бойлик орттириш учун фойдаланаётган бу шахсларнинг.. жиловини тортуб қўядиган ташкилот йўқмикан? Газетадан. **Жиловини қўлга олмоқ** Бошқаришни, идора қилишни ўз қўлига олмоқ. **Жиловини қўлдан бериб қўймоқ** Бошқаришни, идора қилишни қўлдан чиқармоқ.

ЖИЛОВБАРДОР тар. Урта Осиё хонликларида: мансабдорларнинг отларига қаровчи ва уларга йўлга чиқишида отни ростлаб бериб, йўлдан қайтганда кутиб олувчи хизматкор.

ЖИЛОВДОР 1 қ. **жиловбардор**. Султон Ҳусайн бўйнини чўзиб, жиловдорлар билан чақиқлашиб ўтирган Паҳлавон Муҳаммадни кўрди М. Осим, Сеҳри сўз. Жиловдор қул ҳалак бўлиб келади. »Алпомиш».

2 эксл. ҳарб. Отларга қараш учун ажратилган аскар.

З кўчма. Бошлиқ, раҳбар. Орадан кўн ўтмай, у [Порсоев] Сурхондарёда облости ҳалиқ маориф бўлимига жиловдор бўлди. «Муштум». У [Раҳим Толипович] ҳозир ҳам жиловдор. Қайси куни бир мажслиса маърузага чиқди. Газетадан.

ЖИЛОВЛАМОҚ 1 От-улов бошига нўхта ёки юган солмоқ. Ҳамроҳи отга етиб келиб, саманни жиловлаб олди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

2 кўчма Тиймоқ, тартибга солиб қўймоқ; бўйсундирмоқ. Унинг ўғли Абулҳорис Мансур ҳам бевош вазирлар, исенчи ҳокимларни жиловлай олмади. М. Осим, Карвон йўлларида. Амударёни жиловласак, Ўзбекистон бутун-бутун янги пахта водийлари яратади. Ойбек, О.в.шабадалар.

3 кўчма Эгаљамоқ, ўрганмоқ. Йигитлар машгулотларга мунтазам қатнашарди, техникани тезроқ жиловлаб олишга ҳаракат қилишарди. «Ўзбекистон кўриклири».

ЖИЛОВСИЗ 1 Тизгинсиз. От жиловсиз юрибди.

2 кўчма Бебош, қулоқсиз. Бўйи етган ёш қизлар баъини жиловсиз от, баъзан боши оққан томонга буршиб кетиши мумкин. Мирмуҳсин, Умид. Яхшиям шу телба, буюк, жиловсиз ишқ бор жаҳонда. С. Нуров, Нарвон.

ЖИЛОВХОНА тар. 1 Шоҳ, хон саройларига ёки масжид ҳовлисига кираверишда-

ги маҳсус хона ёки бостирма. Жиловхонадаги намоз кутиб ўтирган қавмлар ичида Самад буқоқ, Шукур сўғилар ҳам кўринар эдилар. А. Қодирий, Мехробдан чаён. Йўлчи масжиднинг жиловхонасидаги супачага ўзини ташлади. Ойбек, Танланган асарлар.

2 Жиловдорлар истиқомат қиласиган хона.

ЖИЛОЛАМОҚ Сайқалламоқ, пардозлаб ялтиратмоқ. Мебелларни жилоламоқ. — Қатим тортдим жилолаб, Мехримни қўшиб боғлаб. Т. Тўла.

ЖИЛОЛАНМОҚ 1 Жилоламоқ фл. мажҳ. н. Жилоланган либос.

2 Ялтиратмоқ, ярқирамоқ, жилва қилмоқ, товланмоқ. Йўл-йўлакай шилдираб, Сен ёқимили кўйлайсан, Жилоланиб, жилдираб, Не хусусда сўйлайсан? З. Диёр. Бу янги диёrlар, пахтазор далалар, жилоланиб лиммо-лим оқаётган каналлар ўз-ўзидан бунёд бўлиб қолгани ўйқ. Ш. Рашидов, Янги ер ҳақида сўз.

ЖИЛПАНГЛАМОҚ 1 Тўлқинсимон, илон изи каби ҳаракат қилмоқ, тўлғанмоқ. Оқ им жилпанглаб, олдинги оёқларига чўккалади. «Шарқ юлдузи».

2 кўчма Қийшангламоқ, ярашмайдиган қиликлар қилмоқ. Домла ер остидан паражи тагида жилпанглаб турган шўх аёлга бир боқди-да, никоҳ хутбасини бошлаб юборди. Файратий, Довдираш. Ҳақиқатан у баъзи штаб бошликлари сингари ўзидан юқори командирлар олдида жилпанглай бермас, кўзга ташланмасди. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

ЖИЛПИТМОҚ фольк. Сакратмоқ. Ариқ келса иргитди, Жилга келса жилпиди, Ҳар куни икки маҳал Отдан тушиб ўтлатди. «Ойсулов».

ЖИЛГА Тоғ ва тоғ ёнбағирларидан оқиб тушадиган кичик сой; йилга. Мен жилғаман, Дарё бўлиб тўлгим келади. Она юртим, Сенга ўғлон бўлгим келади. Э. Воҳидов, Муҳаббатнома. Қирғоғида гўзал юлдузлар Ўйнаётган жилғага бордим. Ш. Раҳмон, Юрак қирралари. Қашқатовнинг кунгай томонида чап қўлга қараб кетган жилға бор. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖИМ рвш. 1 Овоз, товуш чиқармай, индамай, овозсиз, товушсиз, сукут сақлаб, сукунатда. Мум тишлагандек жим ўтироқ. — Саидози, сен гапиргандা, Шербек жим ўтирган эди, — кимдир луқма ташлади. С. Анорбоев, Оқсой. Ота-бала анчагина жим

борди. Ўртага оғир сукунат тушди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

2 Қимиrlамай, қимиrl этмай, ҳаракатсиз, тек. Унинг кўзини юмиб, жим ётганини кўрган Бобоқул ота ўрнидан қўзғалди: -Сен тинчгина ухлайвер, чироқ. Мен.. бир айлануб келай. С. Анорбоев, Оқсой. Омон бўлинг-е, раис ака.. тишинигача тўғрилаб дафтардан ўтказдик-ку? Бироқ ўзингиз, жим ётган шоннинг бошини қўзғаб, яхши қилмадингиз. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖИМ бўлмоқ 1) тўхтамоқ (гап, сўздан); сукутга кетмоқ, сукутга ботмоқ. Ойи, сиз сезасизми, бойникуда орқамдан кулишади, гапиришади.. ман яқинлашсам, жим бўлишади. Ойбек, Танланган асарлар; 2) тинчимоқ, босилмоқ (овоз, товуш, шовқин ва ш. к. ҳақида). Фақат болғаларнинг тарақ-туруғи жим бўлғанда, Йўлчи жисдий сұхбатга ўтди. Ойбек, Танланган асарлар. Аҳмаджон бир сидра ўқ ёғдиргандаёт немис пулемёти жим бўлиб қолган эди. А. Қаҳдор, Олтин юлдуз.

З унд. с. взф. Овозингни ўчир, товушингни чиқарма, тинчлан. -Жим!— муштини кўтарди Ёрмат.. Ойбек, Танланган асарлар. -Жим, жим!— деди Кумри ярим товуш билан. — Гулшан бизнисига ухлагани келган экан. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖИМ бўлиб кетмоқ Ҳат-хабар қилмай, дарак бермай, кўринмай кетмоқ. Ака, нимага жим бўлиб кетдингиз? ..Мен сизни жуда согиндим. Ойбек, Танланган асарлар. **ЖИМ турмоқ** (ёки ўтироқ) Гапирмай, эътиroz билдиримай, қаршилик кўрсатмай туравермоқ. -Тўғри, — деди Ўрмон полөн, — агар жим турсак, улар ҳар бир иш қиласидир. С. Айний, Куллар. Бир бечорага тухмат қилишса-ю, била туриб, кўра туриб жим ўтирсан, гуноҳ бўлмайдими? М. Исмоилий, Фарғона т. о.

ЖИМГИНА рвш. Индамай, гаплашмасдан. Иккаламиш шаршара шабадасида жимгина ўтириб чекишидик. С. Аҳмад, Юлдуз.

ЖИМЖИЛОҚ Қўл ёки оёқнинг бешинчи, энг кичик бармоги. [Маъмуржон] Жимжилоги билан қулогини чўқилай-чўқилай, у ёқбу ёққа юра бошлади. Ш. Холмирзаев, Тўлқинлар. Чап қўлнинг жимжилоги сирқираб оғрир эди. М. Осим, Карвон йўлларида.

ЖИМЖИЛОҚДАЙ, -дек. Жуда кичкина, кичик. Муаллим қўлига бўр олиб, доскага жимжилокдайгина тикка таёқча чизди. П. Турсун, Ўқитувчи. Бир муҳбир ўртогум жим-

жилоқдек келадиган ён дафтарчасига қараб, филдай-филдай гапларни гапириб берди. «Муштум».

ЖИМЖИМА Серҳашам ўйма нақш, гул, кунгурга. *Панжараларнинг жимжимаси*.

■ Шкафинг нақшлари жимжима ўйнок, Жилвали кўркига мумкинми тўймоқ? К. Муҳаммадий.

2 Жилвали, товланиб турган. *Саир эттирдинг жимжима кўлда, Саир эттирдинг хиёбон, боғда*. Х. Салоҳ, Қолдирмасман мен сени доғда.

ЖИМЖИМА қилмоқ Мавжланмоқ, товланмоқ. Тушки офтобнинг тик тушган нурлари остида дарё суви жимжима қиласди. М. Осим, Аждодларимиз қиссаси.

ЖИМЖИМАДОР Серҳашам ўйма нақшли, кунгурали. **Жимжимадор, нақшин панжара**. ■ Тошибобо қайтиб келиб, жойига ўтирганида, қўлида жимжимадор узун ҳасса бор эди. С. Кароматов, Сўнгти бархан. *Асадулло ва Аҳмад қўш тавақали, қадимий усталар ижодига мансуб жимжимадор, ўймакор эшик ёнида тўхташиди*. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЖИМЖИМАДОРЛИК 1 Серҳашамлик, foят ҳашаматдорлик. Эшикнинг жимжимадорлиги.

2 Баландпарвозлик, дабдабабозлик. *Лермонтов поэзияси ҳар қандай баландпарвозлик, сафсатабозлик, жимжимадорлик ва турғунликдан ҳоли*. Газетадан.

ЖИМЖИТ Тинч, осуда. Кичик укам ухлайди, Жимжит ўрнида. З. Диёр. *Йўлчи жимжит кўчада танҳо айланиб юриб, бойникига қайти*. Ойбек, Танланган асарлар. *Қишлоқ жимжит, ҳамма маст уйқуда*. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИМЖИТ бўлиб кетмоқ айн. жим бўлиб кетмоқ қ. жим. *Хайр, Зуҳрахон, жимжит бўлиб кетманг.. Тез-тез хат ёзиб туринг*. Н. Сафаров, Олияхон Султонова.

ЖИМЖИТЛИК Товуш, шовқиннинг йўқлиги; тинчлик, жимлик, сукунат. *Орага бир нафас жимжитлик тушди*. С. Зуннунова, Янги директор. *Олимжон ўртага тушган жимжитликни бузиб, раисга қаради*. Ш. Рашидов, Голиблар. *Катта зални пашича учса эшишиладиган даражада жимжитлик қоплаб олган*. Э. Раимов, Ажаб қишлоқ.

ЖИМИЛЛАМОҚ қ. жимирламоқ. *Дарғам сойнинг сувлари Чўлга оқар жимшилаб*. «Шарқ

юлдузи». Жингалак сочли ўигит ўз сўзини шу ерга келтирганда, Ҳадича холанинг бадани ҷумоли юргандай жимшилаб кетди. Т. Алимов, Совға.

ЖИМИМОҚ Жим бўлмоқ, сукутга кетмоқ; тұхтамоқ. *Кулгилар билан гуркураб турган гузар бирдан жисими*. М. Исломий, Фарғона т. о. *Маҳмуд қовоғини уйиб, жимиб қолди*. М. Осим, Карвон йўлларида. *Ойқиз билан Олимжон қўшиқ айтаб оқаётган ариқ ёқалаб, аллақачон жимиб қолган қишлоқ кўчасига бурилдилар*. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. *Шу чоқ узоқдан чинни пиёла жарангидай кулаги эшиштилди-ю, тезда жисими*. И. Раҳим, Чин муҳаббат.

ЖИМИР: эти (ёки бадани) жимир этимоқ. Кучли ҳаяжонламоқ, баданига титроқ ютурмоқ. «Генка ойисини топибди», деган хабар бир зумда бутун батальонга тарқалди. *Бу хабарни эшиштганимда, менинг ҳаяжонланганимни айтмайсизми*. Этим жимир этиб кетди. А. Убайдуллаев, Қонли издан.

ЖИМИР-ЖИМИР 1 Жилвали, ўйноқи, мавжли; ялтираб. Гўё ҳисобсиз юлдузларни ўз оғушига олгандек, жимир-жимир оқади Қашқа. С. Нуров, Дурдана. *Гавҳар, кўлнинг жимир-жимир тўлқинларига тикилиб, бир лаҳза жим қолди*. П. Қодиров, Уч илдиз. *Эзатлардан жимир-жимир тафт кўтарилади*. С. Нуров, Нарвон.

2 Милтиллаган, жилва қилган ҳолда. Тим қоронғилик ичида узоқдан юлдузлар жимир-жимир кўз қисар эди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖИМИР-ЖИМИР қилмоқ айн. жимирламоқ. Сув юзи жимир-жимир қилар.. сувда ой акси ўйнарди. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЖИМИРЛАМОҚ 1 Майда тўлқинлар билан қопланмоқ, мавж урмоқ. Ҳиротни айланиб ўтадиган Ҳарируд дарёси жимирлаб оқиб ётарди. Мирмуҳсин, Меъмор. *Ёвариқ суви жимирлаб, ниманидир шивирлаб оқмоқда*. И. Раҳим, Ихлос.

2 Милтиллаб кўринмоқ, жилва қилмоқ. Аҳмад бригадир гугурт чўп билан тишини ковлаб, осмонга, юлдузлар жимирлаб турган кўкка тикилди. С. Нуров, Нарвон. *Олов сели жимирлайди*. К. Яшин, Ҳамза.

КЎЗИМ (ёки кўзларим) жимирлаб кетди Кўз ўнгим қоронғилашди, кўзим тинди.

ЖИМИРЛАШМОҚ: кўзи жимирлашмоқ 1) кўз ўнгим қоронғилашмоқ. *Боқди ҳар ён шо-*

шиб-пишиб, тұйыншылған сары. Бирданың жимирлашиб, тиниб кетди күзләри. Т. Тұла; 2) күз қамашмоқ. Офтобда қорға қарасам, күзим жимирлашади. Эти (ёки бадани) жимирлашмоқ. Баданиң титрөк юргурғандай бўлмоқ; сесканмоқ. Қизнинг ҳар бир гапи унинг [Элмуроднинг] баданиң муздек сув томчилари томаётгандек таъсир қилди, аъзойи бадани жимирлашиб кетди. П. Турсын, Ўқитувчи.

ЖИМИТ Жуда кичкина, кичкінтой, жажжи, митти. Жимит китобча. ■ Күш жимит күзларини мұлтиратганича туриб қолди. «Шарқ ўлдузи».

ЖИМИҚМОҚ: жимиқиб кетмоқ кам күлл. Жим бўлиб кетмоқ, дарак бермай, кўринмай кетмоқ. Жимиқиб кетма, тез-тез келиб тур.

ЖИМЛИК қ. жимжитлик. Фовур босилди. Бир лаҳза жимликдан сұнг кулги күтарили. А. Қаҳхор, Қанотсиз читтак. Тун жимлигини самолёт моторининг узоқдан келаётган бўғиқ товуши бузмоқда. И. Раҳим, Чин муҳаббат.

ЖИМЛИК ЧҮКМОҚ (ёки тушмоқ) Суқунат, жимлик пайдо бўлмоқ, юзага келмоқ. Сұнг орага ноқулай жимлик чўқди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Болохонага жимлик чўқди. Ҳ. Фулом, Машъял. Орага бир нафас жимлик тушди. С. Зуннунова, Янги директор.

ЖИММА-ЖИММА фольк. Кўп-кўп, жуда кўп. Қулоқ сол, тўражон, айтган сўзима, Жимма-жимма ёшим тўлган кўзима. Холбекани мен кўрсатсан, тўражон, Кираисига не берасан ўзима? «Кунтуғмиш».

ЖИН I [а. جن – афсонавий маҳлук; арвоҳ; ёвуз рух] 1 Шарқ мифологиясида ва диний тасаввурларга кўра: пастқам жойларда киши кўзига одам тимсолида кўриниб, гўё уни бирор дард-иллатга чалинтириб (мас. оғзи-ни қишишайтириб) кетадиган афсонавий маҳлук. -Энди бу ерда илгаригидай бойўғли саўрамайди. Ҳеч кимнинг кўзига жин ҳам кўринмайди, – деди Юсвали тога. П. Турсын, Ўқитувчи. Букири домла Майнани жинми, парими деб ўйлади шекили, турган жойидан силжимай, аллақандай дуони пичирлади. Ш. Тошматов, Эрк куши.

2 кўума Кишининг табиати, таъб. Шуна-қанги гапларни жиним сўймайди. ■ Бепарво, бўшанглик мардга эмас эп, Бундай одамларни ёқтириш мас жиним. Ж. Жабборов. Сатторқул аканг уйни тузаттириб бермоқчи. Майли, ўшандада дераза ҳам қурсин, оқлатсин

ҳам, токча жинига ёқмаса, суватиб ташлай қолсин. А. Қаҳхор, Қўшчинор чироқлари.

ЖИН КЎЧА Пастқам тор кўча. Хиванинг жин кўчалари ҳувиллаб ётиби. С. Сиёев, Аваз. Жин тегмоқ Кайфияти бузилмоқ. Нариги хонадан опасининг уф тортгани эшишилди: - Нима жин тегди унга? -Она, қўрқянман, – деди Чарос овози титраб. Ў. Ҳошимов, Қалбиннга қулоқ сол. Жин урмайди Ҳеч нарса қилмайди, таъсир қилмайди. -Хотинингизга жин ҳам урмайди, аввал ҳашак жамғариш топширигини бажаринг! – деди совхоз директори Сайдмурод ака. Н. Қобил, Беморлар. Жин урсин қарғ. Балога учрасин; худо урсин. Сенларнинг гапларинг қизиқ бўлди-ку, жин урсин сени! С. Кароматов, Олтин кум.

ЖИН ЧИРОҚ қ. жинчироқ. Жини тутмоқ Татьбига, кўнглига ёқмаган иш ёки гапдан жахли чиқмоқ; жиғибийрон бўлмоқ. Бирпасда дадамнинг жини тутди. Э. Раимов, Ажаб қишлоқ. Жини кўзимоқ (ёки кўзғамоқ) айн. жини тутмоқ. [Заргаров Насибага зеҳн солиб:] Ҳм.. Формада олиб бора кўрма, формани кўриб, ЗАГС мудирининг жини кўзғамасин тагин. А. Қаҳхор, Огриқ тишлар. Жининг тегмоқ ёки жинини кўзғатмоқ Табиатига тўғри келмайдиган иш, ҳаракат ёки гап билан жаҳлини чиқармоқ; асабини кўзғатмоқ. Жинимга тегмаган сен бормидинг? Жинидан баттар ёмон кўрмоқ Қаттиқ ёмон кўрмоқ. Домла бозор қилишини, магазинга боришини жинидан баттар ёмон кўрар эди. А. Қаҳхор, Тўйда аза. Сени (ёки сенга) нима жин урди? Сенга нима бўлди? Эсингни едингми? Ақлдан оздингми? [Қози Мулладўстга:] Сенга нима жин урди? – [Мулладўст:] Сизни урган жин! Жим туринг, бу кун ҳам озлик қилмасин! Ҳамза, Майсаранинг иши.

ЖИН II : жин чақа айн. жиринг чақа қ. жиринг. Жин чақа ҳамманинг кармонига туптуриб, бойларнинг ҳамёнига ўзини уради. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖИН III [ингл. gin < engine – машина]: жин машина Пахта тозалайдиган, чигитдан толаларни ажратиб оладиган машина. Завод ичкарисида »жин«лар пахта тозалаб чиқармоқда. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЖИНГ: (ғ)инг йўқ, жинг йўқ Ҳеч нарса демай, эътироғсиз, гап-сўзсиз; сабр-қаноат билан. Қорни тўқ, эгни бутун бўлса бас. Инг йўқ, жинг йўқ, ишлайверади. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖИНГАК: жингак бўлмоқ 1) буришиб тиришиб қолмоқ, куришиб қолмоқ, бужмаймоқ. *Офтобда тери жингак бўлиб қолибди;* 2) муз-кесак бўлиб қимирламай қолмоқ, увшумоқ. *Совуқда қўлларим жингак бўлиб қолди.* **Жингаги чиқмоқ айн. жингак бўлмоқ.**

ЖИНГАЛА(К) 1 сфт. Табиий ёки сунъий равишда ҳалқа ёки ярим ҳалқа шаклида буралган, қўнгироқ (соч, жун ҳақида). *Жингала(к) соч. Сочлари жингала(к) бола.* — У [шофер] жингалак сочини панжалари билан тараб-тараб, бир оз хаёлга толди. Ў. Усмонов, Сирли соҳил. *Эъзозхон Тўлқиннинг жингалак сочини силади.* Ҳ. Фулом, Машъял.

2 от Шундай буралган қўнгироқ сочининг бир бурами. *Сочларининг жингалакларида шувлалар мавжланиб ёнар эди.* Ойбек, Танланган асарлар.

3 от Баъзи ўсимликларнинг, мас., токнинг чирмашадиган новдачаси.

ЖИНГИЛЛАМОҚ қ. жирингламоқ. *Танга жингиллаб тошга тушди.*

ЖИНГИР-ЖИНГИР қ. жангир-жунгир.

ЖИНГИРЛАМОҚ қ. жирингламоқ. *Олдида самовар пишириб қайнар, Кўлида чинниси жингирлаб ўйнар.* «Оқ олма, қизил олма».

ЖИНГИРТОБ I Жазира маофтобда ёки ўтда обдан қизиган, қақраган, қайишган, қовжираган. *Нусратбек ўқ ариқ ёқасидаги гулхайриларга тикилиб қаради.* Япроқлари жингиртоб, тугмасимон гуллари илма-тешик. С. Нуров, Нарвон.

ЖИНГИРТОБ II Бирдан кўтариладиган, ўта нишаб, тик. *Ўқтам ранг-баранг майдатошлар билан тўла сойликдан жингиртоб тепага кўтарилиди.* Ойбек, О.в. шабадалар.

ЖИНГИРТОБ III Бир-бираға киришиб, ажратиш қийин, чигал ҳолга келган, жингала ҳолатли. *Кўчалар гишт, тупроқ, темир-терсак, кўмиранган ёғоч, жингиртоб симлар билан тўла эди.* Ойбек, Кўёш қораймас.

Жингиртоб қилмоқ Қийнамоқ, оздирмоқ. Айрилиқ азоби Ҳаққул отани жингиртоб қилиб, шу кечадан фифон чекиб чиқди. Ҳ. Назир, Сув гадоси — оқпадар..

ЖИНГУЛ Итбуруннинг майдада гулли тури. *Товук тутқич бермай, анҳор бўйидаги жингул остига кириб кетди.* А. Қаҳдор, Кўшчинор чироқлари.

ЖИНДАЙ, -дек рвш. Бир оз, озигина, қиттак. *Жиндай ухлаб ол.* Жиндай сабр қил. — *Козимнинг гап оҳангидга жиндей тақал-*

луфсизлик сезилиб турарди. Э. Усмонов, Ёлқин. *Олимжон Бойчиборга яна жиндеқ беда ташлаб, аста Ойқиз ёнига келди.* Ш. Рашидов, Голиблар.

ЖИНЖАК Дуккакли ўсимликларнинг бир тури.

ЖИНЖАЛОҚ шв. Жимжилок.

ЖИНКА шв. Пакана.

ЖИННИ [а. جن – жин, рух] 1 Ақлдан озган, руҳий касалликка йўлиқкан; телба, савдойи. *Ўша қўшнининг қизи шу ёнғоқ тагида кўп ўтириб, жинни бўлиб қолди.* С. Зунунова, Гулхан. *Курвониби жинни бўлиб, паранжисиз ва йиртиқ кийимлар билан эшонникига келган вақтида, уни занжирга боғлайдиган одам ҳам топилмади.* Чўлпон, Кеча ва кундуз.

2 кўчма Хаёлига келган аҳмоқона ишлар, ярашмаган қилиқлар қиласидиган киши; аҳмоқ, нодон. *Маслаҳатингиз учун раҳмат, раис. Мен бўлсан, жинни бўлиб, сизга мақтанибман.* Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. *Жинни бўлибсан, Тоҳир! Ҳамма урушдан қочса, сен бу аждаҳонинг комига ўз ихтиёринг била бормоқчисан!* П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

3 Ўзини яқин олиб, эркалатиб гапиргандада ёки ҳазил тариқасида «девона», «тентак» каби маъноларда ишлатилади. *Девона севикли қовогини сўрида кўриб қувона кетди: -Вой, жиннилар.. қовогимни бер, жиннилар!* А. Қодирий, Ўтган кунлар.

Жинни шамол Гоҳ у томондан, гоҳ бу томондан эсадиган шамол, уюрма шамол. **Жинни қилмоқ** Эс-хушидан айримоқ. [Зубайдада] Нозу адо билан дутор чертиб қўшиқ айтганда, эшиятганни жинни қилармиш. К. Яшин, Ҳамза. **Жинни қўйнинг калласини едингми?** Эсингни едингми? Жинни бўлдингми? **Жиннисини чиқармоқ** 1) калака қилмоқ. Қорбўрон қилиб, унинг жиннисини чиқариши; 2) расвосини чиқармоқ, дабдала қилмоқ. **Болалар қўғирчоқнинг жиннисини чиқарибди.** Латта жинниси Турли хил латта-путта, газмолларга ўч, ишқивоз. **-Латта жинниси!** — деб бақирди Бўтабой бутун аламини хотинидан олмоқчи бўлиб, — латтанинг учини кўрсатса, ўзингни томдан ташлайсан. А. Қаҳдор, Кўшчинор чироқлари.

ЖИННИВАЧЧА [жинни + ф. ۋەچچى – бола] сўк. Жиннидан туғилган, жиннидан тарқаган.

ЖИННИВОЙ с.т. Ўзини яқин олиб гапирганда, эркалаш ва ҳазил тариқасида «тентаквой» маъносида кўлланади. *Попук жиннивой бўлса, ори келди шекилли, сомсани отиб юборди.* Ҳ. Назир, Ёнар дарё.

ЖИННИЛИК 1 Телбалик, савдойилик. *Унда жиннилик асари бор.*

2 кўчма Ножӯя, аҳмоқона иш; тентаклик, аҳмоқлик. *-Латифий ўзи хўп келишган ўигит-у, лекин шўхлик қиласан деб, жиннилик қиласан ёмон, бемаза гарни кўп айтади, – дебди* [Фотима]. П. Турсун, Ўқитувчи.

Жиннилиги тутмоқ (ёки қўзимоқ) Фазабланмоқ, аччиқланмоқ. *Ниҳоят, Ойимча бибининг сабри тугаб, жиннилиги тутди, кўзларидан нафратли учқунлар сачратди.. К. Яшин, Ҳамза. -Нима дейсан, эски жиннилигим қўзиб турибди, менга тараф бўладиганлар борми? – деб нимагадир ишора қилди Мадамин.* П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИННИ-МИННИ, жинни-пинни қ. жинни 2. Ҳалиги муштумэўр ўигит уни [Содикни] бир туртди-да: *-Юр-юр, итвачча, жинни-минни бўлдингми?* – деб судрай бошлиди. А. Қодирий, Ўтган қунлар. *Жинни-пинни бўлдингми, рўпарамда турибсан-ку?!* [дедим]. «Муштум».

ЖИННИНАМО [жинни + ф. ماش – кўриши, намоён бўлиш] Телбанамо, телба табиат. *Жиннинамо чол.*

ЖИННИСАНГИ Ножӯя, аҳмоқона ишлар, келишмаган қиликлар қилиб юрадиган. *Жиннисанги одам.* — *Худди жиннисангардай ўзи билан ўзи гўнгир-гўнгир гаплашади.* С. Анорбоев, Оқсой.

ЖИННИХОНА Ақлдан озганлар, телбалар шифохонаси. *Қотил жиннихонадан қочган ашаддий телба бўлиши керак.* «Фан ва турмуш». Бирор уни [раисни] ушлаб олиб, жиннихонага жўнатмайди, ҳеч ким масхаралаб кулмайди, эси паст демайди. «Ёшлик».

ЖИНОЙ [а. جنایت – гуноҳ, жиноятга алоқадор] ҳуқ. Жиноятга оид, жиноят билан боғланган, жиноят деб қараладиган, жиноятдан иборат бўлган. *Жиной иш. Жиной ҳаракат.* Жиноий жавобгарлик. — *Фотима устидан жиноий иш қўзғатилди.* Т. Ашуроров, Оқ от. Заҳар қўлга киргач, жиноий фикр ўсади, бутун юрагини, бутун борлигини чирмаб олди. Ойбек, Танланган асарлар. *Жиноий қидирув.. ва тергов аппарати қайта ташкил этилиб, мустаҳкамланди.* Газетадан.

ЖИНОЙ-ПРОЦЕССУАЛ ҳуқ. Жиноий ишларни судда кўришга оид. *Жиноий-процессуал кодекс.*

ЖИНОЯТ [а. جنایت – айб, гуноҳ; жиноий иш] 1 ҳуқ. Давлат қонунлари билан белгилантан тартибга хилоф ва шу қонунларга асосан жавобгарликка тортишни талаб қиласиган, жамоат учун ҳавфли ҳатти-ҳаракат. *Оғир жиноят. Амалдан фойдаланиб қилинган жиноят.* Жиноят устида ушламоқ.

— *Тергов тугаши учун эса жиноятга иқрор бўлиш керак.* Ҳ. Гулом, Машъал. *Бир марта жиноят қиласан одам ўша жиноятини ёниш учун яна ўн марта жиноят қилишдан ҳам қайтмас экан.* Н. Фозилов, Диidor.

2 кўчма Ёмон оқибатларга олиб борадиган заарли ҳатти-ҳаракат, иш; гуноҳ. *Бас, сиз билан биз, Тожибой ака, бу ишга раҳбарлик қилиш ўрнига қўл силтар эканмиз, жиноят қиласан бўламиш ва бунинг учун ҳалқ олдида жавобгар бўламиш.* П. Турсун, Ўқитувчи. *Бундай ишни кечиктириш жиноят.* Ш. Рашидов, Фолиблар.

ЖИНОЯТКОР [а. + ф. جنایتکار – жиноят қилувчи, қиласан] Айб, гуноҳ қиласан киши. [Майсара:] *Бўлди ўйин ҳам. Вақт кетди, қани обчиқинг бу жинояткорларни!* Ҳордик чиқсин. Ҳамза, Майсаранинг иши. *-Агар Ҳасан жинояткор бўлса, мен жинояткор бўла қолай, сизлар колхозни истаганларингча бузинглар,* – деди Фотима. С. Айний, Куллар.

ЖИНОЯТКОРЛИК Жиноят билан шуғуланиш, жиноятчилик; айб, гуноҳ. Улар жинояткорлик қилиб юрган вақтларида, одам ўлдиришда тажриба орттирганларнинг бу ишда қўллари титрамас ва юраклари ҳуркмасди. С. Айний, Бухоро жаллодлари.

ЖИНОЯТКОРОНА рвш. Жиноят билан шуғуланиш, жинояткорларча. Бундай жинояткорона бепарволик қилишимга нима сабаб бўлди? *Ўзимнинг гўллигим, бефахмлигим сабаб бўлди* [деди Абдусамадқори]. А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари. *Ғўза ва бошқа чопиқ қилинадиган экинларни кўллатиб сугориш қатъян тақиқланади.* Чунки бундай қилиши сувни жинояткорона талон-торож қилишга сабаб бўлади. Газетадан.

ЖИНОЯТЧИ қ. **жинояткор.** Ҳавфли жиноятчи. Ҳарбий жиноятчи. — *Райондан келган терговчи уч кун овора бўлиб, жиноятчиларнинг изини тополмади.* А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари. Элмуорд аччиқ истех-

зо билан кулди: -Гапини қаранг-а. Жиноятчига жазо талаб қилиши уят бўлар эмиши. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИНОЯТЧИЛИК Жамият учун хавфли хатти-ҳаракат. Республика судлов органлари халқнинг хоҳиш-иродасини бажара бориб, жиноятчиликка қарши курашни кучайтиридилар. Газетадан.

ЖИНС [а. جنس – тур; хил, нав; қабиля, миллат] 1 биол. Жонли организмларнинг биологик ва жисмоний хусусиятларига кўра икки (эркак ва урғочи) туридан бири. Эркак жинси. Хотин жинси. ■ Ўзаро қарама-қарши икки жинс дунёда тириклини давом эттиради. Т. Қаипбергенов, Қорақалпоқнома. Бўлажак фарзанд жинсининг ўғи ёки қиз бўлиши отадаги уруғ ҳужсаираси таркибида бўладиган икки хил хромосомага боғлиқ. Газетадан.

2 Тур, нав, хил. Лириканинг ўзига хос адабий жинс сифатидаги табиати унинг жсанр қиёфасида ҳам акс этади. «ЎТА». Барон фон Ринг, албатта, эшак эмас, балки орий жинсдан бўлган бир зот. А. Қаҳҳор, Барон фон Ринг.

3 Ижтимоий гуруҳ, табақа. Жинсига тортмоқ. ■ -Ота, бу синглим, – табассум билан деди Йўлчи. – Бойникида яшашини маъқул кўрмадим. -Яхши қилибсан: Кабутар бо кабутар, жинс бо жинс.. Тўғри, улар қариндошинг. Лекин улар сени ўз жинсига қўшмайди. Улар пул жинсидан. Ойбек, Танланган асарлар.

4 геол. Ер қобигининг маълум қатламини ҳосил қилган минерал. Қоя остидаги тоз жинслари минг ўйлар давомида эсган шамол таъсирида силиқланиб, гор шаклида ўйлган эди. С. Кароматов, Олтин қум. Нуротадан Томдibuлоққача чўзилган тозлардаги тоз жинсларини ўрганиб, у жойларнинг геологик ҳаритасини тузди. С. Анорбоев, Ўзбекистон олтини.

ЖИНСДОШ 1 Бир биологик жинста мансуб бўлган, жинси бир. Онам зотан хотин, ёрим ҳам хотин, Синглим ҳам, қизим ҳам уларга жинсдош. Ф. Фулом.

2 Бир ижтимоий гуруҳга, табақага мансуб бўлган; зоти бир. Сен ҳали ҳам ўз чўрилигинги эсингдан чиқармаган, ҳали ҳам менинг молимин ўз жинсдошларинг бўлган батрак-қулларни семиртириш йўлида исроф қилар экансан. С. Айний, Куллар.

ЖИНСИ [ингл. jeans – бир турли шим < jean – қалин ип газлама] Қалин ип газламадан тикилган иш кийими тури (асосан шим ҳақида). -Бош бошқармага телефон қилинсин, – деди жинси шим кийиб олган робот. Х. Тўхтабоев, Ширин қовунлар мамлакати. Магазинга келган импорт – сўнгги модадаги жинси шимдан шу магазин мудирининг ўғли Тойлоқжон қуруқ қолди. Газетадан.

ЖИНСИЙ Биологик жинста, жинс масалаларига оид. Жинсий белгилар. Жинсий айрмалар. Жинсий тарбия.

ЖИНЧИРОҚ Паҳта пилиги билан ёнувчи шишиласиз чироқ; қорачироқ. Ўйидаги нарсаларни гира-шира айришига имкон берувчи «жинчироқ» ҳам энди кўринмайди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖИНҚАРЧА шв. 1 Читтак.

2 кўчма Тирранча, тирмизак. Шунча ёшга кириб, шунча ўйл эл бошида туриб обрў орттирган Ўмарни жинқарчалар отдан ағдариб ташлагани яхшими? И. Раҳим, Ихлос. Бай-бай-бай.. ўзи жинқарча бўлсаем, шунақа заҳар қизки, худди Зулайҳо опангизга ўҳшайди. У. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖИНГИЛ шв. 1 Юлғун. Моҳандарё водийсида юлғун, жингил, янтоқ, қизилмия, ажриқ ўсади. П. Фуломов, Зарафшон этакларида.

2 Юлғундан қилинган. Чол эшик олдида сүёғлиқ турган жингил таёғини олди-да, Тўрткўзни эргаштириб, қоронгиликка кириб кетди. С. Анорбоев, Оқсой.

ЖИНГИРЛАМОҚ Кўнғироқ товуши чиқармоқ. Соат жингирлади. Телефон жингирлади.

ЖИНГИРОҚ қ. қўнғироқ. Шу кеч паллада кўча эшикнинг жингироги жиринглаб қолди. Л. Тожиева, Мехрим сизга, одамлар.

ЖИПС рвш. 1 Орасида жой, тирқиши бўлмаган, тирқишиз, зич. Жипс ётилмай турган эшикларнинг икки қаноти орасидан совуқ қорнинг заҳарли изғирини кириб, уйларнинг токчаларини айланмоқча, унинг совуқ «хуё-хуввалири шип ораларидан эшиштамоқча бошлиди. Чўлпон, Кеча ва кундуз.

2 Бир жон, бир тан бўлиб бирлашган, бирдам. Тинчлик учун курашувчиларнинг жипс сафи ўсмоқда. Жамоа билан жипс боғланмоқ.

3 кўчма Яқин, яқинлашиб; ёнма-ён. Жўра бобонинг тўриги улоқча жиспроқ чопди. Т. Мурод, От кишинаган оқшом. Бўз от жийрон-

қашқа билан жисп келган заҳоти Бобур бўй ҷузиб, нариги отнинг эгаридан икки қўллаб ушлади-ю, бор кучи билан эгардан эгарга сакради. П. Қодиров, Юлдузли тунлар.

ЖИПСЛАМОҚ Орасида жой, тирқиши қолдирмай тақамоқ, зичламоқ. Пол таҳталарини жиспламоқ. — Иккаласи икки ходани бир-бирига жисплаб, сим билан маҳкам боғлади, сувга ташлаб, устига миниб олишиди. Т. Рустамов, Мангу жасорат.

ЖИПСЛАШМОҚ 1 Жипсламоқ фл. ўзл. н. Чолнинг юзида табассум пайдо бўлди, қовоқ усти, кўз ости ажинлари жисплашиди. Ойдин, Олтин узукка олмос куз.

2 кўчма Бирлашмоқ, аҳил бўлмоқ. Икки ўйл ичида бўлим коллективи уюшиб, жисплашиди. «Ўзбекистон қўриқлари».

ЖИПСЛИК 1 Зичлик, бир-бирига яқинлик. Таҳталарнинг жисслиги.

2 кўчма Ўзаро яқинлик, аҳиллик, бирдамлик. Бу ўйли шароит бошқачароқ, нихоятда жисплигимизни, мустаҳкам дўстлигимизни, ҳамжиҳатлигимизни тақозо этади. Газетадан.

ЖИР I [р. жир – мой; ёғли, мойли нарса, овқат] с. т. Мой, ёғ. — Етмииш икки ҳунаринг бор, лекин хумчангда беш пайса жиринг ўйқ! – деб Мирвалиланги бир кун Бердибоини қойиган эди. А. Қодирий, Обид кетмон.

Жир битмоқ 1) семирмоқ, эт, ёғ битмоқ. Қўйга ҳеч жир битмаётир. — Сидикжон қайнанасидан бу хилдаги таъналарни кўп эшиштган, лекин сира гап қайтармаган эди, бу сафар заҳарханда қилиб: –Ўзи тўймаганнинг салқити қорин оғримади, онажон, сиздан ортди-ю бизга жир битдими! – деди. А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари; 2) кўчма бойимоқ, давлати ортмоқ. Энди жир битдида! Битта кўйлак иккита бўлди. А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари. **Жири бор** Кўр-кути бор, давлатманд. Жири бор ошаларнинг болаларига мактаб ҳам, мадраса ҳам ярашади. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖИР II шв. Қўшиқ. Ўтвлардан чўпонларнинг ўланлари, оқинларнинг жирлари янграб, узок-узоқларга акс садо беради. Газетадан. Ўзим каби қовуни бол ўша пир, Ўша ёшилик алангам, Ўша қўшиқ, ўша жисров, ўша жир, Ўша жаҳон шўх янгам. Миртемир.

ЖИР III шв. Жанжал.

ЖИРАФА [фр. giraffe <a. زرافه>] Тропик мамлакатларда яшайдиган узун бўйинли

утхўр ҳайвон. Африка бутазорларида ҳайвон овловчилар бир куни битта жирафа тутиб, қафасга солишиди. «Фан ва турмуш».

ЖИРИЛЛАМОҚ Аламига чидай олмай гапирмоқ; гап, танқид ва ш. к. ни кўтара олмай қизишмоқ. Камчиликларингизни кўрсатса, нега жириллайсиз? — Бирданига қўрқ етти боғ ютқизган Ниёзмат ҳожи жириллаб, яна тўйғон тўрт боғ тикди. А. Қаҳҳор, Сароб. -Тўрт ўйл останонгизда ишладим, энди ҳақ десам, нега жириллайсиз? – деди Жониши Сотвонди бойга. Ҳ. Шамс, Душман.

ЖИРИНГ тақл.с. Металл, чинни, шиша буюмларнинг урилишидан чиқадиган нозик товуш ҳақида. Телефон жиринг этди. — Пулга ўч у [Самандаров], ёнингизда танга жиринг этса, «лаббай, гапирдинизми?» деб турдиган одам. А. Мухтор, Туғилиш.

Мулла жиринг ёки жиринг чақа Пул, тантаг-чақа. -Хукуматчилик, – деб ҳамсүҳбатларига масалли берди Махсум, – менга ўхшаши, сенга ўхшаши мойжувози борлар солиқ тўламай қўйса, давлатнинг ҳамёнига мулла жиринг қаёқдан тушади? П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИРИНГЛАМОҚ Металл овози каби бўғиқроқ товуш чиқармоқ. Телефон жиринглади. Махмуд Ҳайдарович трубканни олди. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат. Телефон жиринглаб, Муродованинг хаёлини бузди. И. Раҳим, Ихлос.

ЖИРИШ шв. Чала эланган, серкепак ун ва шундан тайёрланган нон. Махсум жириши нондан бир чимдим оғзига ташлаб, ташқарига чиқди. В. Фофуров, Вафодор.

ЖИРКАНМОҚ Ҳазар қилмоқ, ирганмоқ. Ҳайдаров сұхбатдошига бирдан жирканниб қараб қўйди. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат. Пошиахон шаҳарлик бойвучча аёл бўлиб, ўз қариндошларидан жирканар, берироқ юришини ёқтиярди. Д. Нурий, Осмон устуни.

ЖИРКАНУВЧАН Ҳар нарсадан жирканаверадиган, ҳар нарсани кўнгли тортавермайдиган, кўнгли нозик; ҳазарчи. Жирканувчан одам.

ЖИРКАНЧ 1 Одам ҳазар қиладиган, жирканадиган; кишини жиркантирадиган; ифлос. Жирканч манзара. — Ёқимсиз, жирканч кулги Аҳмаднинг хаёлини бўлди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

2 кўчма Разил, қабиҳ. Соф нарсага қўл бериш учун жирканч нарсага ҳам қўл уришга тўғри келар экан. П. Қодиров, Уч илдиз.

ЖИРЛАМОҚ шв. Кўшик айтмоқ, куйламоқ.

[Бироннинг] жирини жирламоқ Бошқаларнинг фикр-гояларини тарғиб қўлмоқ.

ЖИРОВ шв. Достон, терма айтиб куйловчи баҳши (ўзбек, қорақалпоқ, қозоқ халқларида). Қозоқлар орасида баҳшилар, жирловлар.. элни оралаб тентираబ юриб, тириклик ўтказадилар. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Жамбул шоирлар жирови, оқсоқол, Тилларга бол бердинг, элларга ҳам мақол. М. Шайхзода.

ЖИРОНФОР эск. ҳарб. Кўшиннинг сўл қаноти, сўл фланг. Амир Бадридин ўз жиронгори билан душманнинг жиронгори устига дадил ётирилди. Ойбек, Навоий.

ЖИРРАКИ қ. жizzаки. Уўлгур жирраки экан, эрим раҳматликни бошига калладай тоши билан уриб ўлдирибди. М. Исмоилий, Фарона т.о.

ЖИРРАКИЛИК қ. жizzакилик. Дишод ўзини хокисорликка солмади, шунингдек, жирракилик ҳам қилмади. М. Исмоилий, Фарона т. о.

ЖИРТАК: жиртак отмоқ (ёки чалмоқ) 1) гап-сўз қилмоқ; майна қилмоқ. Мен ҳам юра берсан, тириклигимни қила берсан, бирор жиртак чаладими? А. Мухтор, Туғилиш; 2) ичиқоралик қилмоқ. Лекин Камол қози жиртак отиб, оёқ тираб туриб олди. К. Яшин, Ҳамза.

ЖИРТАКИ қ. жizzаки. Зокиржон ҳаддан ташқари жиртаки, асабий бўлиб қолганди. Ф. Мусажонов, Баҳор нафаси.

ЖИРТАКИЛИК қ. жizzакилик. Аҳмад ўз ҳиссиётларини жисловлаб туролмади, жиртакилик қилди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат. [Жалол] Мамаюсуфнинг жиртакилигини кўрабила туриб, бир тенди. А. Кўчимов, Ҳалқа.

ЖИРИЛЛАМОҚ с.т. Жирилламоқ.

ЖИСМ [а. جسم — тана, организм; модда] 1 физ. Маълум жойни эгаллаб, ишғол қилиб турган материя, модда. Қаттиқ жисмлар. — Алломалар ҳандасаю риёзиёт ва ёки шифо имидга эмас, оддий бир жисмдан ҳам ҳикмат топардилар. Мирмуҳсин, Меъмор. Товуши турли жисмларнинг тебраниши жараёнида вужудга келади. «Фан ва турмуш».

2 мат. Фазонинг ҳамма томондан берк сирт билан ўралган бир қисми. Геометрик жисмлар.

3 Тан, тана; вужуд. [Навоий:] Эшият, Мансур! [Мансур:] Бутун жисмим қулоқдир. Уйгун ва И. Султон, Алишер Навоий. Жасорат тимсоли Икардир абад, Жисми гар ўтларда кетгандир ёниб. А. Орипов.

ИСМИ бор-у, жисми йўқ қ. исм. Ислим жисмига мос (ёки монанд, муносиб, ярашган) Ислимга, номига, унвонига мос. Бригада аэзоларидан яна бири исми жисмига монанд Барно Ҳожиевадир. Ф. Нуруллаев, Бўз йигит.

ЖИСМАН рвш. Жисмоний жиҳатдан, жисмоний. У [Камолиддин] ҳикоя асноси ортиқ ҳаяжонланганни учун руҳан ва жисман чарнаган эди. Т. Жалолов, Олтин қафас. Гаффур Гулом орамизда жисман йўқ. Газетадан.

ЖИСМОНАН қ. жисман. Жазо отрядининг сўнгги вазифаси — муддаоси руҳан енгилмаган барча исёнкорларни жисмонан маҳв этиб, шу майдонда қириб ташлаш эди. Н. Сафаров, Оловли излар. Мамлакатимизда баҳтиёр авлод болаларининг ҳар томонлама ривожланиши учун, хусусан ҳам жисмонан, ҳам маънавий камолотга етишиши учун барча шарт-шароитлар муҳайё. «Фан ва турмуш».

ЖИСМОНИЙ Жонли организмларнинг жисмига оид; мускул ҳаракатлари билан боғланган; жисмонан. Жисмоний тарбия. — Кўринишдан Тўлқинжон Сироҷдан жисмоний кучлироқ эди. Ф. Мусажон, Ҳури.

Жисмоний меҳнат қ. меҳнат 1. [Аваз] Жисмоний меҳнатдан ўироқроқ юрганигами, бугун зўриқиб қолган эди. С. Сиёев, Аваз. **Жисмоний тарбия** Организмни ҳар томонлама чиниқтиришга қаратилган, соғлиқни мустаҳкамлашни назарда тутган тарбия, жисмоний машқлар. Жисмоний тарбия ўз даврига нисбатан анча юқори босқичда турган Юнонистонда яланг оёқ юриши кене расм бўлган. «Фан ва турмуш».

ЖИЧЧА шв. Жинек, озгина. Ўртоқ Рўзиев, жичагина илтимосимиз бор эди. С. Аҳмад, Қадрдан далалар. [Зеби:] Қандай сиғар шунча шодлик Бирдан жичча дилимга? Т. Тўла.

ЖИШ I бол. айн. гўшт.

ЖИШ II Кушларнинг ҳали пат чиқармаган боласи.

ЖИЯК 1 Дўппи, тўн ва ш. к. нинг четига тутиладиган махсус энсиж тасма. Қўлда тўқилган жияк. ■ Унинг узундан-узун оппоқ соқоли, ёқаси очиқ оппоқ яктағи, дўпписи-нинг оппоқ жияклари, офтобда қорайған кенг кўкраги – ҳаммаси чангга ботган эди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. У [Болта аравакаш] дўпписининг жиягини қайтариб, шоҳи белбоғ билан боғлаб олган. К. Яшин, Ҳамза.

2 Бирор нарсанинг гир атрофи, чети. *Мурод* унинг жияклари қизарган кўзларига термилди. С. Аҳмад, Қадрдан далалар. Жиякларида бойчечаклар ўсиб ётган нам сўқмоқдан оқ отли ўйловчи жадал кетяпти. Ш. Холмирзаев, Оқ отли.

ЖИЯКФУРУШ Жияк сотувчи. -*Карим* полвоннинг ўғлиданам беш ойдан бери [ҳам] келмаётганниш,— гапга аралашди Йўқбол сатанг, — ануви паст кўчадаги Султонхон бор эди-ю, биласиз, жиякфуруш, ўшанинг ўғли ярадор бўлган экан, отпускага келибди. Р. Файзий, Ҳазрати инсон.

ЖИЯН 1 Ака-укаларнинг, опа-сингилларнинг фарзанди (тоғага, амакига, холага, аммага нисбатан). *Фотима* Элмуродга синфдош бир аёлнинг жияни бўлиб, аммасининг олдига бот-бот келиб турарди. Шуҳрат, Шинелли йиллар. Зокиржон жияни қушиб берган чойни кичик-кичик жўплаб ичди. Н. Аминов, Тилло табассумлар.

2 Ўзидан кичик яқин кишиларга мурожаат шакли. -Чаққон жўнайлик, жиянлар, — деди Олимов. Ҳ. Назир, Сўнмас чақмоқлар.

ЖИҚ Бутунлай, батамом; жуда кўп. Этигим жиқ ҳўл бўлди. ■ Адолат бошини кўтарди. Унинг жиқ ёшга тўлган кўзларидаги ҳам қўрқув, ҳам ёлвориш бор эди. С. Зуннунува, Гулхан.

ЖИҚ-ЖИҚ 1 айн. **жиқ**. Сабогулнинг жиқ-жиқ ёш тўла кўзлари алам ичидаги Шералига меҳр билан бўқди-ю, ерга қадалди. С. Кароматов, Олтин қум.

2 Кучли, шиддатли. Қоронгида ҳужранинг у бошидан бу бошига судралиб, жиқ-жиқ солишаётган Жаниш жуда кучдан кетди. Ҳ. Шамс, Душман.

ЖИҚИЛЛАШМОҚ 1 Қаттиқ айтишмоқ; тортишмоқ, жанжаллашмоқ. [*Юсуп Комилга:*] Гап тамом. Сен билан кўп жиқиллашиб ўтиришга фурсат ўйқ. О. Ёқубов, Айтсам, тилим куяди, айтмасам – дилим.

ЖИҚҚА қ. **жиқ**. Жиққа ҳўл ўтин. ■ Чароснинг кўйлаги дарров жиққа сув бўлди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол. Йигиталининг бутун вужудини жиққа төр босган, ҳолсизликдан гандираклаб, қалин буталар орасидан кетаётганини биларди, холос. Д. Нурий, Осмон устуни. Оппоқ қизнинг кўкиши кўзлари жиққа ёшга тўлди. Ҳ. Гулом, Машъал. Бечоранинг [Назокатнинг] кўзлари жиққа-жиққа ёш, эҳтимол, турмушида бирор баҳтсизлик учрагандир. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли.

ЖИҚҚАМУШ(Т): жиққамуш(т) бўлмоқ Қаттиқ муштлашмоқ, уришмоқ. Ерли-сувли, пулдор одам вафот қиласа, унинг ворисларини бир-бири билан жиққамушт қиласди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖИФ I: жигига тегмоқ Тегишиб ёки бирор ёқмайдиган иш, гап билан жаҳлени чиқармоқ, ғашини келтирмоқ. Баъзан Анорхоннинг жигига тегиш учун ўйгитни улар ўзаро «Собир почча» дейишар эди. Ойбек. О.в.шабадалар. *Бошқа овоз раиснинг жигига қаттиқроқ тегди*. Ш. Рашидов, Фолиблар. **Жигини эзмоқ** Уриб абжагини чиқармоқ. [*Марасул:*] Ҳа, ўша сени.. (урмоқчи бўлади). Жигингни эзаман! А. Қаҳҳор, Оғриқтишлар.

ЖИФ II тақл. с. Кайнай деб турган самовар, кумғон ва ш. к. дан чиқадиган товуш хақида. *Самовар жиг этди-қайнади*.

Юраги жиг этди Юраги жигиллади, юраги шув этди, юраги орқасига тортиб кетди. Сидиқжоннинг юраги жиг этид кетди. А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари.

ЖИФА 1 этн. Бош кийимида тақила-диган, укпар ва қимматбаҳо тошлар билан безатилган зийнат буюми. *Тила жига ярашади бошига, Олиб келдик чарлаб зўрнинг қошига*. «Эрали ва Шерали». Күёв узун ва кенг зарбоф тўн кийиб, катта салласига кўркам олтин жига қўндириб, ҳавони титратган карнайлар, сурнайлар садоси билан ўзиникига кетди. Ойбек, Танланган асарлар.

2 кўчма айн. **тож**. Узоқдаги Чотқол қуёшдан Олтин жига тақмииш бошига. С. Акбарий.

ЖИҒАВУЛ шв. қ. **жиговул**.

ЖИҒАДОР 1 Жига тақсан, жигали. Бошида жигадор бўрк, кимхоб чопонини елкага ташлаган амирзода Иброҳим Султон кириб келди. Мирмуҳсин, Меъмор.

2 тар. Ўрта Осиё хонликларида: жигаларни сақловчи киши. *Оқсоқол, акобир, амалдор, туғдор, жигадор йигилиб, бўлак кишини хон кўттарди.* «Муродхон».

ЖИГИБИЙРОН: **жигибийрон бўлмоқ** Куйиб-пишмоқ, ўртамоқ; тутакиб кетмоқ. -Худо кўрсатмасин, қамаб қўйсалар яхшими? - жигибийрон бўлиб деди она. Ойбек, Нур қидириб. *Фотима ота эри берган пулнинг ҷўғини кўриб, жигибийрон бўлди.* Р. Файзий, Сен етим эмассан. **Жигибийрони чиқмоқ айн. жигибийрон бўлмоқ.** Жигибийрони чиқиб кетган Аҳмад нокулай аҳволга тушив қолди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЖИГИЛДОН 1 Кушларнинг қизилўнг гачидаги овқат тўпланадиган ва юмшатадиган буқоқсимон кенг жой. Хўрозвчанинг жигилдони муштдай шишиб чиқди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

2 кўчма Томоқ, курсоқ (нафс ҳақида). Жигилдон хуруж қилган ерда вижданга ўйлайўк. Уйғун, Ҳаёт кўшифи. Үндан ҳазар қилинг: жигилдонига Улар ўз онасин алишган инсон. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиги.

Жигилдон баандаси (ёки овораси) Томоқ, нафс овораси; очкўз, ебтўймас. Фармонқул кўп бамаъни эди-ю, икки-учта жигилдон оворалари уни ўйлдан уришиди-да. С. Маҳкамов, Шогирд. **Жигилдон қайнashi** Баъзи ошқозон-ичак касалликлари натижасида мъеда-нинг қайнаб ачишуви. Ҳамир овқат есан, жигилдоним қайнайди. **Жигилдонга урмоқ ёки жигилдондан ўтказмоқ** Емоқ, еб юбормоқ, томоқдан ўтказмоқ; бироннинг ҳақини йўқ қилиб, ҳазм қилиб юбормоқ. -Қиз бўйга етгандан кейин Мамасаид «тайёр ошга баковул» бўлди. Қалинини енг учиди олиб, жигилдонга урди-да, қизни узатди, - деди Давлатёр. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖИГИЛЛАМОҚ 1 «Жиғ» этган товуш чақирмоқ. Самовар жигиллади. Аваз ўтхонага ёғоч қошиқдай иккита саксовул ташлаб, ичкари кирди. С. Сиёев, Ёруғлик.

2 кўчма Куйиб-пишиб гапирмоқ, жон куйдирмоқ. [Гуломжон] Ўзининг ҳали-ҳали уйланмаганини.. бошингни иккита қилиб қўйисак, деб жигиллаб ўтаётган ота-онасини баҳтиёр қилиши мумкинлигини ўйлаб ачинди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

Юраги жигиллади Юраги шув этди, юраги орқасига тортиб кетди. Қодир.. ўрнидан туриб, соатига қаради. Соат тўрт. Юраги

жигиллаб кетди. Бир жойга бориб, сира бундай кеч келган эмас эди. А. Қаҳдор, Қанотсиз читтак.

ЖИГИЛЛАШМОҚ Қизишмоқ, айтишиб олмоқ. Бугун радиодан берилган пъеса ҳақида гап кетиб, Саодат билан Собиржон бир оз жигиллашиб олиши. Т. Мақсадов, Мұхаббат қўшиғи.

ЖИГОВУЛ фольк. Ов қушининг бўйин боғи. Қарчигай бўйнига тақдим жиговул, Хизматимда саф ҳудайчи, шиговул. «Хушкелди».

ЖИФОЛТОЙ Йиртқич кушларнинг лочинсимонлар оиласига мансуб бир тури.

ЖИХАТ [а. چەت – томон, тараф; йўналиш] 1 Тараф, томон. *Майдон икки таноб кенгликда бўлиб, жануби қутидор ва қўшисининг иморатлари.. ва бошқа уч жиҳати ҳам шунга ўхшаши бинолардан иборат* эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. *Саҳнинг тун ва кун ботар жиҳатлари кичкина ҳужралар билан уралган.* А. Қодирий, Ўтган кунлар.

2 кўчма Бирор иш, масала ва ш.к. нинг таркибий қисми, ўзига хос хусусияти, томони. [Фотима] Ўзига кимларнинг кўнгил қўйганини билар ва муомалада бу жиҳатни ҳисобга олар эди. П. Турсун, Ўқитувчи. Эътиборхон Охунова табиат мафтунни, уни жондан севади. Унинг нозик, ранг-баранг жиҳатларини чуқур ҳис этади. Х. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари.

ЖИХАТДАН кўм. Тарафдан, томондан, тарафлама. Шу даврада уни ҳам, ўзини ҳам ҳар жиҳатдан текшириб кўрди. Ш. Рашидов, Голиблар. Турсунхон кўп жиҳатдан ўз эшига, бизнинг суюкли шоирлариз Зулфия хонимга яқин. Миртемир, Дўстлар даврасида.

ЖИХОД [а. چەدار – ҳаракат қилиш; кураш, олишув] дин. Мусулмонларнинг Ислом динининг тарқалиши йўлидаги ғовларни бартараф этиш, уни ҳар тарафлама муҳофаза қилиш ўйлида гайридинларга қарши муқаддас уруши; ғазавот. У [Дилшод] варакани oddiy ҳаяжон билан эмас, курашга, қўзғалишга, жиҳодга чақириувчи хитоб билан, майдон мардининг ҳайқириғи билан тугаллади. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЖИХОЗ [а. چەدار – барча зарур нарсалар; асбоб-анжом] 1 Ишлаб чиқариш қуроллари, асбоб-ускуна. Лаборатория жиҳозлари. Корхона жиҳозлари.

2 Асбоб-анжом, уй-рўзғор асбоблари, буюмлари. Пошша хола бехосдан хаёлига ке-

либ қолган бу фикрдан ўзини чалгитиш учун уй файзига, унинг жиҳозларига тасаннолар ўқиб кетди. Д. Нурий. Осмон устуни. Ўй жиҳозга гоятда бой, гёё музахона тусини берар эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖИҲОЗЛАМОҚ 1 Асбоб-ускуна, ишлаб чиқариш қуроллари билан таъминламоқ, ускуналамоқ. **Бош конвейер хилма-хил маҳсус** пневматик ва электр асбоблари билан жиҳозланган. «Фан ва турмуш». Жонкуярлар янги цехни асосан ўзлари ясаган технология ускуналари билан жиҳозладилар. Газетадан.

2 кўчма Безамоқ, ясантиromoқ. Шинам хоналар замонавий мебеллар билан жиҳозланган. Газетадан.

«Ж»ЛОВЧИЛАР тлиш. Ўзбек тилининг «й» ўрнида «ж» ишлатувчи лаҳжасига мансуб ўзбеклар.

ЖО [ф. جو – макон, манзил]: **жо бўлмоқ** Жойлашмоқ, мустаҳкам ўрнашмоқ; сифмоқ. Ҳамма кийимлар бир чамадонга жо бўлди. ■ [Самар Лайлого:] Сизнинг қўшиғингиз қалбимга жо бўлиб қолдилар. М. Қориев, Ойдин кечалар. Ойқиз қалбига жо бўлган фикрларнинг ҳаммасини бирма-бир айтди. Ш. Рашидов, Голиблар. **Жо қилмоқ** Жойламоқ, жойлаштироқ; мустаҳкам ўрнаштироқ. Эъзоҳон шу сўзларни дилига жо қилиб олди. Ҳ. Гулом, Машъал. Тунлар сени кипригимда тутмайми, Кўзгинамнинг қорасига қиласай жо? Э. Воҳидов, Самарқанд кечаси.

ЖОБАЖО [ф. جابجا – жой-жойига]: жобажо бўлмоқ Жой-жойига, тартибга тушмоқ, жой-жойига келмоқ, саранжом-саришта бўлмоқ. Ҳамма нарса жобажо бўлди. **Жобажо қилмоқ** (ёки этмоқ) Жой-жойига, тартибга келтироқ, саранжом-саришта қилмоқ. Ҳалолу дилкаш эрур боғбону деҳқони, Ҳар ишни қойил этар жобажо, омон бўлсин. Ҳабибий. Бир давронки, орзулари жобажо, Лахзасига йиллар этар жон фидо. Миртемир.

ЖОБИР [а. جابر – жабр-зулм ўтказувчи] эск. Жабр қилувчи. Тарих кўн йил таҳқири тартиб Чингиз каби жобирга. Э. Воҳидов, Шарқий қирғоқ.

ЖОВДИРАМОҚ қ. жавдиромоқ. Ҳонага ранги оқарган трамвай ҳайдовчи қиз уялин-қираб кирди-да, жовдираб, капитанга қарди. Ў. Умарбеков, Ёз ёмғири.

ЖОВЛИК 1 шв. рвш. Ёппасига, ялписига, ҳаммаси бараварига. Оломон қиличини ялан-

гоч қилди. Саккиз юзи бирдан жовлик от қўйди. «Очилдов».

2 Батамом, тамомила, бутунлай. Жамбил сенга, жовлик ўзингга қолди. «Равшан».

ЖОВИДОН [ф. جاویدان – абадий, доимий] эск. Абадий, манту. Ўз умрини қилганди у шеъри билан жовидон. Э. Воҳидов, Шарқий қирғоқ.

ЖОВОН қ. жавон. Саройда, девор ёнида, тош ойнали жовон ичида қимматбаҳо билур ва чинни идиш-товоқлар турибди. Т. Рустамов, Мангу жасорат.

ЖОДИ Беда, пичан, ҳашак қирқадиган дастаки асбоб. Бола.. супурар, ахлат ташир, кечқурун қароллар даладан келгандарида, отларга жодида беда қирқишиш эди. М. Исмоилий, Фарғона т. о. Бизда пичан жодида кесилади, ун сув тегирмонида тортилади. Ш. Рашидов, Голиблар.

ЖОДУ [ф. جادو – афсун, сеҳр; афсунгар, сеҳрловчи] 1 Сеҳргар, афсунгар. Бандга тушган бу кўнгилдирип, Менда айтинг, не гуноҳ, Дил қушига дом қўйган Ул икки жодуда айб. Э. Воҳидов, Ёшлиқ девони.

2 Мўъжизалар вужудга келтирувчи ҳарракат; дуо. Ўғлинигининг бу иши бежиз эмас. Марғилонлик сеҳр қилдими, жоду қилдими, ҳайтовур, сиз шу ўйсинда юра берсангиз, эрта-индин ўғилдан ажраласиз. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

Жоду кўзлар Мафтун қилувчи, сеҳрловчи кўзлар. Кийгани гулгун, қирмизи, Ақлим олар жоду кўзи. «Муродхон». Бир жоду кўз кўрдим, ҷалгитар ҳаммани. Ҳ. Салоҳ.

ЖОДУГАР [ф. جادوگار – сеҳргар, афсунгар] 1 Сеҳр қилувчи; сеҳргар, афсунгар. Нима бало, жодугармисиз, ота? Бизнинг ичимиздаги гапларни қаёқдан биласиз-а? [деди Муса] П. Турсун, Ўқитувчи. Зоти олийни ул бухоролик жодугарнинг фусунаридан қутқариб олмоқ қерак. М. Осим, Ибн Сино қиссаси.

2 кўчма Ўтакетган айёр, маккор, ҳийлагар. Матқовул жодугар турмушга ташлаған биринчи қадамидаёт қулогидан қарзга ботди-ю, шу-шу ўнгланомлади. М. Исмоилий, Фарғона т. о. Бир ҳовуч тул учун ақлдан озиб, Бутун дунёни ҳам ёқишига тайёр. Бу, ўша, абжаги чиққан жаҳонгир, Бу, ўша, ўлимтик, жодугар, айёр. Ўйғун, Ҳаёт чақиради.

ЖОДУГАРЛИК Сеҳр қилишилик, афсунгарлик. Афсунгарлик ҳодисалари ҳукм сурған

даврлар давомида эса жодугарлик ва жодугарликка ишонч юзага келган. «УТА».

ЖОЗИБ [а. جاذب – ўзига тортувчи, мафтун қилувчи] эск. Ўзига жалб этувчи, ўзига тортувчи. Қай дил чамани бой, жозиб нафаси. Зулфия. Бунча жозиб, мунча соҳири, Якто бўлдинг, Кўхинор? Э. Воҳидов, Шарқий қирроқ.

ЖОЗИБА [а. جاذبیه – ёқимлилик, дилбарлик, малоҳат] 1 эск. Тортиш (тортишиш) кучи, тортувчи куч; тортиш кучи. Инсонликнинг маъноси ўзгарди Оламнинг жозиба қонуни янглиғ. А. Мухтор.

Ер жозибаси эск. Ернинг тортиш кучи.

2 кўчма Ўзига тортувчи жиҳат, дилбарлик, малоҳат. Унинг учишида, ўйинида кишини мафтун этувчи жозиба, ажойиб санъат бор эди. Шуҳрат, Шинелли Йиллар. Унда [Х. Олимжонда] сеҳрли бир жозиба ва салобат бор эди. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиги.

ЖОЗИБАДОР [а.+ ф. جاذبدار – жозибага эга, мафтун этувчи] Ўзига тортувчи, мафтун қилувчи, жозибали; ажойиб. Жозибадор мусиқа. — Холжонбиканинг.. ҳусни Ёкутбиканикича бўлмаса ҳам, истараси иссиқ, юзидаги холи тим қора, кўзи жозибадор эди. Ж. Шарипов, Хоразм. У[Алимардон] кўп қизларни кўрган, аммо бунақа жозибадор қизни учратмаганди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга кулоқ сол.

ЖОЗИБАДОРЛИК Ўзига мафтун этишлиқ, ўзига жалб этишилик. Ўйғур ва Етим Бобоҷоновлар шитирок этган спектаклар, яратган образлар ўз жозибадорлиги билан, хилма-хил ва тақрорланмасиги билан ажралиб туради. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖОЗИБАЛИ айн. жозибадор. Жозибали шеърлар. Жозибали куйлар. — Комила келишиган, кўзлари жозибали, ақали, латофатли, шўх эди. Ойбек, Нур қидириб.

ЖОИЗ [а. جائز – рухсат берилган, мумкин] Рухсат этилган, ижозат берилган, йўл кўйилиши мумкин бўлган. Демак, бундай ҳолларда архаик сўзларни ишлатиш жоиздир. «УТА». Илмни Чин-Мочинга бориб ўргансанг ҳам жоиздир, деганлар расули худо. М. Осим, Ибн Сино қиссаси.

Агар таъбир жоиз бўлса Агар мумкин бўлса. Агар таъбир жоиз бўлса, Абдулҳақ Абдуллаевни замонамиз Беҳзоди дейши мумкин. «Шарқ юлдузи».

ЖОЙ I [ф. جای – макон, манзил] 1 Бирор кимса ёки нарса ишғол қилиб турган ер, юза, фазо; ўрин, макон. Золимнинг жойи – жаҳаннам. Мақол. — Бозор куну бўлганига қарамай, бозор жойи бутунлай бўш эди. С. Айний, Қуллар. Милтигини жойига қўйдию. китоб мутолаа қилиб ўтирган Элмурод олдига келди. Шуҳрат, Шинелли Йиллар. Отабек раҳмат айтаб, жойидан қўзғалмади. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

2 Маълум бир воқеа-ҳодиса рўй берган ер; иш-ҳаракат, жараён ўрни. Хизмат жойи. Автобус тўхтайдиган жой. — Сидиқжон болалиги ўтган.. тор кўчаларни, қишлоқ, анҳор бўйларини, сигир боққан жойларини бориб кўрди. А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари.

3 Маълум бир нарса ёки иш-ҳаракат учун энг кулагай, мос ер, ўрин. Мутахассисларни танлаш ва жой-жойига қўйиш. Оғриқ жойини топса, олти ой қишилайди. Мақол. — Бу ер ҳазилнинг жойи эмас. А. Қаҳҳор, Оғайнилар.

4 Ер юзининг, фазонинг белгили, бирор хусусияти билан ажралиб турадиган ери, нуқтаси. Пасткам жой. Баҳаво жой. Паст-баланд жойлар. Тор жойда томоша. Мақол. — Эрта куз жаласи тоғлик жойларга жуда ҳафсала билан қуяр эди. А. Каҳҳор, Олтин юлдуз. Сўқмоқ катта ўйлга тушашган жойдан бепоён дала бошланар эди. А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари. Бу жойдан бойнинг бутун пахта даласи кўзга ташланиб турар эди. Ойбек, Танланган асрлар.

5 Географик ёки маъмурий ҳудуд; тараф, томон, ўлка; юрт. Бизнинг жойларда анор кўп. — Йўқ, у [Элмурод] буд жойларни тушида ҳам, ўнгида ҳам кўрган эмас. П. Турсун, Ўқитувчи. Бу жойини халқ қадим замонлардан бери Култепа деб атар эди. Ш. Рашибов, Голиблар.

6 Бирор нарсанинг айрим қисми, ери, бўллаги. Гўштнинг ёғли жойи. Косанинг дарз кетган жойи. Ипнинг тугилган жойи. — Бирор жойинг оғрийдими, Кумуш? А. Қодирий, Ўтган кунлар.

7 Бадиий асар, мусиқа ва ш. к. нинг бирор керакли, қизиқарли ери, ўрни. Абдишукур.. бойваччанинг қўлидан китобни.. олиб, керакли жойини топди. Ойбек, Танланган асрлар. Баъзан севган қизларидан келган хатнинг қалға бориб теккан жойларини бир-бириларига ўқиб берардилар. Шуҳрат, Шинелли Йиллар.

8 Гап, иш, хатти-ҳаракат ёки белгиларнинг шахсий баҳо бериш учун асос, дастак бўладиган ери, ўрни. *Бу ишининг ҳеч қышин жойи йўқ. Менинг қўрқадиган жойим йўқ.* — Мен сизга айтсан, қиёматли ўртоқмизу, мендан хафа бўлган жойи бор. А. Мухтор, Опа-сингиллар.

9 Яшаш, ҳаёт кечириш, ётиш-туриш учун хизмат қиласидаган ер; уй-жой, ҳовлижой, бошпана. *Жой олма, қўшини ол.* Мақол. — Йўлчи бизнисига ишлагани келган, ишласин. Пули йўқ, жойи йўқ.. хотинни нима қиласди. Ойбек, Танланган асарлар.

10 Ўтириш ёки ётиш учун қилинган, солинган, тушалган ўрин; ўриндиқ. *Вагонда бешта бўш жой қолди.* Бугунги сеансларга жой йўқ. — *Хожумирсироjк автобусда жой талашиб, болали бир хотин билан айтишиб қолди.* А. Қаҳҳор, Йиллар. *Холида кичик қизи Раъони уйга ётқизиб, эрига жой солгани айвонга чиқди.* И. Раҳим, Чин муҳаббат.

11 Мерос сифатида қолган, бирор кимсага тегишли ер-мулк, ҳовли-жой. *«Ракам мавзидеи отадан қолган уч таноб жой бор эди.* Ойбек, Танланган асарлар. *Мана шу жойлар бурун Абдувақъос деган бир эшонга қарашили экан.* А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари.

12 Иш, хизмат, вазифа, ўрин. У яхши жойда ишлайди. — *Жонфигон.. хотинига неча-неча тавба-тазаррулар қилиб, энди бирон жойга кириб ишлашга.. сўз бериди.* А. Қаҳҳор, Жонфигон.

13 Оила, хонадон. Бир кун туз ичган жойга қўрқ кун салом бер. Мақол. — *Иқблонгга кўп яхши жойдан қалиқ чиқди, болам. Ҳаммалари бираам сипо, бираам салобатли одамлар экан.* П. Турсун, Ўқитувчи.

Гапни (ёки сўзни) бир жойга қўймоқ қ. гап 1. Гап (ёки сўз, фикр) бир жойдан чиқди қ. гап 1. **Жой қилмоқ** Ётиш, ўтириш учун ўрин ҳозирламоқ. У [Асрорқул] атрофга сув сепиб, сутага жой қилиди. А. Қаҳҳор, Асрор бобо. **Жойини топди с.т. 1)** жойига тушди; 2) ишлатиб, ҳазм қилиб юборилди, эгалик бўлиб кетди. **Жойига келтирмоқ (ёки қўймоқ)** Ўринлатмоқ, ўрнига қўймоқ, тегишлича адо этмоқ, бажо келтирмоқ. *Ҳурматини жойига келтирмоқ.* — [Мухлис:] Дуруст, ҳамма ишини жойига қўйдим. Қадрли меҳмонларимизнинг кўнгилларига путур етмаса, бас. З. Сайд, Н. Сафаров, Тарих тилга кирди. **Кутмаган (ёки кутилмаган) жойда** Кутилмаган пайтда, кут-

маган ҳолда. *Бошланишида анчайин ҳазилга ўхшаб кўринган бу гинахонлик кутилмаган жойда жиiddий бир тус олиб кетди.* А. Қодирий, Ўтган кунлар. **Кўнгли жойига тушмоқ қ. кўнгил.** Кўнглидан (ёки юрагидан, қалвидан) жой олмоқ. Кўнглида қолмоқ, юрагидан, қалвидан ўрин олмоқ; кўнглида чуқур из, асар қолдирмоқ. *Мен хотиним билан анча ўйдан бери туриб, ундан кўп яхшиликлар кўрганман, бу яхшиликларнинг ҳар қайсиси кўнглимдан алоҳида-алоҳида жой олган.* А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз. **Ўтиргани (ёки ўзини кўйгани) жой тополмай қолмоқ** Ҳаяжондан, кутилмаганликдан типирчилаб, нима қиласарини билмай қолмоқ, саросимага тушмоқ. *Гуломжон ҳокимни кутгани бормади.* Унинг келишини эшиятгандан бери нафрати қўзғаб, ўзини қўйгани жой тополмай қолди. М. Исмоилий, Фаргона т. о. **Ўтқизгани жой тополмай қолмоқ** Жуда катта ҳурмат билан кутиб олмоқ. *Офтоб ойимни бўлса Ўзбек ойим ўтқизгани жой тополмас, «қуда» сўзи ўрнига «сингелим» деб хитоб қиласар, ошни ҳам унинг раъини сўрамасдан буюрмас эди.* А. Қодирий, Ўтган кунлар. **Хушини жойига келтирмоқ** Кеккайиб, ўзига ишониб, ҳаддидан ошиб кетган кишини тартибга чақириб қўймоқ.

ЖОЙ II рвши. шв. Бафуржа, бамайлихотир; кеч, кейин; аниқ. Бугун ишига жойирок бораман. *Дам олиши куни эрталаб жойирок туришади.* — *Бўлган ишини жойирок гапириши керак, токи ҳақиқат юзага чиқсин.* Х. Фулом, Тошкентликлар.

ЖОЙИДА рвши. ва кесим взф. Чакки эмас, ёмон эмас, тузук, дуруст, соз. *Иш жойида. Аҳволингиз жойидами?* — *Эс-хуши жойида, қадди-қомати келишган, тан-жони соғ, куч десангиз, битта манман деган йигитнинг ишини баҳузур қиласидиган хотин эди-да.* А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари. *Дастурхон жойида: қанд-қурс, мева-чеванинг саноги йўқ.* Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОЙЛАМОҚ I Батартиб териб, тахлаб қўймоқ; сиедирмоқ, қўймоқ. *Яшикларга олма жойламоқ.* Вагонларга юк жойламоқ. Китобларни токчаларга жойламоқ. — [Гулнор] Саноқсиз асбоблар, идишларни пала-партиши йиғиштириб, сандиқларга жойлади. Ойбек, Танланган асарлар.

2 Солмоқ, солиб бекитиб қўймоқ. *Милтиқча ўқ жойламоқ.* — *Кўлдош бобо пулни пўстиннинг ич чўнтағига эҳтиётлаб жойлаб кўйди.* Х. Фулом, Тошкентликлар.

3 Бирор иш ёки ўқишига киргизиб қўймоқ. Ўқишига жойламоқ. ■ Никанор ота уни ўғлига қўшиб, устахонага ишга жойлаб қўйди. С. Аҳмад, Ҳукм. Ўша замонда ўлиб кетган холовачасининг ўгай ўғли доктор бўлган экан, уни уришиб-уришиб, касалхонага жойлаб қўйди. А. Қаҳдор, Тўй.

ЖОЙЛАШМОҚ I 1 Ўтироқ; ўрнашмоқ, жой эгалламоқ; сифмоқ. Хотинлар қий-чув билан етти аравага жойлаши. Ойбек, Танланган асарлар. Станциянинг идораси, почта ва телеграф иккита кўк вагонга жойлашган. А. Қаҳдор, Олтин юлдуз. Эсон-омон жойлашиб олгач, овқатланиши ва бегона шаҳарни бир айланиши ниятида ташқарига чиқдим. Х. Тўхтабоев, Ширин қовунлар мамлакати.

2 Ер юзаси, текислик ёки фазода маълум вазият, жой олмоқ, жойланмоқ. Мактаб чорраҳада жойлашган эди. С. Зуннунова, Янги директор. Магазин мактабга қатнайдиган ўйлимиз чеккасига жойлашган. «Муштум». Катта ўйл ёқасида комплекснинг маъмурӣ биноси жойлашган. Газетадан.

3 Ўтироқ, чўқмоқ. У [Шерзод] тарелкасини олиб, чол ўтирган столнинг бир чеккасига жойлаши-да, энди ўртадаги нонга қўл узатган эди, тўсатдан чолнинг қошиғи стол тагига тараққаб тушди. Ў. Ҳошимов, Нур борки, соя бор.

4 Кирмоқ, ўрнашмоқ. Ўқишига жойлашмоқ. Ишга жойлашмоқ. ■ Мактабда домланинг тарафдорлари.. ҳам бор эди. Буларнинг кўплари мактабга домла воситаси билан жойлашган эди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖОЙЛАШМОҚ II Жойламоқ фл. бирг. н. Олмаларни яшикларга жойлаши.

ЖОЙЛАШТИРМОҚ айн. жойламоқ 2. Гулнор ўз уйига кириб, қутилардан бирини очиб, кийимлари орасига ҳалиги дўппини жойлашириди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОЙЛИ I Жойи, ери бўлган; оиласи. Жон қизим! Сенга нима бўлди, сендан ёш, ёшигина қизлар ўли, жойли бўлишиб кетди. Ҳамза, Паранжи сирлари.

Туб жойли Шу жойда туғилиб ўсган, асли шу ерли.

ЖОЙЛИ II Халқона-хурофий эътиқодга кўра: муқаддас ёки пастқам, овлоқ жойларда ножӯя, ножоиз иш қилганлиги сабабли келиб чиқсан, вужудга келган (касаллик, бетоблик ҳақида). -Касалингиз жойли экан, — деди фолбин.

ЖОЙНАМОЗ [ф. جاینماز – намоз гиламчаси; намоз жойи] Намоз ўқиши учун солинадиган махсус гиламча, палос, мато ва ш. к. Тожибоӣ қозиқдан жойнамозни олиб, бомдод намозини ўқишига ўтириди. С. Зуннунова, Гулхан.

ЖОЙРАВО [ф. جایرووا – ўрнига мақбул келувчи; жоиз] шв. Кўчалик кийим. Ҳасан овчи ягона жойравоси – оқ гулли авра-астар қизил чит чопонини ечиб, хотинига узатаркан, опаси Санам отинга кўзи тушиб, у билан саломлаши. Ш. Тошматов, Эрк қуши.

ЖОЙСИЗ I Бошпанасиз, уйсиз. Қишлоқ – ўсиб унган юртим. Албатта, жойсиз қолмасмиз, соғ бўлсан, тирикчиликни ҳам ўйлга солармиз, аммо, Гулнор, сиз яхши ўйланг, ихтиёр сизда [деди Йўлчи]. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОЙСИЗ II рвши. кам қўлл. Ўринсиз, ноўрин. Кўқонга боргач, биринчи ишим ўғлингизни қутқазиши бўлсин, жойсиз қайғурмангиз, ҳожи! А. Қодирий, Ўтган кунлар. Кутидор ўзининг жойсиз саволидан ўқиниб, ерга қаради. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖОЙСИЗЛИК Бошпанасизлик, турар жойи йўқлик. Анварнинг маҳдум ҳовлисида туришини жойсизликдан ва ёшликтан шунда ўсиб ўргангандан, деб юрган Султонали мирзо бу кун эрталаб ўз уйига келган маҳдумнинг сўзидан кейин бир оз ҳақиқатга тушунгандек бўлди. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖОЙХОБ [ф. جایخواب – ухлаш жойи; ўрин-кўрпа] Тўшак; ўрин. [Офицер] Сўнг газаб билан сўқиниб, зинадан пастга тушидида, қўй тўядасига дориган бўридек, жойхобда ётганларнинг устларидаги ётинчиқларни улоктира бошлади. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖОЛА [ф. جاڻا – шудринг; ёмғир; кўз ёши] Кўз ёши. Оқизма кўзингдан қонли жолангни, Умри узун бўлсин кўзи қорангни(нг). «Равшан». Видо табассумли олам, ёшлигим, Кўзларимда қотган жолам, ёшлигим. Р. Парфи.

ЖОМ [ф. جام – пиёла, қадаҳ; коса] 1 Мис тогора, тос. Кудуқ бўйнida чеълак тўла сув ва занжирга боғланган мис жом турарди. С. Айний, Дохунда. Иссиқ ўйда жомда бош юшиди. Ҳ. Ғулом, Тошкентликлар.

2 Шароб ичиладиган идиш; қадаҳ. Мұхаббат жомидан нўш айлаган ақли зако бўлмиш.. А. Қодирий, Мехробдан чаён. Фақат яхшиликдан чиқмасин бошинг, Дея аёллар ҳам қўлга олар жом. Г. Жўраева.

З Металл ногора; гонг.

Жом урмок (ёки чалмок) Жирингламоқ, занг урмок. Девор соат жаранглаб, беш марта жом урди. С. Аҳмад, Ойдин кечалар. Қишлоқ. Кечки саждага чорлаб жом чалинар. Ш. Раҳмон, Йурак қирралари.

ЖОМА [ф. جامه – лиbos] 1 Кийим, либос. Ипак ғалстукка энди ижозат, Йигитга муносиб ўигит жомаси. Ф. Ғулом. Оқ жома кийиб, оқ салла ўраган чол чөлөвөрдан чиқиб, останага ўтириди. Н. Сафаров, Оловли излар.

2 кам қўлл. айн. жом 2.

ЖОМАДОН [ф. جامه‌دان – кийим соли-надиган кути, сандиқча] айн. чемодан. Жомадоним бурчагида борар эди буқлоғиқ, Тоза писиқ, Лекин ўзи сал ямоқли, сал доғлик. Миртемир.

ЖОМАДЎЗ [ф. جامه‌دوز – кийим ти-кувчи] эск. Тикувчи, чевар. Ҳоласи чевар-жомадўз эди. Ойбек, Навоий.

ЖОМАКОР [ф. جامه‌کار – иш кийими] Иш кийими, коржома. Қобилжон жома-корини кийишини ҳам унүтиб, станогини атилтапил арта бошлиди. М. Хайруллаев, Табаррук тўлқин. Умурзоқ ота, юпқа жомакори устидан белини маҳкам боғлаган ҳолда, со-вуқни писанд қилмай ишларди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли.

ЖОМАШОВ [ф. جامه‌شوي – (кир) юва-диган идиш] Кир ювадиган тогора. У [Ла-тофат] кирни бувилардан қолган расм билан жомашовда, чўнқайиб ўтириб ювмайди. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

Нотавон кўнгилга қўтирип жомашов қ. но-тавон.

ЖОМБИЗ шв. Оёқнинг тизза остидаги букик жойи; тақим.

ЖОМЕ [а. جامع – бир жойга йигувчи, тўпловчи] Кўпчилик бўлиб намоз ўқила-диган маҳсус жой. Жомега бирга бордилар, жамоат билан ҳайит намозини ўқидилар. К. Яшин, Ҳамза. Жоме пештоқи остидаги мармар сута устида икки киши гаплашиб ўтиради. М. Осим, Карвон ўйларида.

Масжиди жоме Шаҳар ёки маълум ҳудуд-нинг жума намози ўқиладиган энг катта марказий масжиди. Йўлчи «Поясилик» орқа-ли ун бозорига, «Масжиди жоме» томонига ўтди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОМИУЛ-УЛУМ [а. جامع‌العلوم – илм-ларни тўпловчи] эск. Илмнинг кони, илм-лар эгаси (жуда ҳам илмли, ўқимишли ки-

шилар ҳақида). Саводсиз бекни «жомиул-улум» деб юксалтиради. Ойбек, Навоий.

ЖОН [ф. جان – руҳ; ҳаёт; куч-кувват] 1 Диний-ибтидоий тасаввурларга кўра, инсон ва ҳайвон танасида бўладиган, уйқу чоғида (вақтингча) ёки ўлган вактда танадан чиқиб кетадиган алоҳида кўзга кўринмас илоҳий куч, кувват; руҳ. Жон бор жойда қазо бор. Мақол. ■ Одамнинг лойдан ясалшини, унга жон бағишланишини.. шундай қизиқ қилиб ўқиб бердики.. А. Қаҳҳор, Кўшчинор чироқлари.

Жон бермоқ 1) вафот этмоқ, ўлмоқ. Ва-фот қилди жонкашим, дардкашим. Ҳозир қўлимда жон берди. Ойбек, Танланган асарлар; 2) кўчма таслим бўлмоқ, курашни, қаршиликни тўхтатмоқ. Йўқ, Ҳўжабековга ўҳшаганлар осонликча жон бермайди. Ётиб қолгунча отиб қолади. С. Анорбоев, Оқсој; 3) кўчма астойдил хизмат қилмоқ, фидойи-лик қилмоқ. Мусулмонлар! Яхши деб ўйлида жон берганинг Азизбек бу кун сизларга яхши-лигингизни ўттиз икки танга солиқ билан қайтармоқчи бўлди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Жон кирмоқ 1) тирилмоқ. Балиққа жон кирди; 2) кўчма жонланмоқ, руҳланмоқ, қизимоқ. Қутидор қайтиб ўйлакка кириши билан.. Офтоб ойим ила Кумушга қайтиб жон кирган каби бўлди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Табиатга жон кирди, толлар барг чиқарди. Ж. Шарипов, Хоразм. Жон олмоқ 1) ўлдирмоқ. Мен ўзимнинг ашаддий душманим билан танҳо курашиб, ё жон бермоққа ва ё жон олмоққа қарор берган эдим. А. Қодирий, Ўтган кунлар; 2) кўчма қийнамоқ, азобламоқ, сиқмоқ; безор қилмоқ. Ямоқчани бўлса Ис-матҳожи ҳар куни масжидга чақириб, одамлар ўртасида ҳақорат қила бериб жонини олди. Ойдин, Ямоқчи кўчди. Жони бор 1) тирик, жонли. Жони борнинг умиди бор. ■ Танимда жоним бор экан, пахта беришига тиришаман. Ш. Рашидов, Голиблар; 2) кўчма асоси бор, асосли. Ганингизнинг жони бор. Жони узилмоқ Вафот этмоқ, ўлмоқ. Жони чиқмоқ 1) айн. жони узилмоқ. Жонинг чиққур! (қарф.). Тер чиққандан жон чиқмас. Мақол. ■ Ибн Сино-га қасалнинг жони чиқмаган бўлса, бас экан, тузатар экан. Ойбек, Танланган асарлар; 2) кўчма қўрқмоқ, эси чиқиб кетмоқ. Туғ-э, куриб кетсан, жоним чиқиб кетди-я. А. Қодирий, Ўтган кунлар; 3) кўчма жаҳли чиқмоқ, аччиғи қистамоқ, ғазаби келмоқ, дар-газаб бўлмоқ. Оларда кирада жоним, берарда

чиқар жоним. Мақол. — Полвон келганда, темирчи шундай қилған эди, унинг жони чиқиб, тишини гижирлатди. А. Қаҳхор, Сароб. **Жони ҳалкумига (ёки бўғзига, ҳиқилдоғига) келмоқ** 1) ўлар ҳолатга келмоқ, ўлгудай қийналиб кетмоқ. Душманлар жони ҳалкумига келганда мана бундай қутурадилар. А. Мухтор, Опа-сингиллар; 2) кўчма айн. **жони чиқмоқ** 2. Боя нималарни сўзладингиз, сир очиладими, деб жоним бўғзимга келди. А. Қодирий, Ўтган кунлар; 3) кўчма безор бўлмоқ, тоқати тоқ бўлмоқ. Ҳамма ерда ҳам одамларнинг жони бўғзига келиб қолди, қизим! М. Исмоилий, Фарғона т. о.

2 Сезувчи, ҳис этувчи тан, бадан. Бутун жоним қақшаб оғриялти. Тиши оғригум босилиб, жоним ором олди. Бетимнинг қалини – жонимнинг ҳузури. Мақол. — Тим қоронги, изгиринли кечा. Ёмғир худди жонга игна санчгандай, эзив, муттасил саваларди. Ойбек, Қуёш қораймас. Гуломжон айвонда отаси билан турар, столларнинг қарсиллатиб синдирилаётганини эшишиб, худди ўз қовурғалири синдирилаётгандек, жони оғрир эди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Жон(и) ачимоқ Ачиниб, дилдан хайри-хоҳлик билдиримоқ; ачинмоқ. Үнга жоним ачиди. **Жондан ўтмоқ** 1) баданни, аъзони оғритмоқ, қақшатмоқ, зирқиратмоқ. **Оғриқ жондан ўтди;** 2) қаттиқ таъсир қилмоқ, алам қилмоқ. Айниқса, бугунги сўзлар жон-жонимдан ўтиб кетди. Ш. Рашидов, Голиблар. Эшоннинг даккиси жонимдан ўтгандан кейин қочдим. П. Турсун, Ўқитувчи. **Жонини койитмоқ** Қийналиб, машак-қат чекиб, бирор иш қилмоқ, қаттиқ уринимоқ. Құшчинорликлар ёки құйғазорликлар у ёқда турсин, сувенинг бошида бўладиган бақақуруллоқликлар ҳам ўзи ёки уловининг жонини койитгиси келмас эди. А. Қаҳхор, Құшчинор чироқлари.

3 Ҳаёт; ҳаёт-мамот; тириклиқ. **Кемага тушганнинг жони бир.** Мақол. Эчкига жон қайғу, қассобга ёғ қайғу. Мақол. **Жондан кечмасанг, иш биттас.** Мақол. — Чечак Жамбул, сен Ватанни севасан, Керак бўлса, жонингни ҳам берасан. Фозил шоир. **Отам мени жонидан ортиқ кўрар** эди. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Жон сақламоқ Ўзини маънавий ёки жисмоний ҳалокатдан ёки оғир, мушкул аҳволдан сақлаб қолмоқ. **Офтобдан дараҳтларнинг**

тагида жон сақламоқ. — У ҳамон ковакда жон сақлаб келмоқда. Бефаросат, лақма одамни кўрса, ковакдан секин чиқади, аллакимдан эшишган янгиликларни айтади, яна кириб кетади. А. Қаҳхор, Ҳи-ҳи. **Жон ҳовучламоқ** Ўз ҳаётидан хавотир бўлмоқ, қўрқаписа, хавотирда яшамоқ. **Мирзо Ёдгорнинг боши кесилди.** Унинг тарафдорлари жонларини ҳовучлаб, ин-инига кирди. Ойбек, Навоий. **Жон(и)га ора кирмоқ** 1) ҳалокатдан ёки бирор кўнгилсиз воқеадан, тант ҳолатдан сақлаб қолмоқ. **Булар жонларини фидо қилиб, мингларча кишиларнинг жонига ора кирдилар.** А. Қаҳхор, Олтин юлдуз; 2) қийин, мушкул аҳволдан күтқазмоқ, оғир пайтда ёрдамга келмоқ, ёрдам қилмоқ. **Шундай дўлти тор келган пайтда Азим бойвачча Холхўжанинг жонига ора кирди.** С. Аҳмад, Ҳукм. **Жондан безор қилмоқ (ёки тўйдирмоқ)** 1) ўлимига рози қилмоқ; 2) жуда ҳам зериктиримоқ, қўнглига урмоқ, безор қилмоқ. [Оқила:] Ўзингиз қаҷон борасиз? Болалар дада деб жонимдан безор қилишяпти. А. Қаҳхор, Оғриқ тишлар. **Жондан безор бўлмоқ (ёки тўймок)** 1) ўлимига рози бўлмоқ, яшашни истамаслик. **Куллар очликдан ўлсин, қароллар чарчаб, жонидан безор бўлсин, ҳар нима бўлса-бўлсин, сенга фойда бўлсин.** С. Айний, Куллар. **Овозингни чиқарма, жувонмарг.** Эшон поччанг эшишмасинлар. **Нима, жонингдан тўйдингеми?** П. Турсун, Ўқитувчи; 2) ортиқ тоқат қила олмаслик; безор бўлмоқ. **Бас, пичоқ бориб суюкка етди.** **Бошимни эзб, индамай юрганим етар,** жонимдан тўйиб кетдим. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. **Жонини тикмоқ** Ҳаётини бағишлиамоқ. **Мен жонимни яхшилик йўлига тикканман,** Зокиржон. П. Қодиров, Уч илдиз.

4 Киши, одам. **Жон бошига.** Биз тўйқиз жон эдик. — **Қорабулоқ қишилогида бирорта уйгоқ жон қолмаган** эди. М. Исмоилий, Фарғона т.о. Ҳеч бир жон йўқки, они бўлмаса жононаси. Ҳамза. Ҳамма ишни тўхтатиб, қўмирлаган жонни теримга солар эканмиз. Н. Сафаров, Ҳаёт мактаби.

5 Бир қатор аниқловчилар билан қўлланиб, «бош», «жусса» маъноларини ифодалайди. **Қиз жонинг билан қаергача боролардинг?** И. Раҳим, Чин муҳаббат. -**Ёш жонинг бор, қизим, - деди [Офтоб ойим], - бирорга ёмонлик соғинма.** А. Қодирий, Ўтган кунлар. -**Вои шўрим, - деди Mastura.** -**Жиндаккина**

жонингизга-я? Шу жуссангизга учта дард сиғадими? А. Қаҳҳор, Минг бир жон.

6 Куч, қувват, мадор. Жони борича ҳаракат құлмоқ. Тезроқ қымирласан-чи, жонинг борми? — Ҳожи.. секингина құлни узатиб, қулогини ушлади ва уч буклаб түрип қаттық қисди, жони борича қисди. А. Қаҳҳор, Йиллар. Жони борича икки құлидаги этик билан эшикни «қамчи»лади. Х. Назир, Сұнмас қақмоқлар.

Жони ийқ 1) ўлук, жонсиз. Сойга қарасак, учта балик ётибди: иккитаси ўлук, биттасининг жони ийқ. «Эртаклар»; 2) күчма кучи ийқ, кучсиз, мадорсиз. Бир құлымнинг жони ийқроқ. Сенинг муштингни ея бериб, жонимда жон қолған эмас. А. Қаҳҳор, Күшчиңор чироклари; 3) бүш, чидамсиз. Жони ийқ ип. Жони ийқ мато. **Жон олиб, жон бермоқ** Бирор ишда астайдил ғайрат күрсатмоқ; жонбозлик, фидокорлик құлмоқ. Бүтабой кечани кеча, кундузни кундуз демай, колхоз учун жон олиб, жон берди. С. Аҳмад, Ҳұм.

7 Яхши күрадиган, севимли, ёқимли киши ёки нарса ҳақыда. Олма — унинг жони. Жон дүстинг жонидан кечса ҳам, мол дүстинг молидан кечмас. Мақол. — Аммо лекин Мұхтархон домла нафсамбирига одамнинг жони эди. А. Қаҳҳор, Тўйда аза.

8 Энг яқин, севикили кишиларга мурожатда сўзловчининг уларга яқин муносабатини ифодалайди, бегоналарга нисбатан эса ҳурмат ёки хушомадни билдиради. Жоним, дедим қулогига, оҳиста, жон, деди. «Кўшиклар». Гулнорнинг кўзлари очилиб кетди.. Йўлчи га тикиди. -Нима қўлди, жоним, — сўради Йўлчи, лекин бетобмисиз дейишга тили бормади. Ойбек, Танланган асарлар. [Жамила Гофирга:] Агар ўтирган жойингизга хас-хашаклар тўјқисла, сочларим билан супурай.. жонгинам. Ҳамза, Бой ила хизматчи.

9 «Опаси», «акаси», «отаси» ва ш. к. сўзлар билан, баъзан ёлғиз «жонидан» шаклида сўзловчининг тингловчига яқин муносабатини, эркалаш ёки хушомад маъноларини ифодалайди. -Опаси жонидан, дуторингизни чалинг тузукроқ, — деди у [Маликахон] Адолатга қараб, — ўйин-кулгига ташна бўлиб ётганмиз. С. Зуннунова, Гулхан.

10 Ҳаёт манбаи, ҳаёт бағишловчи нарса ҳақыда. Ҷангир — экиннинг жони. — «Иссик — пахтанинг жони» деган мақол ҳам бежиз айтмалаган. Ш. Рашидов, Голиблар.

11 Бирор иш, соҳа ёки доирада асосий, мухим ўрин эгалловчи, илҳомлантирувчи, ташкилотчи шахс. Жўраларининг жони. Давранинг жони. **Мактабнинг жони.**

12 Мурожаат қилинаётган шахсни билдирувчи сўздан олдин келиб, мурожаатдаги илтимос, илтижо маъносини кучайтиради, баъзан эркалаш маъносини билдиради. Ниёз мен билан хайрлашар чогида: -Жон Ҳожи ака! Энди гап шу ерда қолсин.. — деди. А. Қодирй, Ўтган кунлар. -Урманг отамни! Жон амаки, урман! — деб зор ишглай бошлади болалар. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

13 Шахс билдирувчи сўзларга, кишилар отига қўшилиб, уларга кичрайтиш-эркалаш, ҳурмат маъносини беради, мас., онажон, бувижон, холажон, акажон, домлажон; Салимжон, Қодиржон.

14 кесим взф. Шукур. Офицернинг шу кетиши бўлса, штабга етиб борса ҳам жон. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз.

Бир жон, бир тан бўлмоқ Бир ёқадан бош чиқармоқ, баҳамжиҳат бўлмоқ. **Жон аччиғида** (ёки ҳолатда) 1) ўлим талвасасида. Офицернинг ўзи ҳам талвасада ҳолдан тойған эди, бунинг устига хотини полда юмалаб, жон аччиғида хирилларди. А. Мұхтор, Қорақалпоқ қиссаси; 2) ғайриихтиёрий равишда, беинтиёр. Чеккасини заҳ ерга бериб ийқилган ва кесак каби ҳиссиз қизини [қўтидор] жон ҳолатда қулогига олди: «Қизим.. Кумуш.. Қўзингни оч!» А. Қодирй, Ўтган кунлар. Жон деб Хурсандлик билан, мамнуният билан, бажону дил. Агар лозим келса, тошкўмир конига бориб, кўмир қазиб келтиришига ҳам жон-жон деб кетар эдим. А. Қаҳҳор, Сароб. **Жон кошки** Кошкийди, қани эди-я. **Жон куйдиримоқ** 1) бор куч-имконини аямай астайдил ҳаракат құлмоқ. Бутун жамоа байрамни муносиб кутиб олии учун жон куйдириб ишиламоқда; 2) ачинмоқ, қайғурммоқ, илтифот кўрсатмоқ. Беш болали бир аёлнинг Элмуродга жон куйдириб, уни ўз паноҳига олмоқчи бўлгани тўғрисидаги гаплар Бувинисога жуда хуш келди. П. Турсун, Үқитувчи. **Жон талвасаси қ. талваса.** Жони кирмоқ 1) хузур құлмоқ, маза құлмоқ, ором олмоқ. Ўйига сув, газ ўтказиб, жони кирди. Тиши олдириб, жони кирди; 2) жуда хурсанд бўлмоқ, қувонмоқ, севинчи ичига сифмай кетмоқ. Кино деса, жони киради. — Аёллар: - Бўлмаса-чи! Ҳамманинг жони кирди. Қамишканада ҳеч бунақа

томуша бўлган эмас, — дейшиди. П. Турсун, Ўқитувчи. **Жон(и)га тегмоқ** Безор қилмоқ, кўнглига урмоқ, кўнглига тегмоқ. **Мусофиричиллик жонга тегади**. Ойбек, Танланган асарлар. Бир иш буюрсанг, сўрай бериб жонга тегади. Ойдин, Уялди шекили, ерга қаради. **Жоним билан** Бош устига, жон деб, бажону дил. Агар шаҳарда зарур ишларингиз бўлмаса, мен билан бир ерга бориб келсангиз. — **Жоним билан**. М. Исмоилий, Фаргона т.о. **Аскарликка жоним билан бораман..** П. Турсун, Ўқитувчи. **Жоним тасаддуқ қ. тасаддуқ. Жўжабирдай жон қ. жўжабирдай.** Ўлмаган менинг **жоним қ. ўлмоқ.**

ЖОНАЖОН [ф. جانجان — азиз; севимли; самимий] 1 Энг севимли, қадрли, қадрдон; энг яқин. **Жонажон дўст.** ■ **Хайр, жонажон дўстим Ювош!** — **Мени унумта!** [деди Ювош] Э. Раимов, Ажаб қишлоқ.

2 Энг муҳим, энг зарур ва фаҳрли. **Тинчликни ҳизмоя қилиш** — жаҳон ҳалқларининг жонажон ишидир.

ЖОНБАХШ [ф. جانبخش — ҳаётбахш; ҳаёт ҳада этувчи] Ҳаёт бахш этувчи, ҳаёт бағишловчи, куч-ғайрат, далла берувчи. **Сир ва Амударёнинг жонбахш сувлари.** ■ **Нафас олса, жонбахшидан, дилкашидан айрилиб қолаётгандек, жим эшиатди.** М. Исмоилий, Фаргона т. о. **Офтоб тафтиданми, мана шу жонбахш шамол таъсириданми, қорлар эриб кетди.** Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖОНБОЗ [ф. جانباز — жонини хатарга қўювчи; жон фидо қилувчи] Бирор ишда астойдил гайрат кўрсатувчи, фидокор. **Жонбоз пахтакорлар.** ■ **Чортокда пахта ишқида тунни тонгга, қундузни оқшомга улаб ишлатётган жонбоз дехқонлар фаолияти билан танишдик.** Газетадан.

ЖОНБОЗЛИК Мардлик, қаҳрамонлик; фидокорлик. **Массагетлар бирдек жонбозлик кўрсатиб, ёв билан мардларча олишиди.** М. Осим, Аждодларимиз қиссаси. **Урушга кирганлар ҳам оғир участкаларда жонбозлик қилишини бўйнига олиб киради.** П. Қодиров, Уч илдиз.

ЖОНГИНАМ Азизим, меҳрибоним, севгилим. Ҳозир бир ажойиб жойига борамиз, ўйқ деманг, жонгинам. О. Ёқубов, Эр бошига иш тушса. -**Ҳа, жонгинам, нима бўлди?** — деди Собиржон эшикдан кира туриб. «Муштум».

ЖОНГЛЁР [фр. jongleur < лот. joculator — қизиқчи, масхарарабоз] 1 Дайди мусиқачи,

ашулачи. **Ўрта аср Франциясидаги жонглёрлар мактаби**, жанубий славян достонларини куйлаган кўр гусляялар мактаби бизга маълумдир. «ЎТА».

2 Нарса-буюмларни юқорига отиб, тутиб олувчи цирк артисти.

ЖОН-ДИЛ, жону дил Энг севимли, энг яхши кўрадиган киши ёки нарса ҳақида. **Жон-дилим китоб.** ■ **Жон-дилим футбол эмасми, қизни ҳам унумтиб, бутун хаёлим ўйинда бўлиб қолди.** Х. Тўхтабоев, Ширин қовунлар мамлакати.

Жон-дил билан Астойдил, астойдил берилиб. **Йигитлар Жўрахон пайдо бўлса, ундан маслаҳат ва топшириқ кутуб, унинг буюрганларини жон-диллари билан бажаардилар.** Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. Ҳар бир ишга жон-дили билан киришадиган бу йигит, ҳафта ўтмасданоқ, машинани мустақил бошқара оладиган бўлди. И. Раҳим, Шонли авлод.

ЖОНДОР [ф. جاندار — тирик; тирик мавжудот] қ. **жонзот.** **Бир турли жондорлар пайдо бўлибди, у жондорлар Муроджонни кўрибди.** «Муроджон». Ўрмонда жондор кўп: силовсин бор, тўнгиз бор. Ш. Холмирзаев, Бодом қишида гуллади.

ЖОНДОШ [ф. جانداش — жонга яқин, жондай ака-ука] **Бутун ҳаётий манфаатлари, фикри-зикри бир бўлганди;** яклил, ҳамнафас. **Бу баҳор байрами, гуллар байрами..** **Бу қондош ва жондош эллар байрами!** Шуҳрат. Асалом, қондош элим, жондош элим, ёндош элим, Ўзбегим кўз бўлса, унга хўт келишган қош элим. Ў. Рашид.

ЖОН-ЖАҲД, жону жаҳд: **жон-жаҳд билан** Жони борича, бор кучи билан; зўр беरиб, гайрат қилиб, астойдил, энг шимарид. **Жон-жаҳд билан ишламоқ.** ■ **Тешани Абдулла олди ва жон-жаҳди билан гишталарни кўчириб узата берди.** Ш. Тошматов, Эрк қуши. **Ўмотоциклинг рулини жон-жаҳди билан ушлаб, бошини кўтарди.** Ш. Рашидов, Бўрондан кучли.

ЖОН-ЖАҲОН, жону жаҳон **Бутун борлиги, бутун вужуди.** Қиз боши билан у жон-жаҳонидан кечиб, истиқболингга юргурса-ю, иссиқ уйдан чиққинг келмаса. **Шу ҳам йиғитчилик бўлди-ю.** — **Нусратбек ўзининг худбилигидан ўзи жирканиб кетди.** С. Нуров, Нарвон. **Аваз ўрнидан қушдай енгил турди.** **Оппоқ бўлиб ёришган янги тонг ҳавосидан,**

безовта кўнглида түғилган янгича бир туйгулар навосидан жон-жоҳони яйради. С. Сиёев, Аваз.

ЖОНЗОТ [ф. + а. **جان ذات** – жон эгаси]

Тирик жон, жонивор. Бу ерда на дов-дараҳат, на бошқа бирон жонзот бор эди. С. Кароматов, Олтин кум. Кўрада бандилардан бошқа жонзот қолмаган, қўйлар ўтловга ҳайдалган эдилар. С. Айний, Куллар.

ЖОНИБ [а. **جانب** – ён, томон, тараф] эск. Тараф, томон, ер. Қайси жонибдин келур, деб термулуб ҳар соате, Йўларида чор чашини интизорим бор эди. Муқими.

ЖОНИВОР [ф. **جانور** – жони бор, типик] 1 Табиатдаги ҳамма жонли нарсалар; жон эгаси; мавжудот (ўсимликдан ташқари). -Худойи таоло инсонни ҳамма жониворлардан азизу мукаррам этиб яратди, – деди Меъмор ўртадаги сукунни ўйқотиб. Мирмуҳсин, Меъмор. Қишлоқда бирорта қимир этган жонивор кўринмайди. Т. Рустамов, Мангут жасорат.

2 Нарса, ўсимлик, ҳайвон ва ш. к. га нисбатан эркалаш маъносида ёки «бечора», «бёёкиш», «шўрлик» каби маъноларда ишлатилади. От сағрисидан лойга ботган, жонивор бор кучи билан пишқириб, олдинга интилади. Ойдин, Фонарь тагида. Ишком четида бир шафтоли бор экан, жонивор, мева-сини кўтаролмай, шохлари ерга қайрилиб ётибди. П. Турсун, Ўқитувчи. Оғайни, бу ош деган жонивор куйиб кетмадими? Ш. Рашидов, Голиблар.

З кўчма Ҳайвон, маҳлук. -Кори Ибод деганинг аҳмоқ бир жонивор экан, – деди Курбон девона. С. Айний, Жаллодлар. -Аммо отангни ҳам шу жониворлар орасига қўшиб ўлтиришинг қисқалигингдир! – деди [Хожи]. А. Қодирий, Ўтган кунлар. От дам олсин, ўрнига сизни қўшамиз. Сиз ундан кўра ақллироқ жониворсиз. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖОНИМ қ. жонгинам. Севгилим, «Шоир» дебсан мени хатингда, «Севганим» ё «дўйстим» демабсан: Раҳмат, жоним, ёзган хатингга, Аммо ҳали шоир эмасман. Ҳ. Салоҳ, Чашма. -Жоним, – деди Давлатёр титроқ товуш билан, – бир оғиз гаплашишга зорман. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖОН-ТАН, жону тан айн. жон-дил. Бунинг устига болажонлигини айтмайсанми-я. Дамир билан Попук жони-тани. Ҳ. Назир, Ёнар дарё.

ЖОНИҚМОҚ Бир нарсадан қуруқ қолаётгандек шошмоқ, ошиқмоқ, шошқалоқлик қўймоқ. Шошма, мунча жониқмасанг? ■ Биламан, ўттиз икки тишингнинг ҳаммаси чиқкан. Лекин тишларингни уриб синдормоқчилар, жониқаверма, болам. К. Яшин, Ҳамза.

ЖОНКАШ кам қўлл. Мехнатни жонидан ҳам ортиқ кўрадиган; меҳнаткаш, файратчан; жафокаш. Жонкаш аёл. ■ Вафот қилиди жонкашим, дардкашим [деди Шоқосим]. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОНКАШЛИК кам қўлл. Мехнатсеварлик, фидокорлик, фидойилик. Жонкашилик қўймоқ. ■ Йўлни ёзда ёниб, чангтупроқ ялаб, қишида қор-муз кечиб, бутун маҳрумиятларга, бутун оғриқларга қарамасдан, жонкашлик билан ишлади. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОНКУЯР Бирор иш, соҳа ёки киши учун жон кўйдирувчи, астойдил файрат кўрсатувчи; фамхўр. Менинг жонкуярларим бор. ■ Республика матбуотининг жонкуярларидан бири бўлган Ўлмас Алиев Марғилонда яшаб, ўз фаолиятини давом эттироқдада. Ҳ. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари. Отадек меҳрибон қайда, Онадек фамгузор қайдада? Бу ерларда сарсонман, Улардек жонкуяр қайдада? «Оқ олма, қизил олма».

ЖОНКУЯРЛИК Жон кўйдиривши ишлашлик, фидокорлик, фамхўрлик. Қодир ака ўн ишдан бери раис бўлса ҳам, колхозчиларнинг бу ишларидек жонкуярлигини ҳеч қачон кўрмаган. И. Раҳим, Чин муҳаббат. Ҳамқишилоқлари эса унинг куюнчаклиги, жонкуярлигидан ҳамиша хурсанд. Газетадан.

ЖОНЛАНИШ 1 Жонланмоқ фл. ҳар. н.

2 Ҳаракатга, жўшга келиш; кўтарикин руҳ. Машшоқлар ашула бошлаб юбордилар. Одамлар ўртасида шивир-шивир, жонланниш бошланди. С. Зуннунова, Гулхан. Жонланиш, гап, кулги бир-бирига қўшилиб, зал шов-шув бўлиб кетди. П. Қодиров, Уч илдиз.

3 Ривожланиш; олға босиши. Ишдаги жонланниш маошга ҳам таъсир қилди.

ЖОНЛАНМОҚ 1 Ҳаёт белгиларини кўрсатмоқ; тетикланмоқ, бардам бўлиб қолмоқ; тирилмоқ. Баҳор – табиат жонланадиган фасл. ■ Кунлар анча узайиб қолди, ҳавонинг ҳарорати кун сайин кўтарилиб, борлиқ мавжудот жонланана бошлади. Газетадан. Эрталаб қишлоқ аҳолиси, баҳор қуёшининг дастлабки илиқ нуридан жонланган

жониворлар сингари, ўрмалаб, кўчага чиқа бошлади. А. Қаҳҳор, Олтин юлдуз.

2 Енгил тортиб, ҳаракатга, жўшга келмоқ; руҳи кўтарилимоқ, руҳланмоқ. Кумуш.. сесканиб ўзига келди. Ҳушдан ажralаёзган бечоралар [кутидор, Офтоб ойим] бу ҳолдан сўнг бир оз жонлангандек бўлдилар. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Усевгилиси қўлидан ўзиға оби ҳаёт ўтгандек жонланди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

З Гавжум, серфайз бўлмоқ. Кундуз соат бирлардан кейин тўйхона жонланиб қолди. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Кимсасиз, ўлик кўринган дашт одамлар билан жонланиб кетди. Мирмуҳсин, Меъмор.

4 Равнақ, ривож топмоқ, юксалмоқ, олға босмоқ. Ишлар жонланиб кетди. — Жўрахон раҳбарлигига ҳаваскорлик тўғараклари, спорт ишлари жонланди. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди.

5 Қизғин тус олмоқ, қизимоқ. Сұхбат жонланди.

6 Намоён бўлмоқ, гавдаланмоқ. Касал чоннинг сарғайиб кетган юзи, муштдеккина гавдаси Шерзоднинг кўз ўнгидаги тагин жонланди. Ў. Ҳошимов, Нур борки, соя бор. Кўзи олдидаги Даша хола жонланди. С. Кароматов, Олтин кум.

ЖОНЛИ 1 Тириклик аломати бор, тирик. Жонли тўқима (биол.). — Қиздан сўрабди: -Бу ерда нима қилиб ўтирибсан, бу ерда ўзингдан бошқа жонли жонивор борми? «Олтин бешик».

2 Яшаб турган, барҳаёт, тирик. Ўтмишининг жонли шоҳиди. — Жонли гувоҳни ишга тикиб бўлмайди. А. Қаҳҳор, Сароб. Уруши заҳматини бошидан кечирган ҳар бир одам даҳшатли уйларнинг жонли шоҳидидир. Н. Сафаров, Оловли излар.

З кўчма Эҳтиросли; қайнок. [Гулнор] Ўлчининг кучли, эркак нафасини, дудоқларида унинг бўсасининг жонли оловини бирлаҳза сезди. Ойбек, Танланган асарлар.

4 кўчма Тийрак, серҳаракат; шўх. Taxtапуллик Собиржонни танир эдим мен Бокудан: Зап чавандоз, миқти, жонли, хосиятли улфат жуда. М. Шайхзода. Ҳақиқатда эса мингбоши хотинлари орасида энг жонли ва энг эслиги бўлган бу жувон — Султонхонга қарши очган курашининг натижасидан норози эди. Чўлпон, Кеча ва кундуз.

5 кўчма Руҳли, шўх, қизиқ; қизғин. Бу узатиши мажлисини жонли, руҳли ўтказмоқ учун барча қизлар ўзларининг энг асл, энг нафис кийимларини кийиб.. ҳусн оламини.. яна бир қайта бежсадиirlар. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Меликўзи билан бўлган жонли сұхбатда [унинг] бутун орзу-истакларини билиб олдим ва очерк ёздим. Н. Сафаров, Оловли излар.

6 кўчма Тетиклик, гайрат, хушчақчақлик ифода этувчи; шўх, ўйноқи (кўз қарашиб, чехра ҳақида). Ўлчининг чироили кенг юзида.. жонли, теран маъноли кўзларида қандайдир илиқ, самимий табассум тошган эди. Ойбек, Танланган асарлар.

7 кўчма Худди ҳақиқатдагидек, чин, ҳақиқий; ёрқин. Жонли портрет. — Жилин билан Костилиннинг саргузашти уларнинг кўз олдиларида жонли воқеадай ўта берди. П. Турсын, Ўқитувчи. [Сайрамов] Ҳар масалани жонли мисоллар билан баён қилди. Ойбек, О. в. шабадалар.

8 кўчма Ифодали, аниқ-равшан, тушнарли. Атоқли ҳалқ санъаткори [Юсуфжон қизиқ] ҳаётнинг энг чигал, мураккаб томонларини жонли тил билан содда қилиб тушунтира оларди. Т. Обидов, Юсуфжон қизиқ. Эски адабиётни яхши ўқииди, айниқса.. Абомуслим достонларини ўқигандаги, жуда ҳам жонли чиқаради. А. Қодирий, Обид кетмон.

9 кўчма Ҳаёт қайнаган, гавжум; жўшқин. Кундузгига қараганда сарой жонли: кишиларнинг шақиллашиб сўзлашишлари, хоҳолаб кулишишлари саройни кўйка кўтаругедек. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

10 кўчма Амалий, ишбилармонларча. Раҳбарликни қоғозда эмас, жонли раҳбарлик қилиши шаклида олиб бориш керак. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖОНЛИЛИК Ҳаётийлик, жўшқинлик. Раҳснинг жонлилиги. — Жозибали декорация «Буюк канал» операсига жонлилик киригтан. Газетадан.

ЖОНЛИК дин. Худо йўлига, азиз-авлиёларга қурбонлик учун аталган уй ҳайвони ёки товуқ, ҳўроз. Жонликларнинг калла-почалари ҳар доим шу ерда кўзларини лўйқ қилиб пойлаб ётувчи мозор шайхларига улашиларди. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари. Ҳотам: -Сизлар тунда келган вақтларингизда оёқларингизга жонлиқ сўйи десам, ишқилар ҳаммаси яйловда эди, — деган экан. Шукрулло, Жавоҳирлар сандиги.

ЖОНОН [ф. جانان – маҳбуба; маъшуқа] 1 от Жуда гўзал, зебо, қадди-қомати келишган аёл; нозанин. Кўзим нури, латофатли на хуш озода жононсан, Нечук ҳам яхши жононсан, менинг жиссими аро жонсан. Ҳабибий.

2 сфт. Жуда яхши, гўзал, ширин, ёқимтой; ўйноқи; аъло. Жонон йигит. ■ Шахримиз кўркидир жонон болалар. F. Фулом. Айт-сам, дўстлар, шутуни Бўлиб ўтди жонон тўй.

3. Диёр. Ҳой қушлар, жонон қушлар, Келинг, чертай бирга тор. Файратий. Қулагиси чиройли экан, жонон чинни чертилгандаи бўлди. М. Исмоилий, Фарғона т.о.

3 Яқин кишиларга мурожаатда ҳурмат ёки кесатиқ маъносини, бегоналарга нисбатан эса хушомадни билдиради. -Жонон, – деди у, хотинининг бошини силаб. А. Қаҳҳор, Сароб.

4 Жонон (хотин-қизлар исми).

ЖОНОНА [ф. جانان – маҳбуба; маъшуқа] Маҳбуба, маъшуқа, севгили ёр. Жондан кечмасанг, жонона қайди, тоққа чиқмасанг, дўлана қайди. Мақол. ■ Ҳеч бир жон ўйқу, они бўлмаса жононаси. Ҳамза. Кўзгиннанг мастонмисан, Сен нечук жононасан? «Ойсулув».

ЖОНОҚИ: жоноқи олма Эртапишар, хушбўй, ширин қизил олма. Олдиннишар жоноқи олмалар оловдай ёнади. Ойбек, О. в. шабадалар. Қосум бува тоғ этагидаги ёввойи олмаларга жоноқи олмаларни пайванд қилиб юради. А. Эшонов, Бир оғиз сўз.

ЖОНПАРВАР [ф. جانپرور – жонбахш, ҳаётбахш] Инсонга руҳ бағишловчи, руҳлантирувчи. Кечки пайтларда айниқса ҳамма созандаларнинг мусиқа садолари ҳар томонда жаранглаб, жонпарвар яллалар фалакка чирмашар эди. Газетадан.

ЖОН-ПОН: жон-пони чиқиб кетмоқ айн. жони чиқмоқ 2, 3. қ. жон 1. Уларнинг шарласини сезган хўрор чўчиб, «қу-қу» деб безовста бўла бошлади. Уларнинг [Раҳмон, Кўзининг] жон-пони чиқиб кетди. Ё. Шукурнов, Уч савол. Бу янгиликларни эшишиб, шайхнинг жон-пони чиқиб кетаёди. К. Яшин, Ҳамза. Жон-пони чиқиб турган Бекжон сигирнинг орқасидан қаттиқ итарди. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЖОНСАРАК [ф. جانسرک < جانسیر > – жондан тўйган] Саросимага тушган, эсан-кираган, гангиг қолган; безовта. [Мансур:]

Мағрур Алишернинг сувдан чиқариб ташланган балиқдай жонсарак, ини бузилган қушдай безовта бўлиши қасос билан тўлган юрагимга масалли беради. Уйғун ва И. Султон, Алишер Навоий. Олдинги позицияга илк қадам қўйиб, ҳар нарсадан ҳадиксирагандай, теваракка жонсарак ва ожиз қарайдиган янги жангчилар орасида [Бектемир] ўзини пихини ёрган хўроздай сезар эди. Ойбек, Кўёш қораймас.

2 кўчма Сира бекор ўтирмайдиган, доим ўзига иш топиб ғимирлаб юрадиган, тинчимайдиган; серҳаракат. Ҳозир ўша жонсарак тана жим, ўша чевар қўллар бедармон. И. Раҳим, Ихлос. У[Ў.Зокироғ] овқатини ҳам юриб ейдиган жонсараклардан. Газетадан.

ЖОНСАРАКЛИК Безовталиқ; серҳаракатлиқ, тинчимаслик. Турсунбой эшик ҳалқасини шошиб илди-да, жонсараклик билан ичкари уйга қараб югурди. С. Аҳмад, Уфқ. -Ҳўп бамаъни одам-у, шунаقا жонсараклиги борда, – деди ота, тайёр ошни ташлаб кетган раисдан нолиб. Ҳ. Назир, Кўктерак шабадаси.

ЖОНСИЗ 1 Ҳаёт аломати ўйқ, ўлик. Колхозчилар югуришиб келганларида, Умурзоқ ота жонсиз эди. Ш. Рашидов, Бўрондан кучли. Менглибой энгашиб, жонсиз қўзичоқни қўлига олди. С. Аҳмад, Юлдуз.

2 Ҳаракатсиз қотган, ҳеч нарса ифода этмайдиган; беҳуш, караҳт. Жонсиз чехра. ■ Силкиниши орқасида унинг юзини тўзғиган соч толалари ўраб олиб, жонсиз бир суратга киргизди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Отабек ота-ана орзусига, ўз таъбирича, жонсиз ҳайкал бўлиб ризолик берди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

3 кўчма Кучи ўйқ, кучсиз; бўш, чидамсиз; нимжон. Жонсиз ип. ■ Мурzin унинг паришин сочларини, нозик бўйнига ёпишган майин, жонсизигина соч толаларини томоша қиласди. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

4 кўчма Зерикали, руҳсиз, таъсирсиз; шавқ-завқсиз. Жонсиз спектакль. Мажлис жонсиз ўтди.

5 кўчма Сукутга чўмган, жимжит. Жонсиз кўчалар. ■ Узоқларда жонсиз кўринган Овуллар ҳам йиғлаб ухлаган. Саҳар туриб шўрли хотинлар «Тангрим».. деган, тўлиб ўтглаган. Ҳ. Олимжон.

ЖОНСИЗЛАНМОҚ Ҳаракатсиз қотмоқ; тириклик нишонасини йўқотмоқ. Салимбойваччанинг ранги оқариб, кўзлари

кўркуедан бир лаҳзада жонсизланди. Ойбек, Танланган асарлар. Совуққа чидамли Йўлчи ҳам, эгни юпун бўлганидан, оёқларининг жонсизланганини, гавдасининг бужмайганини сезди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖОНСИЗЛАНТИРМОҚ 1 Жонсизланмоқ фл. орт. н.

2 тиб. Этини ўлдирмоқ, аъзонинг бирор ерини оғриқ сезмайдиган қилмоқ. Укол билан баданини жонсизлантирмоқ.

ЖОНСИЗЛИК Нимжонлик, кучсизлик. Ипнинг жонсизлиги билинди.

ЖОНСЎЗ [ф. جانسوْز – жонни куйдирувчи, азобкаш] Ута таъсирчан, таъсири. Етмиши байтдан иборат бу қасида, устод Айний сўзлари билан айтганда, адабиётимиз тарихидаги энг жонсўз марсиядир. «УТА».

ЖОНСЎХТА [ф. جانسوْخته – жон (ни) куйдирувчи] Ёқимли, ўзига тортувчи. Кампир деб жудаям кампир эмас эди-ю, лекин каттароқ бир жонсўхта хотин эди. А. Мухтор, Бўронларда бордек ҳаловат.

ЖОН-ТАН, жону тан қ. жон-дил. Номим Али, касби-рўзим сартарош, Жону таним – санъат, ўзим – сартарош. Т. Тўла.

Жон-тан билан айн. жон-дил билан. Усени жон-тан билан яхши кўради. — Ҳар янги ишга қучоқ очиб, жону тан билан киришадилар. Ойбек, О. в. шабадалар.

ЖОНФИДО [жон + фидо] Ҳаётини фидо қилишви. Ҳаётини бағищловчи. Онам енг шимариб, ушатмоқда нон, Доимо меҳрибон, доим жонфидо. Миртемир.

ЖОНФИДОЛИК Ҳаётини фидо қилишлик. Санъат жасорат, жонфидолик билан.. тинимиз мөхнат-машқлар билан дунёга келади. «Саодат».

ЖОНҲАЛАК [жон + ҳалак] Қийналган, безовта, овора. Йкки ҳафтадирки, рассом мольберт олдида бесамар, жонҳалак. Х. Султонов, Бир оқшом эртаги.

ЖОН-ХОЛ Бутун бадани, тани. Сени ўйлаб, жон-холим оғир, Сени ўйлаб, қондир ўйларим. Р. Парфи, Кўзлар.

Жон-ҳолига қўймай Ҳол-аҳволига ва эркига қарамай, мажбуран. Бормасангиз, сира иложи ўйқ, деб жон-ҳолига қўймай, зўргаб розилик олиб кетди. Ойдин, Ўзидан кўрсин.

ЖОРӢЙ [а. جاری – югурәётган; ўтаётган, бораётган] Ҳозирги кунда, пайтда содир бўлаётган, давом этаётган, олиб бори-

лаётган; амалдаги, кундалик. Ҳонани ижарага олган киши, шартномага биноан, уни яхши сақлаши, жорий ремонт қилиши лозим. Газетадан. Шу кунгача кўплаб мактаблар капитал ва жорий таъмирдан чиқарилди. Газетадан.

Жорий этмоқ (ёки қилмоқ) 1) амалга оширимоқ, кучга киргизмоқ. Алмашлаб экишини тўла жорий этдик. «Ўзбекистон қўриклиари»; 2) татбиқ этмоқ, қўлламоқ, ёймоқ. Фан-техника ютуқларини ишлаб чиқаришига жорий қилмоқ. — Чорвачиликда коллектив пудратни кенг жорий қилиши масаласи ғоят муҳим аҳамият касб этмоқда. Газетадан.

ЖОРИЯ [а. جاري – асира, чўри; оқсоқ] эсқ. Чўри, оқсоқ. -Мен ахир отам томонидан эски кийим-кечаклари қаторида ютқизилган, қиморбознинг мулкига айланган жория эдим, — деди Ҳожи хола. М. Исмоилий, Фарона т.о. Бундан уч ой мукаддам Маликул шароб қўл бозоридан ўн беш-ён олти яшар бир жория сотиб олган эди. О. Ёқубов, Кўхна дунё.

ЖОСУС [а. جاسوس – айғоқчи; хуфия; хабарчи] Бирор давлат ҳақида маҳфий маълумот тўплаш билан шуғулланадиган шахс; айғоқчи, шпион. Шайбонийхоннинг жосуслари кўплиги унга [Бобурга] маълум эди. П. Қодиров, Юлдузли кунлар. Адолат постга келиши билан командир айтган нарашотчилар, жосуслар ҳақида ўйлай бошлади. И. Раҳим, Чин муҳаббат.

ЖОСУСЛИК Маҳфий маълумот олишлик; айғоқчилик, шпионлик. Қовоги қалин бекнинг жосуслик қилишидан мақсади ҳам шу эди. П. Қодиров, Юлдузли тунлар. Ватанга хиёнат қилиш, жосуслик.. террористик акт, қотиллик ҳамда бандитизм каби жиноятлар учун ўлим жазоси берилиши мумкин. Газетадан.

ЖОҲИЛ [а. جاھل – нодон, ўқимаган, билимсиз] Жаҳолатда қолган, илм-маърифатдан маҳрум; қолоқ, маданиятсиз, нодон. Жаҳл – жоҳилнинг қуроли. Мақол. — [Қози элликбошига:] Сиз аралашмай туринг, элликбоши, жоҳилсиз. Тўмтоқ гапириб, ишнинг пачавасини чиқардингиз! Ҳамза, Бой ила хизматчи. Сўфиев нодон, жоҳилгина бўймай, ўзига хийла ишонган гирром ҳам эканлиги кўриниб турарди. Ҳ. Назир, Кўктекрак шабадаси.

ЖОҲИЛЛИК Нодонлик, қолоқлик, маданиятсизлик; ўжарлик. Жоҳилликдан жон

чиқар, қобилликдан донг чиқар. Мақол. ■ Хон илгари ҳам бу ўғлини бот-бот ўйлаганда, худбинлиги, жоҳилиги, оний ҳаловати учун юз одамнинг баҳридан ўтишдан тоймаслигини биларди. С. Сиёев, Аваз.

ЖУББА [а. جب – кенг енгли устки кийим] шв. Кўйлак бичимиди тикилган пахтали иссик кийим. Кишилар қишининг оғир юклиари: пўстин, пахталик, чопон, жуббаларни ташлаб, ўзларини эркин ҳис эта бошладилар. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЖУВДА I шв. Туяning бўйни ва тиззасидаги жун.

ЖУВДА II шв. Болтанинг соп ўрнатила-диган томони.

ЖУВОЗ [ф. جوان – ёғоч ёки тош ўғир] 1 Ўсимликлар ургидан, хусусан, чигитдан мой чиқарадиган қурилма; майжувоз. Жувоз ҳайдамоқ. Отни жувозга қўйшмоқ. ■ Жувозга қўшилган эшакка бир боф хашак билан бир челак сув бўлса бас. Э. Усмонов, Ёлқин. Кўши ҳовлидан чучитилган жувоз майининг иси келади. С. Аҳмад, Ҳукм.

2 Шоли оқлайдиган қурилма; обжувоз.

ЖУВОЗКАШ [ф. جوازکش – жувоз тортувчи] 1 Жувоз ҳайдовчи, жувозхонада (обжувоз ёки майжувозда) ишловчи ишчи. Жувозкаш дарвозани ичидан занжирлаб олди. Т. Мурод. Кўшиқ. Асқар жувозкаш деса, ҳамма танийди. Н. Фозилов, Оқим.

2 Жувозга қўшиладиган. Жувозкаш от.

3 Тирикчилиги, даромади асосан майжувоз устида бўлган шахс, майжувоз эгаси. Йўлчи уни [Шоқосими] бир жувозкаш майда бойга хизматкорликка – унинг жувозини ҳайдовчи сифатида ўрнаштириди. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖУВОЗКАШЛИК Жувоз ҳайдаш билан шуғулланиш, жувозда ишлашлик. У [Али тошибақа] жувозкашилиги қоровулликдан ташқари қассоблик ҳам қиласди. Р. Раҳмонов, Чангальзордаги шарпа. Кулунтой ҳам унга қилиб эски эшилик, Ўргатибдир Кўканчага жувозкашилик. Ф. Гулом.

ЖУВОЗХОНА Обжувоз ёки майжувоз ўрнатилган жой, бино. Ҳури ҳам истабми, истамайми жувозхонага тез-тез кириб турдиган бўйиб қолди. Н. Фозилов, Оқим.

ЖУВОЛДИЗ [ф. جوالدوڙ – халта, қоп тикидиган игна] Қоп тикиш учун ишлатиладиган йўғон, эгик игна. Сўнгра латтага ўралган иккита жуволдизни ердан олиб, икка-

ласини теракка санчди. М. Осим, Карвон йўлларида. Ўқтам.. супачада ўтириб, жуволдиз билан ўиртиқ қоп-қанорларни тикаётган кампир қошига келди. Ойбек, О. в. шабадалар.

ЖУВОН [ф. جوان – ёш; умрининг ярмига ҳам етмаган одам ёки ҳайвон] 1 Эрга чиққан, аммо ҳали ёш аёл. Тўхта хола атрофга олазарак қараб турган эди, ўрта яшар бир жувон келиб қолди. И. Раҳим, Чин муҳаббат. Ёши ортиб бораётган ҳар бир қиз, ҳар бир жувон сингари, Тўрахон ҳам бола қўриши хоҳлар эди. М. Исмоилий, Фарғона т.о.

2 Эрдан чиққан ёки тул қолган хотин. [Кутидорнинг] Борди-кељди битта жувон қизи бор-ку, мунча, тўйни бошқа, никоҳни бошқа қиласми, деганига ҳайронман [деди биринчи киши]. А. Қодирий, Ўттан қунлар. Жувон олмай, қиз олинг: Қизнинг қилиги яхши. «Оқ олма, қизил олма».

3 Иффатини йўқотган қиз. -Қизми, жувонми, Гулномри – бар бир, мен дадамнинг ёши хотин олишини хоҳламайман, – деди Салим. Ойбек, Танланган асарлар.

ЖУВОНА [ф. جوان – куртак; ёш] шв. Икки-уч яшар қорамол; новвос. -Инософ қилинг-да, Раҳим ака, – деди, – буни сиз жувона дедингиз, жувона эмас, олти яшар бўлган катта хўқиз. С. Айний, Қуллар.

ЖУВОНБАХТ [ф. جوان بخت – баҳтили] эск. Баҳтили, баҳтиёр; толеи баланд, омадли.

ЖУВОНБОЗ [ф. جوان بوز – ёш бола билан ўйновчи] фольк. Баччабоз, болабоз, бесоқолбоз. Тушебсан кўп гозирғоннинг қўлига, На ишлар айладинг тогнинг ҷўлига, Қайтиб тушдинг жувонбозлар қўлига, Озод бўлдинг, энди кетгиг элингга. «Эрали ва Шерали».

ЖУВОНБОЗЛИК Баччабозлик, бесоқолбозлик. [Аҳмадхон:] Ўзлари мўйсафид экан, даргоҳидан беумид экан, эшонман деган ғалат экан.. жувонбозлиги зиёд экан, – деб яна қоча бошлади. Ислом шоир, Зулфи зар билан Авазхон.

ЖУВОНЛИК кам қўлл. Ёш аёллик, ёшлик. Ҳамма ерда фақат Шаҳзоданинг чироий, дилбарлиги, тамтам жувонлиги ҳақида гап бориши керак. К. Яшин, Ҳамза. Үнда жувонлик кўрки барқ уради. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

ЖУВОНМАРГ [ф. جوان مرگ – ёш, бевақт ўлган] 1 Ёш ўлган, авжи етилган пайтида ҳалок, нобуд бўлган. [Гули:] Жувонмарг гүнчани ҳам эсла, ёд эт. Унумта, доимо ру-

ҳимни шод эт. Уйгун ва И. Султон, Алишер Навоий.

2 қарғ. Ўлгур, ер ютгур [Хожар Тұлахонга:] Ҳа, жувонмарг, холанга нима дединг? Ҳамза, Паранжи сирлари. Бирорта камбагала тегса, унинг ёнида оёқ яланғ құш ҳайдарди бу жувонмар! Ҳ. Ғулом, Машъял.

Жувонмарг бўлмоқ 1) ёш ўлмоқ, ёш ҳалок, нобуд бўлмоқ. Мени бу балодан ҳолос қилинг. Ёшман, бемаҳал жувонмарг бўлиб кетмай. С. Аҳмад, Ҳукм; 2) кўчма барбод бўлмоқ, бекор кетмоқ. **Жувонмарг қилмоқ** 1) бадном қилмоқ. Лекин лабз (лафз) деб бирорни жувонмарг қилиш ҳам инсофдан эмас-да? Ш. Холмирзаев, Оғир тош кўчса; 2) барбод қилмоқ, йўқ қилмоқ. Ўқишини жувонмарг қисак, уволига қоламиз. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

ЖУВОНМАРД [ф. جوانمرد – олижаноб, мард киши; олижаноб, мард] эк. 1 Мард, ботир, довюрак.

2 Олижаноб, олиҳиммат, ҳотам.

ЖУВОНМАРДЛИК 1 Мардлик, ботирлик, довюраклик.

2 Олижаноблик, ҳотамтойлик.

ЖУВОРИ фольк. Жўхори. Кесганда жуворини, поя бўлур, Бошингга битта рўмол соя бўлур. «Оқ олма, қизил олма».

ЖУВОНСЎХТА [ф. جوان سوخته – ёш куйган, қовжираган] қ. **жувонмарг** 2. [Гулнор Masturaga:] Жувонсўхта Норбойваччанинг мунчаям иқболи баланд экан. Ҳамза, Паранжи сирлари.

ЖУДА рвш. Ортиқ, ниҳоят даражада, ҳаддан ташқари, ғоят; ниҳоятда, бениҳоя. Сиз жуда қишиқ, жуда ўжар ѹигит экансиз. Ойбек, Танланган асарлар. Бў масала жуда тўғри ва ўз вақтида қўйилди. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

Жуда бўлмаганда (ёки бўлмаса) айн. ҳеч бўлмаганда қ. ҳеч 1. **Жуда бўлса** (ёки деганда) Ортиғи билан, нари борса. Самарқандгача жуда бўлса 400 километр.

ЖУДАЙМ [асли жуда ҳам] рвш. қ. **жуда**. Қўкбулоқни ҳам тозаласак, жудаем соз бўларди, нима дейсиз? Ш. Рашидов, Голиблар. Ўшанда Дилфузанинг унга жудаем раҳми келганди. Ў. Ҳошимов, Қалбинга кулоқ сол.

ЖУДО [ф. جدا – алоҳида; ажратилган, ажралган]: жудо бўлмоқ 1) бирор кимса ёки нарсадан айримоқ, маҳрум бўлмоқ; жудоликка учрамоқ. Азиз дўстлар, нетай, баҳти

қаро бўлганга ѹиглайман, Азизимдан тирик, ўлмай жудо бўлганга ѹиглайман. Ҳамза, Паранжи сирлари. Мен бир оёғимдан жудо бўлдим-у, аммо юзлаб гўдакнинг жони саломат қолди. Уйгун, Ҳаёт қўшиги; 2) ҳалос бўлмоқ, айримоқ. Боши танидан жудо бўлди. **Жудо қилмоқ** (ёки этмоқ, айламоқ) 1) бирор кимса ёки нарсадан айримоқ, маҳрум қилмоқ. Мен билан Отабекни қаматиб, дор остига ўборувчи, Отабек тилидан сохта талоқ ҳати ёзиб, бир-биримиздан жудо этувчи.. баттол Ҳомид экан. А. Қодирий, Ўтган кунлар; 2) ҳалос қилмоқ, айримоқ. Боснинг қиличи душман солдатининг чап қулоги тагига бориб тушди ва унинг калласини танидан жудо қилди. Н. Сафаров, Қаҳрамоннинг туғилиши.

ЖУДОЛИК Яқин кишилардан айрилишилик; айрилиқ, ҳижрон. Оғир жудолик. Жудолик алами. **Жудоликда яшамоқ**. ■ Биз узоқ жудоликдан кейин мусоғир кортда учрашган ака-укалардай қучоқлашиб кетдик. О. Ёқубов, Излайман.

ЖУЖУН(ЧА) [хит. «чу санча】 1 Усткийим учун ишлатиладиган қалин ипак газлама. Бир костюмлик жужунчча. ■ Баззозлар ипак жужун харид қиласар эдилар. М. Осим, Карвон йўлларида.

2 Шу матодан тикилган. Жужунча шим. ■ Залдан оқиши жужунчадан костюм кийгандан Давронов аста тебораниб чиқиб келди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖУЖУҚ шв. Ёш бола; гўдак. Ва оналар кўксин тутгач, Жужуклар сут эма бошлар он. Х. Даврон, Қақнус. Айланиб, уйда қолган жужукларига қанд-курс, ҳолва, пуфак олмоқчи бўлди. Н. Аминов, Қалтис хато.

ЖУЗ, ЖУЗВ [а. جزء, جزى, جز – қисм, улуш; Куръоннинг ўтиздан бир қисми] 1 эк. Қисм, улуш, ҳисса. Инсон ҳаётдан қилиган талабиниң бир жузинигина олади. А. Қаҳҳор, Сароб. Гилам устиди жуз-жуз.. қоғозлар ётарди. Ойбек, Навоий.

2 Ёзув қоғозининг метрик тизимда эллил тахта (муайян ўлчамдаги варақ) га тенг улчов бирлиги.

3 Тикилган дафтар ёки китоб варақларининг ҳар бир маҳкамланган қисми. Дафтарнинг варақлари жузидан чиқиб кетган, иштилиб тушган. Бошқа бирон жойда лекция ўқилгандагача керак, лектор лекциянинг бош-кетини тополмай, хийла овора бўлди. А. Қаҳҳор, Қуюшқон.

ЖУЗВДОН эск. айн. жуздон.

ЖУЗГИР [жуз + ф. گىر – тутиб, ушлаб турувчи] эск. қ. жуздон. [*Noib*] Ўз жузгиридан қоғоз ва қаламдонидан қалам чиқарып, Ҳамро рафиякка қараб сұрады. С. Айний, Судхүрнинг ўлими. Муқимий кулумсираб, жузгир орасидан бир қоғоз чиқарып берди. С. Абдулла, Мавлоно Муқими.

ЖУЗДОН [жуз, жуз + ф. دان – бирор нарса сақланадиган жой, идиш маъносидаги отлар ясовчи қўшимчча] Қоғоз, хат-хужжатлар солиб қўйиладиган, чармдан, мато ёки картондан ясалган жилд, халта ёки муқова. Бу қоғозни алоҳида жуздонга солиб қўйди. Ойбек, Навоий. Ҳудайчи лип этиб чиқиб кетди, салдан кейин жуздон, патқалам, катта қуръон олиб кирди. С. Сиёев, Аваз.

ЖУЗЛАМОҚ эск. Қоғоз, китоб ва рақларини жуз-жуз қилиб таҳламоқ ёки тикмоқ.

ЖУЗЬЙИ [а. جزئی – қисм, бўлакка оид; оз, кам] Унчалик мұхым ва жиддий бўлмаган; арзимаган, аҳамиятсиз; майда-чуйда. Жузъий хато. Жузъий камчиликлар. — Кўрсатилган баъзи жузъий камчиликлар монографиянинг илмий қўмматаига салбий таъсир қўйламиди. «ЎТА». Жузъий масалалар устида тўхталиб ўтмоқчи эмасман. Газетадан.

ЖУЗҒУН Торонгуллilar оиласига мансуб ўсимлиқ. Тупроқ шу чўлда ўсаётган саксовул, черкез, жузгун, илоқ ва қандил таъсираша ўзгариб туради. «Фан ва турмуш».

ЖҮЙРУК шв. Чопқир, учқур, югурик (от ҳақида).

ЖУЛ 1 от Қўлда тўқилган дагал жунмато. Бир чакмонлик жул.

2 сфт. Шу матодан қилинган. Жул чакмон. Жул қон. Жул арқон. — Омон бояги жул арқонни ўликнинг ҳар икки оёғига тўниғидан маҳкам сиртмоқ солиб боғлади. Ф. Фулом, Шум бола.

3 фольк. От ёпиғи, ёпиқ. Бизнинг қўлда тулпор отлар боқилсин, Сулуванса, бахмал жуллар ёпилсин. «Нигор ва Замон». Ака, отинг уч яшар, Ўрама жуллар ярашар. «Оқ олма, қизил олма».

ЖУЛДУР Кийилавериб ёки тутилавериб дабдаласи чиққан кийим. Унинг [*Nabinnig*] қаршисида ўзи каби жулдур кийимли бола ўтирад эди. «Шарқ юлдзузи». Бойнинг қўясасига келган, чўп-устухон бўлиб қолган жулдур кийимли дехқонларни кўриб, юрагим эзишар, гирдиғум бойни кўриб, газабнок бўлар эдим. М. Муҳаммаджонов, Турмуш уринишлари.

ЖУЛДУРВОҚИ с. т. 1 Жулдур. Жулдурвоки кийимда у кўпроқ саёқ гадойига ўхшарди. «Ёшлик».

2 Жулдур кийим кийган. Жума куни ўзи сингари ялангоёқ, жулдурвоки қўшни болаларни эргаштириб, кенг далага олиб чиқар, улар билан ўқ отишарди. М. Осим, Карвон йўлларида.

ЖУЛПАТ шв. Патли гилам. [*Togbegi*] Соясида иккита одам ўтирадиган бўлиб қолган самбитеттол остига эски жулпатни тўшади. Н. Қобил, Унутилган соҳилар.

ЖУЛХИРС [жул + ф. خرس – айиқ] айн. жулпат.

ЖУМА [а. جمعه – ҳафта; бешинчи кун]

1 Ҳафтанинг, душанбадан ҳисоблагандা, бешинчи куни. Бугун жума. — Урушдан ярадор бўлиб келган Содиқжон деган йигит ўтган жума куни самоварга келиб, урушда кўрганларидан анча гапириб берди. А. Қаҳҳор. Асрор бобо.

2 Бир қатор мусулмон мамлакатларида ҳафтанинг олтинчи, дам олиш куни. [*Йўлчи*] Вақт-соат, жума, байрам, ҳайит нима эканини билмасдан ишилади. Ойбек. Таңланган асарлар.

3 Шу куни ўқиладиган намоз. Ошни еб бўлганларида, у ёқ-бу ёқдан жума товуши кела бошлигар эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

4 Жума (эркаклар исми).

ЖУМАК шв. Жўмрак.

ЖУМАЛИК тар. Жума куни муносабати билан ўтказиладиган турли маросимлар. Бу кун жумалик қилиб чиққан эдим [деди Қамбар]. Ойбек, Таңланган асарлар. Тошкентдаги жумалик гап мажлисларидан бирида бир киши Азизбекни мақтар ва бу мақтовга қарши иккинчиси: «Нега мунча мақтайсан, Азизбекнинг асли бир бачча-да!» – дер. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖУМАРД фольк. қ. жувонмард 1. Йўқчилик жумардинг кўзин ўяма? Қўлингдан келганин қилгин, аяма! «Равшан».

ЖУМАХШАНБА с.т. Пайшанба. -Эрта жумаҳшанба, арвоҳларга ёқамиз, – деди чол Шум болага. Ф. Фулом, Шум бола.

ЖУМБОҚ 1 қ. топишмоқ. Жумбоқ айтишини биласанми? Айтсан топасанми? – Билсанг, менга очиб бер-чи: пак-пакана бўйи бор, етти қават тўни бор. Нима у? П. Турсун. Ўқитувчи.

2 кўчма. Ечилиши, ҳал қилиниши керак бўлган масала; муаммо. Ёшлар бу жумбоқни

ечолмай ҳайрон бўлиб қолишиди. П. Турсун. Ўқитувчи. Баъзан жуда мураккаб жумбоқ-ларни ечишга тўғри келади. Газетадан.

ЖУМЛА [а. جمله – ҳамма; барча, жами; гап] 1 Тугал маъно ифодалайдиган сўзлар биримаси; гап. Узун жумла. Содда жумла. ■ Санга тагидаги очиқ жойга қалам билан ёзиб қўйилган қуидаги жумлани ўқиди. К. Яшин, Ҳамза. Унинг [Суннатнинг] хати ўзидаи шўх, ҳар жумладан ҳазил-мутойиба барқ уриб турар эди. Шуҳрат, Шинелли йиллар.

2 эск. айн. гап 1, 2. Сўрек жумла.

3 фольк. Бир турдаги нарса, ҳодиса ёки кишиларнинг ҳаммаси, барчаси; йигиндиси. Ўзингиз отасиз жумла кишига, Кутлуғ бўлсин сизнинг таҳти пойингиз. «Эрали ва Шерали».

Жумла(и) мўмин Ҳамма мусулмонлар. Жумла мўмин ийғлагайдур, Рўзи қиёмат, қайдасиз? Н. Аминов. Суварак. **Жумла(и) жаҳон** Дунёдаги барча кишилар; ҳамма, барча.

ЖУМЛАДАН криш. с. Айтилганлар ёки кўзда тутилганлар ичидан. Ҳамма, жумладан, ўзим ҳам қотиб-қотиб кулдим. М. Хайруллаев, Тилла маржон.

ЖУМЛАСИДАН к. жумладан. Молдавия тупроғида фашистлар билан жсанг қилган бир неча қаҳрамонларнинг, шулар жумласидан Нарзи Ражаповнинг номини тилга олдим. Н. Сафаров, Оловли излар.

ЖУМОДИЛАВВАЛ [а. جمادی الاقلی – бешинчи ой] Қамария йил ҳисобида бешинчи ойнинг арабча номи. Ойлар жумодилаввал, зулқаъда деган номлар билан аталади. «Фан ва турмуш».

ЖУМОДИЛОХИР [а. جمادی الآخرى – айн. жумодиссони(й)].

ЖУМОДИССОНИ(Й) [а. جمادی الثنائى – олтинчи ой] Қамария йил ҳисобида олгинчи ойнинг арабча номи.

ЖУМРУШҚА Дуккаклиларга мансуб, молга ем-хашак бўладиган, асалга бой бир ийллик, баъзи турлари икки ийллик ўсимлик.

ЖУМУР 1 шв. Қориннинг бир бўлаги, ширдон; қорин, ошқозон.

Жумуримга юқ бўлмади Қорнимга юқ ҳам бўлмади, тўйдирмади (жуда кам овқат хақида).

2 фольк. Баъзи достон ёки эртак қаҳрамонлари ўзини танитмаслик мақсадида кал бўлиб қўриниш учун қўй қорнининг теска-

ри томонидан ясаб олган қалпоқ. Бошида жумури, танида жандо. «Нигор ва Замон».

ЖУМЬЯ эск. қ. жума. Бозоргача етганда, теваракдан жумъа азони эшишиди. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖУМҲУРИЯТ [а. جمهوریت – ҳалқ, омма; республика] қ. республика. Олимжон Арслонов Бухоро.. жумҳуриятининг мухтор вакили. Ш. Холмирзаев, Қил кўприк.

ЖУН 1 Ҳайвон ёки кимса баданини қоплаган қалин тук, мўй, юнг. Жуни майин қўй. Қўйларнинг жунини олмоқ. От ағнаган ерда жун қолар. Мақол. ■ Уқўрага кириб кеттида, жунлари ўсиқ, ориқ бир эчкини етаклаб чиқди. С. Сиёев, Ёргулик. Хон бўксасини кўтарди, тяя жунидан қилинган юмшоқ бошлига суняди. С. Сиёев, Аваз.

2 Асосан қўй, эчки, туюдан қирқиб олинган шундай юнг, мўй. Титилган, савалган жун. ■ Профессорнинг ҳар бир сўзи унинг учун тилладай қимматбаҳо.. Йўқ, инакдай майин гарам-гарам жун олиш тилсимининг калити эди. С. Анорбоев, Оқсой.

3 Жундан тайёрланган уй-рўзгор буюми. Хотин бошидаги жун рўмолини олди-да, бир-икки қоқиб, яна ўради. М. Исмоилий, Фарғона т. о.

Бола-чақа пўстакнинг жунини ейдими? дагл. «Оила аъзолари таъминотини ҳам ўйлаш керак» деган маънода ишлатиладиган ибора. Касал бўлиб қолсан, нима бўлади? Бирон оғат келиб қолса, нима бўлади? Бола-чақа пўстакнинг жунини ейдими? ..Акам бўлмаса, укам бўлмаса. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

ЖУНБИШ [ф. جنسش – ижтимоий ҳаракат; ҳаракатланиш, қимирлаш]: жунбишга келмоқ (ёки кирмоқ) I) ҳаракатга келмоқ, ҳаракатланмоқ. Бу азамат иш бошланиши билан бутун водий янги бир жунбишга киради. А. Қаҳҳор, Сароб; 2) кўчма қўзғалмоқ, қайнамоқ. Муфтиларни кўриши ҳамоно нафррати жунбишга кирган Султоналиниң бу ҳолдан таажжуби ортиб, Анварга қаради. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖУНГЛИ [ингл. jungle < ф.-ҳинд. – чангальзор, ўрмон] Чакалак, қалин ўрмонзор. Ҳиндистоннинг қорамтири чангальзорларини, қалин бамбуқзорларини, яъни жунглини кўриш учун эрталаб ўйла чиқши маъқуллигини айтишиди. З. Акрамов, Ҳиндистон лавҳалари. Қараса, жунглида тўти сайрамас, Жунглида илондай ҳуштак чалар ўқ. А. Мухтор.

ЖУНЖАЙМОҚ қ. жунжимоқ. Ҳасанали прым яланғоч ҳолда жунжайиб, дарича остида, изгирик қүчогида ўтирап эди. А. Қодирий, Ўтган кунлар.

ЖУНЖИКМОҚ Совуқдан ёки иситмали касалликдан эти увушиб қалтирамоқ, буқчаймоқ. Мақсадимиз хонақохнинг бир бурчагида жунжикиб ўтириб, кўзларимизни илинтириб олмоқ эди. М. Мұхаммаджонов, Турмуш уринишлари. Ҳомуш тортаби, жунжикиб қўйди шамол, Бир узим узумнинг юзлари сўлди. Р. Парфи, Тавба. Эрталаб ва кечқурунлари салқиндан одамнинг эти жунжикадиган бўлиб қолди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЖУНЖИМОҚ қ. жунжикмоқ. Жума-бойнинг эти хиёл жунжиди. Ж. Абдуллахонов, Хазина гойибдан келмас. Айвонларда оёқ учларини танчага зўр-базўр тиқиб, жунжиб ўтирган хотинлар.. Ойбек, Танланган асарлар. Лейтенант чарчоқ, очлик ва совуқдан жунжиган жанчиларга мурожсаат этган эди. Ойбек, О. в. шабадалар.

ЖУНУН [а. جنون – жиннилик, телбалик] 1 Жиннилик, ақлдан озганлик. Зайнабнинг жунуни қозилар ва табиблар тарафидан ҳам тасдиқ этилгач, унинг устидаги жазо кўтарилиди. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Лайлининг жунуни тарқаган бўлса ҳам, ҳали яхши соғайиб кетмаган. Ҳ. Гулом, Машъял.

2 Жинни; жиннилар. Тоту тошда жунунлардек чотмасдан, Гўзал қизлар ё келинлар меҳнатда.. Гайратий.

ЖУНУНВАШ [а.+ф. جنوش – жиннига ўхаш] Жинни табиатли. Ўтиришар икки жунунваш, Икки жаҳон билмаган жаҳон. Р. Парфи, Қўзлар.

ЖУНГОРЛАР Хитойнинг шимоли-фарбida яшовчи ҳалқ. Жунгорлар даф бўлмайин, келур бўжилар, Келгингдига кенг-мўлӯ бизга тор бўди. Миртемир.

ЖУРМ [а. جرم – гуноҳ; жиноят] эск. Гуноҳ, айб; хато. Одатда муножотда муаллиф ўз журм-хатолари учун узр сўрайди, тавба қилади. «ЎТА».

ЖУРНАЛ [фр. journal – газета; кундалик дафтар] 1 Китобча ёки мажмуа шаклида белгили вақтда чиқиб турадиган даврий нашр. Ойлик журнал. — Журнал ишига обдан берилб кетдим. М. Жўра, Ноширнома. Стол устидаги янги газета, журналлар. Ш. Рашидов, Голиблар.

2 Кундалик иш, воқеа, ҳодиса ва ш.к. ёзib бориладиган қайд дафтари. Кирган, чиқсан хатлар журнали. — Ўқитувчилар синф журналларини кўтаришиб, синф-сингла тарқаб кетишиди. С. Зуннунова, Янги директор.

ЖУРНАЛИСТ Даврий матбуотда адабий-публицистик мақолалар билан қатнашувчи адиб, матбуот ходими. Шариф Ризаев журналист, ёзувчи ва раҳбар сифатида гўзал фазилатларга эга эди. Х. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари. Ўша кезларда мендек ёш журналист учун ҳар бир янгилик олам-олам қувонч эди. М. Жўра, Ноширнома.

ЖУРНАЛИСТИКА 1 Журналистлик касби, журналистлик иши. Журналистикани яхши эгалламоқ. — Журналистика шу қадар оммавиӣ, айни вақтда шу қадар ёқимли ишни, шу касбнинг соҳиблари доимо юртнинг фикри-зикрида яшайдилар. Х. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари.

2 Газета ва журнал фаолиятига оид фан тармоғи. Кейинги йилларда ўзбек адабиётни ва журналистикасига жуда кўп талантили ёшлар кириб келдилар. Х. Ёдгоров, Ҳаёт тўлқинлари.

ЖУРНАЛИСТКА Журналист аёл.

ЖУРНАЛХОН [журнал + ф. خوان – ўқувчи] Журнал ўқувчи. «Фан ва турмуш» журналининг асосий вазифаси ва хизмати журналхонлари билим чашмасидан кўпроқ қондиришидир. Газетадан.

ЖУРЬАТ [а. جرأت – мардлик, жасорат]

1 Хавф-хатар, қийинчиликлардан ҳайқмай қилинган иш; жасорат. Қалбингиизда бўлсин журъат, иродা, Кундан-кунга гайратингиз зиёда. Ҳабибий. Бувинисо кўнглидагини очиқ айтишига журъат қилолмай: -Мен.. мен бир илож қиласдим-да, – деди. П. Турсун, Ўқитувчи.

2 Журъат (эркаклар исми)

Журъат қилмоқ (ёки этмоқ, кўрсатмоқ). Кўрқмасдан, ҳайқмай, юрак ютиб ҳаракат қилмоқ. Аммо негадир йигитлардан биронтаси журъат этиб, Зарифага яқинлашмас, дилидагини айтмолмас эди. С. Кароматов, Олтин кум.

ЖУССА [а. جس – мурда; тана] Тананинг ташқи бичими, умумий кўриниши; гавда, сумбат, қадд-қомат. Жуссаси келишган йигит. — Кумушшиби энди ўн еттини қўйиб, ўн саккизга қадам босганликдан, бўйи ҳам она-

сига етаёзган, аммо жуссаси онасига кўра тұлароқ эди. А. Қодирий, Ўтган күнлар. *Ингитнинг юриши ҳам жуссасига мос, салмоқли* эди. Э. Усмонов, Ёлқин. *Эрталаб редакцияга жуссаси кичик қотмагина бир аёл кириб келди.* М. Хайруллаев, Тилла маржон.

ЖУССАДОР [а.+ф. جَعْسَادُور – муайян жуссага, гавдага эга бўлган] Гавдаси катта, йўғон, баравста, норғул. *Менинг набирам ҳам сенга ухшаб, Аскарликда хизмат қиласди. Сенга ўхшаш жуссадор, норғул, Омон деса, ҳамма билади.* Уйғун. *Тўй столининг тўрида ўтирган жуссадор куёв парвойи фалак.* А. Муҳиддин, Чап чўнтак.

ЖУССАЛИ 1 айн. жуссадор. *Дилдор баланд бўйли, жуссалигина, бутун андоми ўзиға келишган.. қиз эди.* Ойбек, Навоий.

2 Аниқловчи орқали ифодаланган гавда, жуссага эга бўлган. *Йўғон жуссали одам.* ■ Янги командир.. нозик юзли, кўзлари сузук, кичкина жуссали, ўттиздан ошмаган ўигит. Ойбек, Қуёш қораймас.

ЖУТ [ф. جَعْت – жут дараҳти ва толаси] Жўқадошлар оиласига мансуб, толасидан дағал мато, арқон тўқиладиган бир йиллик ўсимлик. *Республика жут ва каноп етишириш бўйича жаҳонда тўртминчи ўринни эгалаб турибди.* Газетадан.

ЖУФАЙ рвш. Жуфт ҳолда, жуфт бўлиб. *Тоғлардаги охулар, ўрмондаги тўтилар, чамандаги булбуллар ҳам ёлғиз эмас, жуфай яшайдилар.* А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖУФТ [ф. جَعْفَت – иккита, кўшалоқ бир хил нарса] 1 Бир хил вазифага мўлжалланган, бир бутунлик, комплект ҳосил қиласидиган иккита ўхшаш нарса, буюм. *Бир жуфт этик. Бир жуфт ҳўқиз.* ■ *Бобоқул.. кунига яраб турган бир жуфт эчкисию кафтдай келадиган еридан ҳам айрилиб, бутунлай хонавайрон бўлиб қолибди.* С. Аноробев, Оқсој. *[Бой ўз-ўзига:]* *Бу ким бўлди?* Чўрими ёки бир оғатижон фариштами? Юзлари худди олмадай таранг. Бир жуфт қуралай кўзи сурма босгандай қора. Ҳамза, Бой ила хизматчи.

2 Рафиқ ёки рафиқа; эр ёки хотин, нар ёки мода (бир-бирига нисбатан). -Жуфтигини қанотинг остига олиб уча кет, лочин! Бу ерда турма! – деди-да, Қора Аҳмад бир томонга чекилди. Ойбек, Танланган асарлар. Ҳеч ким қариган чогида жуфтидан қолмасин. А. Қаҳҳор, Тўйда аза. Кенг осмон қаърида сузуб

юрган каттагина бир қуш ўз жуфтини куттиб, гир айланади. Ж. Абдуллахонов, Орият.

3 Доим бирга бўладиган, ҳамроҳ, ёнмаён. Йўқ, баҳт ҳам, баҳтсизлик ҳам жуфт бўлади, дейшигани рост экан. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

4 Иккига қолдиқсиз бўлинадиган (бутун сонлар ҳақида); зид. **тоқ.** Жуфт сонлар. Жуфт номерли уйлар.

5 Икки дона, иккита. Бир жуфт тухум. Ўн жуфт данак.

6 кам қўлл. айн. жўра II. У киши келинингизга икки жуфт атлас олиб келган эканлар. А. Қаҳҳор, Қўшчинор чироқлари.

Жуфт бўлсин Ижро этилган мусиқа, ашула, рақс маъқул тушганда, «яна бўлсин» деган маънодаги ибора. Улар эгалиб салом бериб, жойларига қайтаётган эди, қарсак янгрраб, одамлар «жуфт бўлсин!» деб қичқира бошлидилар. И. Раҳим, Ихлос. Жуфт кучлар физ. Бир жисмга кўйилган, қиймат жиҳатидан бир-бирига тенг, аммо қарама-қарши йўналган икки куч. Жуфт сўзлар тлиш. Бир лексик маънони ифода этадиган, дефис орқали ёзиладиган икки компонентли сўзлар. **Жуфт тушган** Хил тушган, иккови бир хил (фельли-атвори, юриш-туриши бир хил иккита одам ҳақида). Жуфти ҳалол (ёки пок) Конунний эр-хотин. Бундай одамга жуфти ҳалол бўлиши учун ҳар қандай қиз дарҳол ризолик берар, деб ўйлайман [деди шаийх]. К. Яшин, Ҳамза. Юлдузи жуфт тушган Бир-бирига мос, бир-бирига ёқсан (икки одам ҳақида).

ЖУФТАК I [ф. جَعْفَتک – кичик омбир] Нарсаларни қисиб ушлайдиган омбирсизмон асбоб; қисқич (мискарлик асбоби). Орадан бир ҳафтача ўтгач, сув тортмай қолган тешикка ўигилиб қолган соч ва илларни жуфтак билан қисиб олиб ташлади. Мирмуҳсин, Умид.

ЖУФТАК II [ф. جَعْفَتک – икки оёқлаб тепиш, шатта отиш]: жуфтак(ни) ростламоқ (ёки урмоқ, отмоқ) Қочиб қолмоқ, орқа-олдига қарамасдан қочмоқ. Омон менга қаради, мен «тагин бир бало бўлиб қолди шекилли» деб, аллақачон жуфтакни ростлаган эдим. Ф. Ғулом, Шум бола. Немисларнинг учтанки бўрқираб тутун чиқарип ёна бошлиди. Қолганлари жуфтакни ростлади. Т. Русстамов, Мангу жасорат.

ЖУФТЛАМОҚ Бир-бирига яқин қўймоқ, шериги билан ёнмаён қўймоқ; жуфт-

жуфт қилмоқ. **Калишларни жуфтламоқ.** — Замира қўлини олдига йиғиб, оёқларини жуфтлаб, омонатгина ўтирад, йўл юриб келгани, мароқли кутиш ва қандайдир ҳаяжон юзини чўгдай қизартирганди. П. Қодиров, Уч илдиз.

Оғиз жуфтламоқ Гапиришга шай бўлмоқ, тайёр бўлмоқ. Бу ҳақда солдатларга бир нима демокрия бўлиб, оғиз жуфтлаган эдим, гумбурлаб снаряд ёрилди. А. Убайдуллаев, Қонли издан. Мен жавоб қайтаршига оғиз жуфтлаган эдим, Шоҳида оғизмдаги сўзимни юлиб олди. М. Жабборов, Севинч ёшлари.

ЖУФТЛАШМОҚ Жуфт бўлмоқ, жуфти билан қўшилмоқ.

ЖУФТЛАШТИРМОҚ 1 Жуфтлашмоқ фл. орт. н.

2 Никоҳламоқ, эр-хотин қилмоқ. Сен эшитдингми, йўқми – билмадим, улар иккимизни жуфтлаштиromoқчи бўлиб, бу кун мендан киши орқали тўй вақтини белгилашни сўраган эдилар. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖУФТЛИК 1 Иккитадан иборат бўлган бутунлик (рақсда, спортда). Муз устида А.Зайцев-Л.Пахомова жуфтлиги рақс тушмоқда.

2 Жуфт-жуфт бўлиб яшаш. Жуфтлик ёллиз кишилар орасидагина эмас, ер юзидағи ҳар бир маҳлукда ҳам бор. А. Қодирий, Мехробдан чаён.

ЖУФРОФИЙ кам қўлл. қ. географик. Музей мулозими бизга ажойиб бир қашфиётни – Ҳиндистоннинг жуфрофий ҳаритасини кўрсатди. З. Акрамов, Ҳиндистон лавҳалари. Умуман, ҳар учала романда тасвирланган жойлар: қишлоқлар, маҳаллалар, йўллар аниқ жуфрофий асосга қурилган. У. Норматов, Талант тарбияси.

ЖУФРОФИЯ кам қўлл. қ. география. Бу мактабларда ҳандаса, жуфрофия, риёзиётдан сабоқ бермоқдалар. С. Сиёев, Аваз.

ЖУФРОФИЮН эск. Географ. Беруний.. Ўрта Осиё жуфрофионларининг асарларини ўқишига киришиб кетди. М. Осим, Жайхун устида булатлар. Эски шарқ жуфрофионлари, сайёхлари Осиё, Африка ва Европадан иборат бўлган қадим дунёни шарқдан гарбга қараб таҳминий етти баб-баробар хаёлий чизикларга тақсим қиласилар. «ЎТА».

ЖУҲУД эск. айн. яҳудий. Биз жуҳуд, ўрис бойлар ва заводчиларни сиқиб чиқарib, сав-

до-сотиқ ва завод ишларини ўз қўйлимизга олмогимиз керак. М. Исмоилий, Фарфона т. о.

ЖЮРИ [фр. jury – ҳакамлар гуруҳи < лот. iuro – қасам, онт ичаман; қасамёд қиламан] Мусобақа, танлов, кўргазма ва ш. к. да ғолибликни ва мукофот беришини белгиловчи мутахассислар, ҳакамлар гуруҳи. Ҳурматли жюри аъзолари, лойиҳаларга «етти ўлчаб, бир кесиб» баҳо беринг, агар шошқалоқлик қилисангиз, одамлар кечиришмайди. Газетадан.

ЖЎВА 1 Хамир ёядиган, ўрта қисми йўғон асбоб; кичик ўқлоғи. Жўва билан хамир ёймоқ. — Чиқинди таҳта ва фанерлардан плашет, жўва, сабзи таҳта.. каби рўзгор буюллари ишлаб чиқарии ўйла қўйилди. Газетадан.

2 тех. Турли материалларни оралиқдан сиқиб ўтказиб юпқалаштирувчи, ёювчи асбобларнинг гўла қисми. Блюминг жўвалари. Чигириқ жўвалари.

ЖЎВАЛАМОҚ 1 Жўва билан хамир ёймоқ.

2 тех. Материалларни ёйиб юпқалаштиromoқ.

ЖЎГАРИ шв. Жўхори. Ўйда емакка бир қисм жўгари қолмади. С. Сиёев, Ёруғлик.

ЖЎГИ [ф. جوگي – йога таълимотининг издоши; йог] 1 Айрим ўзбек шеваларида: лўли.

2 кўчма Айёр, ҳийлагар.

ЖЎЖА [ф. جوچا – қушча, қуш боласи] 1 Товуқнинг ва баъзи қушларнинг боласи. [Таманно] Андак ис босган деразадан ҳөвлига қаради: ҳөвли ўртасида қудуқ, нарироқда бир чипор товуқ ўн-ўн беш сариқ жўжаларини етаклаб юрибди. Мирмуҳсин, Кумри ва Таманно.

2 кўчма Фарзанд, бола; гўдак. Гуломжон Матқовулни жўжалари билан даврадан етаклаб чиқиб кетди. М. Исмоилий, Фарфона т. о. Бир ўзимга саккиз жон қарайди: бева опам, унинг учта сагири.. ўзимнинг учта жўжам. Н. Сафаров, Ўйлониш.

ЖЎЖАБИРДАЙ, -дек: жўжабирдай жон Кичик болалари, гўдаклари кўп одам ҳақида. Жўжабирдек жонман, болам, улуғ биладилар: бир бева қизим уч боласи билан.. ўзимда тўрт бола. З. Саид, Н. Сафаров, Тарих тилга кирди. [Мироб] Мунгайиб кўз ёши қилди: -Айб мендан ўтган. Жўжабирдай жонмиз. С. Нуров, Нарвон.

ЖҮЖАЛАМОҚ Жўжа очмоқ, бола очмоқ.

ЖҮЖАХЎРОЗ Ёш урушқоқ хўророз. Обид ҳам жўжасхўрорзек сапчиб турди. Х. Султонов, Онамнинг юрти. Зойиржоннинг қопқора юзи аламдан кўкариб кетган, ўтирган жойида жўжасхўрорзай бўйини чўзив гапи-парди. Ў. Ҳошимов, Қалбингга қулоқ сол.

ЖЎЖИЛАР [Чингизхоннинг ўғли Жўчи номидан] Мўғул босқинчилари. Бу юрт кўп оёғости бўлди, хор бўлди. Қожарлардан қутулмай, келур жўжилар. Миртемир.

ЖЎЙБОР [ф. جویبار – ариқ ва дарёлар кўп жой; ариқ] фольк. 1. Дарё, ариқ.

2 кўчма Кўз ёши. Фамни кўрган кишин жўйбори оқар, Адо бўлмас савдо тушди бошима. «Эрали ва Шерали».

ЖЎЙМОҚ шв. айн. йўймоқ I. -Сизга маълумки, ҳалқ орасида ҳар нарсани ўзича жўядиган одамлар бор, – деди Ўқтам. Ойбек, О. в. шабадалар.

ЖЎКА Иқлими мўътадил мамлакатларда ўсадиган, барги юраксимон, хушбўй гулли дараҳт.

ЖЎЛАК Қўй канаси.

ЖЎМАРД қ. жувонмард I. Жўмард жумҳуриятим, бобо юртим, ҳей, Жўмард жумҳуриятим, она сутим, ҳей! Миртемир. Бобурнинг шундай жўмард ийғитнинг шаҳдини қайтаришга нима учундир раъни бўлмади. Х. Султонов, Бир оқшом эртаги.

ЖЎМАРДЛИК қ. жувонмардлик I. Манқола муаллифи Абдулланинг этигини ечиб ташлаб, ўзини дарёга отганини, жўмардлик билан одамларни холос этганини аниқ-таниқ ёзганди. Э. Усмонов, Ёлқин.

ЖЎМРАК I Турли асбобларнинг сув тушадиган қисми, тумшуғи, бурни. Чойнак жўмраги. Обдаста жўмраги. — Суна четидаги ўчоқда қоп-қорайиб, жўмраги кемтик қўмғон қонқоқни кўтариб, бикир-бикир қайнарди. Ш. Тошматов, Эрк қуши. Чойнак жўмрагидан оппоқ ҳовур кўтарилди. С. Зунунова, Гўдак ҳиди.

2 Баъзи асбоб ва курилмаларда сув тушиш йўлини очиб-беркитиб турадиган қисми; кран. Самовар жўмраги. Жўмракни бурамоқ.

ЖЎН I Паст навли, сифати паст, сифатсиз. Жўн мол. — Махдум ўйланиб қолди: -Бўлмаса, – деди иккиланиб, – жўнроқ адрасдан ол-чи! А. Қодирий, Мехробдан чаён.

2 кўчма Имтиёзли табақага мансуб бўлмаган; оддий, содда. [Юсуфбек ҳожи:] Жўн одамлар қаторида одам ўлдириб юрдим, дегин?! – деди. -Жўн одамлар қаторида эмас, – деди [Отабек], – мажбурлар қаторида, зўрланганлар қаторида! А. Қодирий, Утган кунлар.

3 Паст савияли, бўш, заиф. Жўн асар. — Охирги саҳифа жўнроқ ёзилган экан. А. Қаҳҳор, Сароб. Кеча юксак санъат намунаси бўлиб кўринган асар бугун кўзимизга жўн бўлиб кўринади. «Шарқ юлдузи». Айрим матбуот органлари илгорлар тажрибасини юзаки, жўн ёзмоқдалар. Газетадан.

4 Унча мураккаб ва қийин бўлмаган; осон, енгил. Маҳфузга Чилонзор районидаги 9-болалар касалхонасига ишга кирди. Вазифаси жуда жўн: ҳар куни уч-тўрт маҳал тайёр овқатларни палатама-палата юриб тарқатади. Газетадан. Ишнинг бу ёғи жўн кўчди. Х. Фулом, Тошкентликлар.

5 рвш. взф. Бекор, шунчаки; бекорчиликка эрмак қилиб. Қишилоқда жўн юрмай, бир балони бошимизга сотиб олган эканмиз. «Очилдов». Саидий бундай қишлоғади, чунки ўқиш эмас, китобни жўн варажлаш ҳам уни толиқтиради. А. Қаҳҳор, Сароб.

6 3-ш. эталик ва ж. к., ч. к. кўшимчалари билан кўм. взф. кўлланади (қ. жўнига, жўнидан).

ЖЎНАЛИШ: жўналиш келишиги тлиш. «Кимга», «нимага» сўроқларига жавоб бўладиган келишик.

ЖЎНАМОҚ I Йўлга чиқмоқ, йўлга тушмоқ. Поезд соат бешда жўнайди. — [Иўлчи] Отга миниб, аравани гумбурлатиб жўнади. Ойбек, Танланган асарлар.

2 (бўйр. м. шаклида) унд.с. взф. Йўкол, кет; кетсин. Жўна, Шоқосим, чайланга! Ҳозир атрофдан аёлларни топиб бораман. Уларсиз иш битмайди. Ойбек, Танланган асарлар. Бойваччалар жўнасин мардикорликка, бизга тинчилик керак! Ойбек, Танланган асарлар.

ЖЎНАШМОҚ I Жўнамоқ фл. бирг. н. Қайнота-куёв апоқ-чапоқ бўлиб, извошда нотариусга жўнашиди. «Муштум».

ЖЎНАШМОҚ II Ривожланиб кетмоқ, юришиб кетмоқ, юришмоқ. Иш жўнашиб кетди. «Ҳа-ҳу» дегунча кафанин ҳам кўклидик. Ф. Фулом, Шум бола.

ЖЎНАГАЙ фольк. Тогда ёлғизоёқ оғир йўл. Юрган ўйлинг адир эмас, жўнагай. «Ал-номиш».

ЖҮНГ фольк. Бир ўркачли туя. Бұта ўлса, жүнг түялар бұзлайды, Олқор қочса, баланд тоғни күзлайды. «Ҳасанхон»

ЖҮНИГА Ҳақида, тұғрисида. -Әнді түй жүніга келсак, ҳамма ғап вақт-соатга болық, дўстим, – деди Собир. Ойбек, О. в. шабадалар.

ЖҮНИДАН қ. жүніга. [Маңрифат Тожи-хонга:] Уста буваникіга чиқиб, иморат жүнідан гаплашиб келай. Үйгун, Ҳаёт күшиги.

ЖҮНЛИКЧА рвш. Осонлик билан, осонликча.

ЖҮПЛАМОҚ Мұлжалламоқ, өнглемоқ; мувофиқ күрмоқ. Ҳуфтон асносида Сафар бұзчи етиб келди, өөкеаны эшишиб, дағыттан Мирзони яшириш учун шаҳарнинг четрорғида бұлған язнасининг уйини жұплади. А. Қодирий, Мәхробдан чаён.

ЖҮР I Тұргайлар оиласига мансуб сайроқи қуш. -Бу жойлар чироилю экан, – деди бола осмонда мүштедеккіна бұлыб қотиб турған жүрни әнді күриб, – нега мени ылгари откемадиз қишилогизга! С. Нуров, Нарвон.

ЖҮР II [ф. جور – монанд, мувофиқ] Мос тушган, мос, охангдош, ҳамоҳанг, үйгун. Уларнинг овози жуда бир-бирига жүр. — Дәхқонбой ҳам Камолжон қүшиигига қүшилишиди, бироқ унинг овози жүр тушмади. Н. Сафаров, Оловли излар. Дилга дил, тилга күнгил албатта жүр овоз экан. Ф. Фулом.

Жүр бұлмоқ 1) бир-бирига мос овоз билан ҳамоҳанг күйламоқ. Қызылар чилдірмала жүр бұлыб, Ҳамза Ҳакимзода ёзған қүшиқні айтиб келишарди. П. Турсун, Үқитувчи. Қүй Ойқыз юрагига жуда ёқиб түшши шекилли, ичида унга жүр бұлды. Ш. Рашидов, Бүрондан кучли; 2) қүшилмоқ, жүра, шерик бұлмоқ. Құзи күрге жүр бұлсанг ҳам, дили күрге жүр бұлма. Мақол.

ЖҮРА I [ф. جوره – тенг, ўртоқ, дўст] 1 Ошна-оғайни, ўртоқ, Қарағай кесдик тоғда, Сувлар оқади сойда, Биз мунда қараб қолдик, Еру жүрамиз қайды? «Оқ олма, қизил олма». Биз ҳам бир жүрамиз билан нима иш бұлса құламыз, деб Тошкентге келган әдик. П. Турсун, Үқитувчи.

2 «Гап», «тұқма» қатнашчилари, улфаттар (бир-бирига нисбатан). Мана шу вақт-гача жүраларнинг сони ҳамон ўша – тұққиздан орттамайди. А. Қаҳхор, Сароб.

3 «Ўртоқ» маъносидаги мурожаат шакли. Аҳмаджон ундан секин: -Жүрам, қаёққа ке-

таётібмиз? – деб сүради. А. Қаҳхор, Олтин юлдуз.

ЖҮРА (эркаклар ва хотин-қызылар исми).

ЖҮРА тутинмоқ Ахил дўст бўлмоқ. Қориев у [Бекжон Давлатов] билан ёш вақтларida Ҳивада, Кантархона күчасида танишиб, жўра тутинишган.. эди. Ж. Шарипов, Хоразм.

ЖҮРА II Бир кийимли икки бўлакдан иборат ипакли мол (бекасам, атлас, шойи ва ш. к.). Мен келтирган атласни Ёрим солмас сандиққа. Минг жўраси арзийди Шу зарбдор дўндиққа. «Қўшиқлар». -Бир жўра атлас у ёқда ўттиз сўм, – деди Туроб Усмонга. О. Ҳусанов, Қўшиқчининг тақдиди. Сенга бир жўра бекасам олиб қўйдим. А. Қаҳхор, Қўшиқнор чироклари.

ЖҮРАБОШИ 1 «Гап», «тұқма» қатнашчиларининг (жўраларнинг) бошлиғи. Ҳар бир жўранинг жўрабошиси, йигит оғаси бўларди. Н. Сафаров, Кўрган-кечиргандарим. Үзингизсиз уйимизнинг тўрида, Жўрабошиз доим ҳаёт түйида. К. Мұхаммадий.

2 қўчма Ишбоши, саркор.

ЖҮРАБОШИЛИК Дўстларига, улфатларига бошчилик қилишлик. Ташкилотчилиги, сергайратлиги, ҳаммадан ҳам оғайниларининг бошини қовуштириб юриши учун кўпинча давра қуриб ўтирганда ҳам жўрабошилик шу одамга топшириларди. С. Кароматов, Бир томчи қон.

ЖҮРАЛАШМОҚ кам қўлл. Бир-бири билан дўст бўлмоқ. Жўралашган тўрт юз киши, колектив бўлған, Далаларнинг яшил кўкси экинга тўлган. Миртемир.

ЖҮРАМОҚ фольк. қ. йўймоқ. -Сиз түшингизни айтинг, мен жўрайман, – деб айтди Зулфизар Авазхонга. «Зулфизар билан Авазхон».

ЖҮРАҚАНД Қовуннинг эти қалин, йирик, ўртапишар нави.

ЖҮРОВОЗ Бир-бирига ҳамоҳанг, охангдош, овози мос тушган. Қайта қуриш ва янгича фикрлаш даврига жўровоз асарлардан бири Гаффор Ҳотамовнинг «Эврилиш» эссе-сидир. Газетадан. Жўровоз бўлингиз, дўстлар, авжига. Т. Тўла.

ЖҮРТТАГА рвш. Онгли равишида, атаин, атайлаб, қасддан. Мен жўрттага баъзи гапларни тескарлилукка олиб кўрсам ҳам, у [Зайнаб] чурқ этмайдир. А. Қодирий, Ўтган кунлар. Қудрат жўрттага бақалоқ гавда-

сини қимирлатмай турарди. Ҳ. Назир. Сўнмас чақмоқлар. Аҳмад жўрттага сакраб ўрнидан турди. Ф. Мусажонов, Ҳиммат.

ЖЎРЧИ Йиртқич қушларнинг қарчиғайсимонлар оиласига мансуб бир тури.

ЖЎХОРИ Бир йиллик галла ўсимликларидан бир гуруҳининг (сўтали макка-жўхори ва бошоқли қўқон жўхорининг) умумий номи ва унинг дони. Жўхори экмоқ. Жўхори туймоқ. ■ Ўн қадоқ жўхори туфайли шу куйга тушаман деб Аваз сира ўйламаган эди. С. Сиёев, Ёруғлик. Үелим, қани, жўхори гўжадан қўйиб ич, чанқокни босади. Ш. Рашидов, Голиблар.

ЖЎХОРИЗОР Жўхори экилган ер, майдон. Саодат хола бир бўйрача жойдаги жўхоризордан уч-тўртта сўта олиб келган эди. Ҳ. Нурий, Яшил хирмон.

ЖЎХОРИКОР Жўхори экувчи, жўхори етиштирувчи. Жўхорикорлар мўл дон ва си-лосбон кўкпоя етиштириши учун курашини давом эттиришяпти. Газетадан.

ЖЎХОРИКОРЛИК Жўхори экиш, жўхори етиштиришлик. Жўхорикорлик билан шугулланмоқ.

ЖЎХОРИПОЯ Жўхори пояси. Чоракор билан хизматкор Остонақул эса, даладан олиб келинган сўнгги икки арава ғўзапоя ва жўхорипояларни дарвозанинг томига босишар эди. А. Қаҳҳор, Сароб. Соҳира айвонга думак, яъни жўхорипоя илдизи ташир эди. Қ. Мирзо, Олам гўзал.

ЖЎШ [ф. جوش — изловчи, қидирувчи]: жўш урмоқ поэт. 1) қаттиқ тўлқинланмоқ, мавж урмоқ. Денгиз жўши урмоқда. ■ Бизнинг ҳаёт жуда кенг, Жўш урган денгиз. Файратий; 2) кўчма қайнамоқ, тўлиб тошмоқ. Зебихон ҳам, Адолат ҳам буни яхши ҳис қилишар, лекин жабру жафолар исканжасида фарёдга келган қалбларида одам бўлиб яшаш истаги жўши уради. С. Зуннунова, Гул-

хан. Юракларда жўши урган Ҳаваслардан сўйладик. З. Диёр. Жўшга келмоқ 1) қ. жўш урмоқ 1; 2) жазаваси тутмоқ.

ЖЎШМОҚ 1 Қаттиқ тўлқинланмоқ, мавж урмоқ. Тилагим дарёдай жўшиб оқмоқда. Тўлқин. Ҳаммасин биласан, эй сирли дарё, Оқасан узоққа, жўшиб, бепарво. Файратий.

2 кўчма Тўлиб тошмоқ, қайнамоқ. Амаки яна одатича жўшиб, ёниб гапира бошлади. «Ёшлик».

ЖЎШҚИН 1 Мавж урган, мавжланган; шўх. Эй телба, ҳовлиқма, эй жўшқин дарё, Ястанди ўйлингда поёнсиз сахро. Файратий.

2 кўчма Жўш урган, қайнок, оташин; ҳаяжонли. Усмонов эҳтирос билан жўшқин сўзларди. Назармат, Жўрлар баланд сайрайди. Ҳолмурод унинг жўшқин овозини эшилди. П. Турсун, Ўқитувчи.

ЖЎШҚИНЛИК Тўлқинланиш, оташинлик; ҳаяжон. «Кўча боғи» унинг овозига қовушиб, ажойиб қувноқлик, жозибали бир жўшқинлик билан янгарди. М. Исмоилий, Фаргона т. о.

ЖЎЯ [ф. جویا — изловчи, қидирувчи]: жўяси билан Тушунтириб, ётифи билан, аста-секин. Жўяси билан гапиринг.

ЖЎЯК [ф. جویاک — ариқча] қ. х. Экин ариғи, икки пушта ўргасидаги ариқ. Жўяк олмоқ. ■ Жўяк ичиди бир қиз энгашиб, ўт юларди. С. Юнусов, Кутілмаган хазина. Мана шу бепоён далаларда.. жўякларда шилдираған сувлардан сенинг биринчи бор айтган сўзларингни тинглардим. С. Аҳмад, Қадрдон далалар.

ЖЎЯЛИ Ўринли, бамаъни, маъқул. Жўяли маслаҳат. ■ Шаҳзода иккиланиб қолди: «Бир ҳисобда чолнинг гапи жўяли», деб ўйлади. М. Осим, Аждодларимиз қиссаси.

ЖЎЯСИЗ Ўринсиз, бамаъни, ножўя. Жўясиз танбех. Жўясиз ҳаракат.

ЖЎҚЧИЛАР эск. айн. «ж»ловчилар.